V lednu roku 1926 obdržel Bohuslav Martinů v Paříži dopis od pražského klavíristy Otakara Hollmanna (1894—1967). Virtuos, který vystudoval klavírní hru již po válce (u Adolfa Mikše), rozšířil počet těch umělců, jimž útrapy doby znemožnily přirozený vývoj: k reprodukční umělecké práci mohl užívat pouze levé ruky. Byla to však úctyhodná tvůrčí práce, která vyvolala v život řadu vynikajících děl pro klavír levou rukou; psal pro něho Leoš Janáček, Josef Boh. Foerster, Jaroslav Řídký, Ervín Schulhoff, Václav Kaprál a jiní.

Hollmann požadoval od Martinů koncertní skladbu, která by nepočítala s příliš velkým doprovodným tělesem, ale respektovala jeho možnosti hry. Martinů tehdy pobýval již přes dva roky v pařížském prostředí většinou takřka o hladu a rád hleděl vyhovět: „Na Váš návrh přistupuji s velikou radostí i zájmem, protože bude to pro mne jistě práce velmi interesantní," píše Hollmannovi 17. ledna 1926. „Děkuji Vám též za Vaši důvěru, kterou máte v moje schopnosti, a vynasnažím se, abych Vašemu očekávání plně dostál. (...) Vašemu dílu se věnuji co nejdříve. Teď jsem skutečně zaměstnán velice s dokončením a přípravami svého posledního baletu na zdejším divadle (*Motýl, který dupal — J. M.*), mimo několik prací, které čekají na dokončení. Ale doufám, že v březnu se dám do Vašeho díla, snad i dříve, takže bych během dvou měsíců Vám zaslal partituru. (...) Představoval bych si koncert s ensemblem několika nástrojů rozličných, tedy úplně komorně. Kupř. dvě fléty, oboe, fagot, trompeta, 2 housle, 2 violy, cello, basso. Nebo podobně — to bych vyřešil samozřejmě až při práci. Jedná se mi jen o to, máte-li tento (snad i větší) aparát k dispozici a zdali by to na Vašem turné nedělalo nějaké obtíže. Je to spíše technická a praktická otázka, protože vím z praxe, že to dělá někdy určité obtíže, případně i znemožní provedení. (...) Na dílo se skutečně těším a budu velmi rád, napíšu-li ho tak, aby se Vám líbilo a abyste jej rád hrál."

Krátký čas poté zasílá Hollmannovi pohlednici z Nizzy s prosbou „... uděláte mi radost, zašlete-li mi některé skladby, které pokládáte za dobré, na ukázku, ku poznání rozličných technických detailů; doufám, že se dám do práce ještě tento měsíc." (Přání pro něho velmi příznačné: nedlouho před smrtí například žádá od svého přítele Karla Šebánka, aby mu zaslal pro orientaci výběr skladeb pro cimbál.) Hollmann vyhověl a Martinů mu vzápětí odpovídá s díkem: „Na Vaší skladbě pracuji již delší dobu a zajímá mne velice, myslím, že s ní budete spokojen. (...) Jsem velmi rád, že žádáte o věc umělecké hodnoty, tedy žádnou exhibicionistickou parádu, což bych asi dobře nedovedl. Celou věc si představuji v naprostém komorním stylu a spíše jemnou, hravou, než nějak dramaticky bouřlivou. Váš part je skicován v naprostém poměru ku orchestru, ale je exponován natolik, že si v něm zahrajete a budete dominovat. Ovšem že Vám nechávám samostatné díly (kadence), kde orchestr ustoupí, takže v celé věci bude klavír skoro vedoucí, ale ne vystupující z rámce komorního ensemblu a formy hudební. Myslím, že to je i to, co Vy jste si představoval. Bude to jakési *Divertimento* nebo *Mouvement* a obsazení orchestru je 2 oboe, 1 clar., 2 fagoty, 1 corna, 4 housle, 2 violy, 2 'cella, 1 k. bass. Tedy jak vidíte, samo obsazení určuje už poněkud styl celé věci, kterou si představuji jako spíše intimní koncert pro klavír a několik nástrojů. Orchestr není nijak exponován, je lehký ku hraní. Co se týče partu klavírního, myslím, že dobře vyciťuji možnosti této hry, a tak budu rád, když se Váš repertoir obohatí o jednu věc vážně myšlenou, která v tomto stylu asi chybí vůbec v celé literatuře" (dopis z 18. března 1926).

Pak už přišel dopis na šťastný závěr této spolupráce na dálku: „Ctěný pane! Dokončil jsem Vaše *Divertimento* a posílám současně s dopisem. (...) Práce mne moc těšila a byl bych velmi šťasten, kdyby se Vám líbila a uspokojila Vaše očekávání. (...) Klavír je pracován úplně komorně a ve shodě s doprovázející skupinou a ve stylu celé práce — tedy tam nejsou žádné bravury, alespoň ne zbytečné. Nezalekněte se, že klavír někdy se spokojuje zcela lehkými pasážemi, kupř. basy v oktávách atd., je to myšleno v tom případě orchestrálně, což poznáte ostatně z partitury. (...) Dílo má zvuk nový, moderní, přestože zdánlivě se přidržuje projevu skoro klasického."

A nyní přichází nejvýznamnější pasus tohoto dopisu z 1. 4. 1926: „Samozřejmě, shledáte-li něco v klavírním partu, co byste mohl ku prospěchu změnit, udělat technicky těžší, brilantnější, zvláště kde hrajete bez doprovodu, změňte to dle svých dispozic. Dle Vašeho dopisu, kde mi píšete, jak si dílo představujete, mohu

se úplně spolehnout na tyto Vaše případné změny." Hollmann skutečně fakturu sólového hlasu v Divertimentu Bohuslava Martinů zásadně upravil; obměňuje techniku hry rozložených akordů, akordických figurací, doplňuje kadence. Podstatně méně zasáhl do volné věty. Jestliže vydávaná partitura vychází — pokud jde o sólový hlas — z jeho verze, nebudiž v tom shledávána neúcta k originální verzi skladatelově, ale výraz snahy posloužit praktickým účelům. Badatel by vzal jistě zavděk spíše obrazem detailní skladatelovy představy; koncertní život a také okolnost, z jakých pohnutek skladba vznikala, mluví pro znění prověřené praktickými možnostmi interpretace. Skladatel s touto celkem dobře pochopitelnou alternativou víceméně počítal; v témže dopise z 1. 4. 26 píše: „Nechal jsem v partituře místo, takže případné technické změny zaznamenejte hned do partitury." Podobně psal i později (15. 4. 26): „kadenci si upravte dle své vůle", „když průběhem studia přijdete na věci, jež byste si přál změniti, napište mi"; zde se zřejmě už myslí na orchestr, neboť v klavírním partu ponechával sólistovi volnost od samého počátku.

Skladatelova charakteristika skladby je velmi případná. Její doba vzniku se vyznačuje dočasným silným příklonem k mozartovsky pojímanému novoklasicismu, jenž vyzařuje i z řady jiných děl tohoto období. V Divertimentu však s mimořádnou křehkostí a průzračností, jejíhož účinku si byl Martinů od prvopočátku dobře vědom. „Co se týče tempa, není zde žádných záhad, jenom bych chtěl podotknout, že první věta je skutečně A. moderato, tedy spíše pomaleji, zcela pohodlný pohyb. Notace totiž svádí k rychlejší hře, což není mým úmyslem, protože by se změnil celý charakter věty v jakési scherzando. Tedy spíše zdržovat. Druhá věta je obvyklé Andante, kde však můžete užít dosti rubata, protože máte povětšině solo," píše Hollmannovi v dopise z 1. dubna 1926. „Třetí je rychlá, con brio, bez velkých tempových nuancí, vyjma ve středním díle, kdež se jen poněkud zvolní. (...) Dílo není myšleno nijak ideově, nýbrž je to v pravém slova smyslu „Divertissement", čistě hudební projev a formálně i kompozičně sceleno."

Rozmarnost a nenáročnost obsahového směřování se dobře odráží právě v názvu skladby. Když vyšel v brněnských Hudebních rozhledech (řídil je Vladimír Helfert a Ludvík Kundera, roč. III/1927, č. 9—10, s. 169) krátký odstavec o novinkách Bohuslava Martinů, uvádějící mj. též „Concertino" pro klavír na levou ruku a malý orchestr, právem hned tehdy Hollmann vznesl dotaz, co je tím míněno. Martinů odpovídá: „Co se týče toho článku v Hud. rozhledech, je to omyl z mé strany, psal jsem teď několik článků, a tak se mi názvy spletly. Mělo tam býti Vaše *Divertimento*, které jsem nijak nepřejmenoval a které zůstane *Divertimentem*. Nejedná se tedy o žádné nové dílo." (Z Paříže 1. července 1927).

Tím spíš je málo pochopitelné, proč v Hollmannově redakci sólového partu byla partitura rozmnožena pod názvem Concertino (Český hudební fond Praha 1957). Naše vydání se opírá o tuto prozatímní edici, jejímž základem je originální rukopisná partitura Divertimenta, uložená v hudebním oddělení Národního muzea v Praze (v ní je pro badatelské účely přístupný nejen originální skladatelův zápis sólového klavíru, ale i další verze Hollmannova). Partitura má 41 číslovaných dvojstránek, na začátku a na konci je datována *„Paris, 31. března 1926"*. Titulní list: *Panu /Otakaru Hollmannovi./ Divertimento. /Pro klavír pro levou ruku s malým orchestrem./ Allegro moderato — Andante — Allegro con brio./ Obsazení 1 flétna (piccolo* — v třetí větě, J. M.), *2 oboe, 1 clarinet, 2 fagoti, 1 corno, 4 housle, 2 violy, 2 cella, 1 k. bass.*

V hudebním oddělení Národního muzea v Praze je rovněž uložena dík porozumění vdovy po Otakaru Hollmannovi výše citovaná korespondence s Bohuslavem Martinů, kterou pro tento účel dalo muzeum ochotně a s plným porozuměním k dispozici.

Jaroslav Mihule

За возникновение произведения композитора Богуслава Мартину (1890—1959) «Дивертименто» для рояля левой рукой и малого оркестра мы признательны инициативе пражского фортепианиста Отакара Гольманна. Несмотря на то, что в первой мировой войне он потерял правую руку, все же успешно окончил обучение игре на рояле у профессора Адольфа Микеша. В области концертной музыки О. Гольманн создал достойный уважения репертуар, в котором выделяются в частности два произведения: «Каприччио» Леоша Яначека и «Дивертименто» Богуслава Мартину.

Б. Мартину написал свое произведение за короткое время весной 1926 года, в период, типичный для него с уклоном к моцартовски понимаемому новоклассицизму, находящему отражение и в других произведениях, возникших примерно в то же время. Партитура еще до этого размножалась как рукопись (Чешский музыкальный фонд, Прага 1957 г.) под названием «Концертино», которая, однако, не отвечает подлиннику и даже менее выразительна. В подлинной партитуре «Дивертименто» Б. Мартину умышленно оставил свободное место для переделки сольного раздела согласно возможностям Гольманна. Последний с согласием композитора использовал такую творческую лицензию и особенно в крайних фразах «Дивертименто» применил в основе композитора специальную технику игры левой рукой.Исходя из практических соображений, издатель сохранил это понимание Гольманна в частности также потому, что в этом виде произведение, как правило, исполнялось. Подлинная партитура с первоначальной записью для левой руки, сделанной Богуславом Мартину, и с другой версией Гольманна находится в пражском музыкальном отделе Национального музея.

Ярослав Мигуле
Перевод: Владимир Котеняткин

Die Entstehung des Divertimentos für Klavier — für die linke Hand — und für kleines Orchester von Bohuslav Martinů (1890—1959) verdanken wir der Initiative des Prager Pianisten Otakar Hollmann. Der erste Weltkrieg hat ihn unbarmherzig gekennzeichnet, und trotzdem — obwohl er nur die linke Hand verwenden konnte — beendete er mit Erfolg sein Klavierstudium bei Professor Adolf Mikeš. Für seine Konzerttätigkeit schuf er sich ein beachtenswertes Repertoire, in dem zwei Kompositionen eine besondere Rolle spielen: das Capriccio von Leoš Janáček und das Divertimento von Bohuslav Martinů.

Martinů hat die Komposition in kurzer Zeit im Frühling des Jahres 1926 geschrieben, zur Zeit, die für ihn typisch war durch die Neigung zur Mozartischen Konzeption des Neoklassizismus, die auch bei anderen Werken aus dieser Zeit deutlich erkennbar ist. Die Partitur wurde bereits vervielfältigt (Tschechischer Musikfonds, Praha 1957), und zwar unter dem Titel Concertino, der jedoch nicht dem Original entspricht und weniger zutreffend ist. In der Originalpartitur hat Martinů absichtlich freien Raum für die Adaption des Soloparts im Sinne der Möglichkeiten Hollmanns gelassen, und dieser hat die schöpferische Lizenz des Komponisten mit seiner Zustimmung genutzt und hat besonders in den Randsätzen des Divertimentos in der Faktur des Komponisten die Spieltechnik der linken Hand entsprechend zur Geltung gebracht.

Der Herausgeber behielt aus praktischen Gründen diese Konzeption Hollmanns bei, unter anderem auch deshalb, weil die Komposition immer in dieser Fassung aufgeführt wurde. Die Originalpartitur mit der ursprünglichen Noteneintragung von Bohuslav Martinů und mit der weiteren Version Hollmanns ist in der Musikabteilung des Prager Nationalmuseums aufbewahrt.

Jaroslav Mihule
Deutsch von Adolf Langer

ORCHESTRA:
flauto (flauto piccolo), 2 oboi, clarinetto in Si♭, 2 fagotti
corno in Fa
pianoforte — solo
archi

Durata cca 20 min.

Orchestrální materiál půjčuje Český hudební fond, Pařížská 13, Praha 1
Оркестровые материали можно получить в Český hudební fond, Pařížská 13, Praha 1
Das Orchestermaterial verleiht Český hudební fond, Pařížská 13, Prag 1
Orchestral parts can be hired from Český hudební fond, Pařížská 13, Prague 1
Les parties séparées peuvent être empruntées à Český hudební fond, Pařížská 13, Prague 1

Otakaru Hollmannovi

DIVERTIMENTO

PRO KLAVÍR LEVOU RUKOU A MALÝ ORCHESTR

I

BOHUSLAV MARTINŮ
(1890—1959)

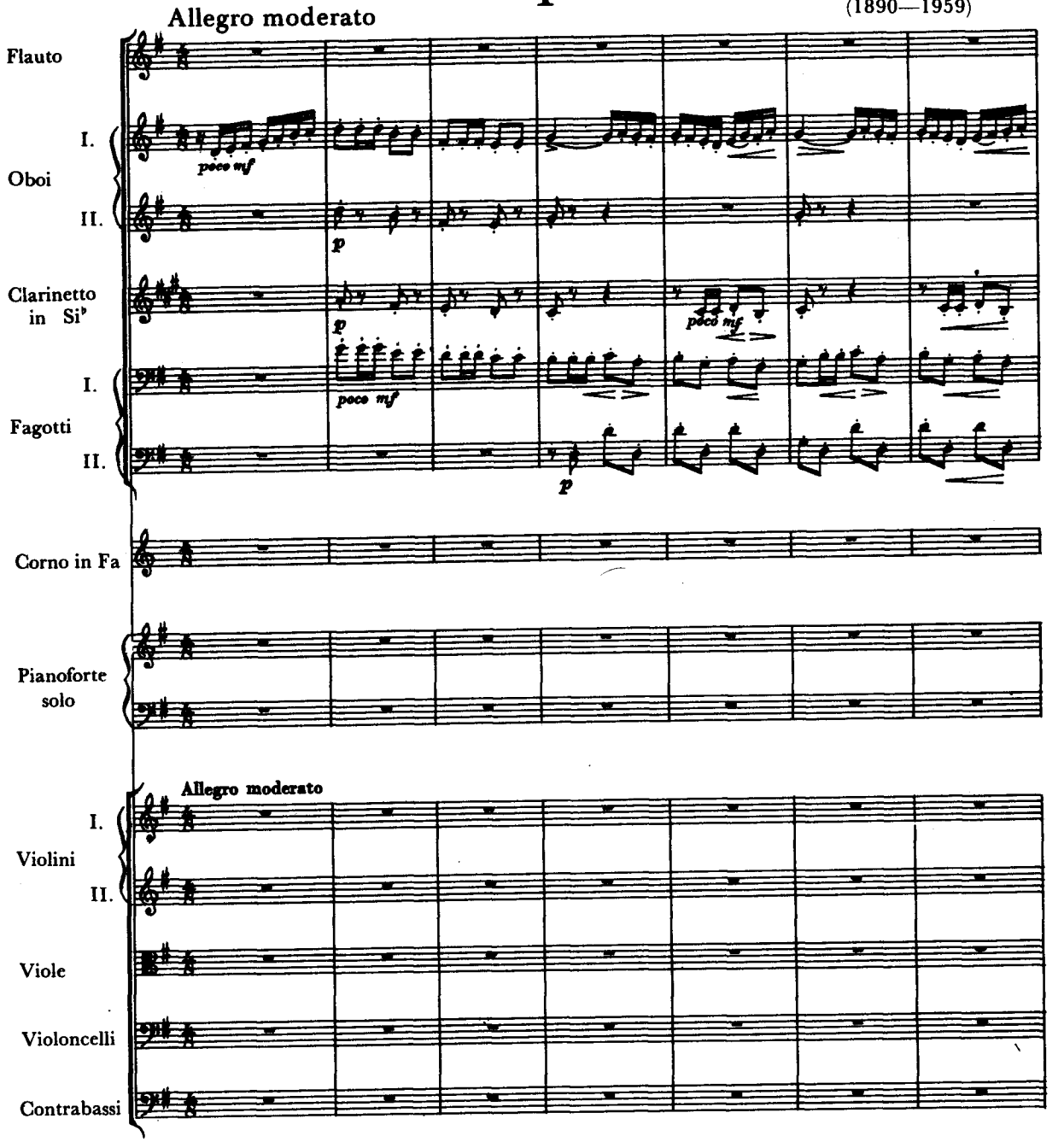

© 1976 PANTON, Praha P 1667 All rights reserved. Printed in Czechoslovakia

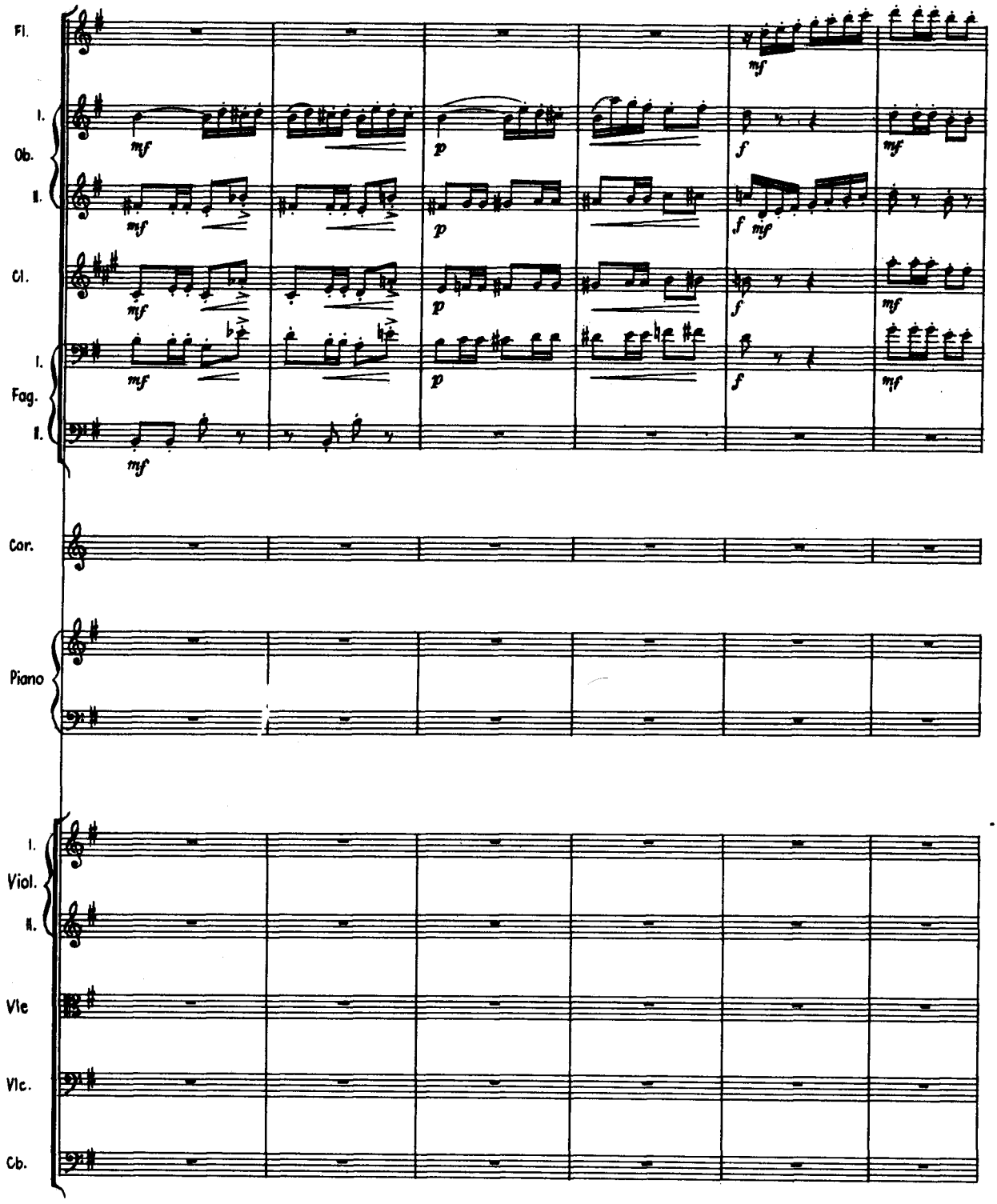
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

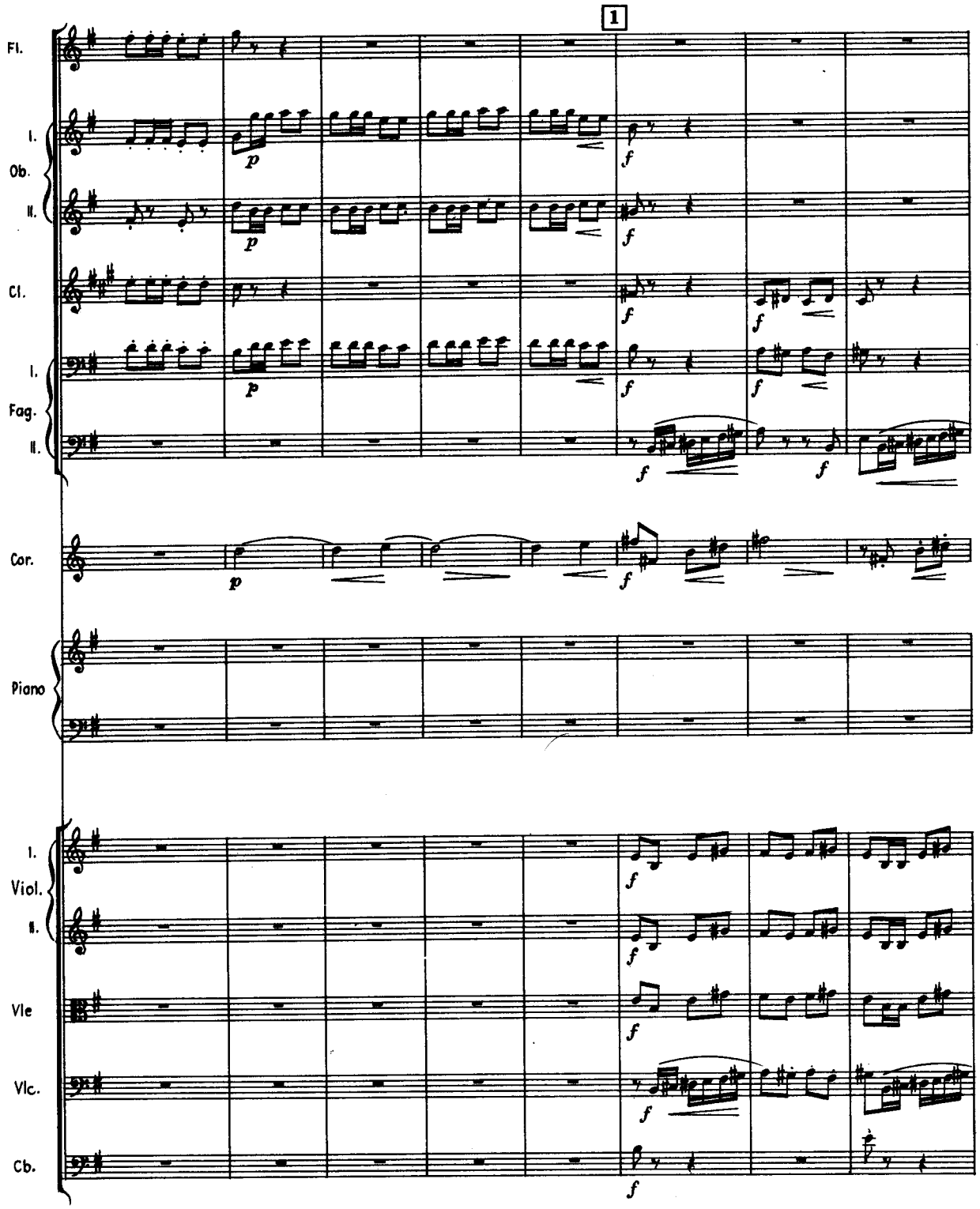
1
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

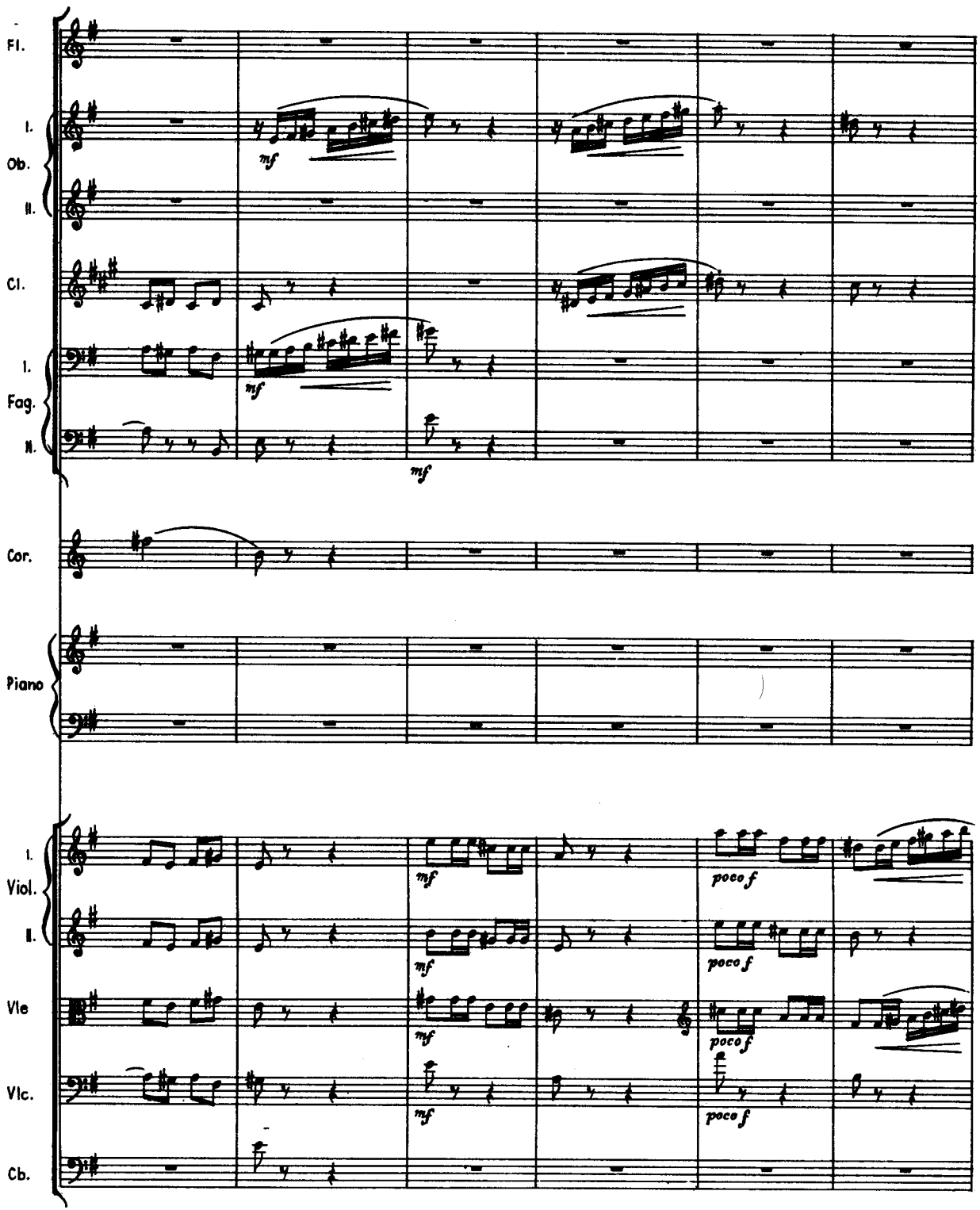
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
mf
poco f

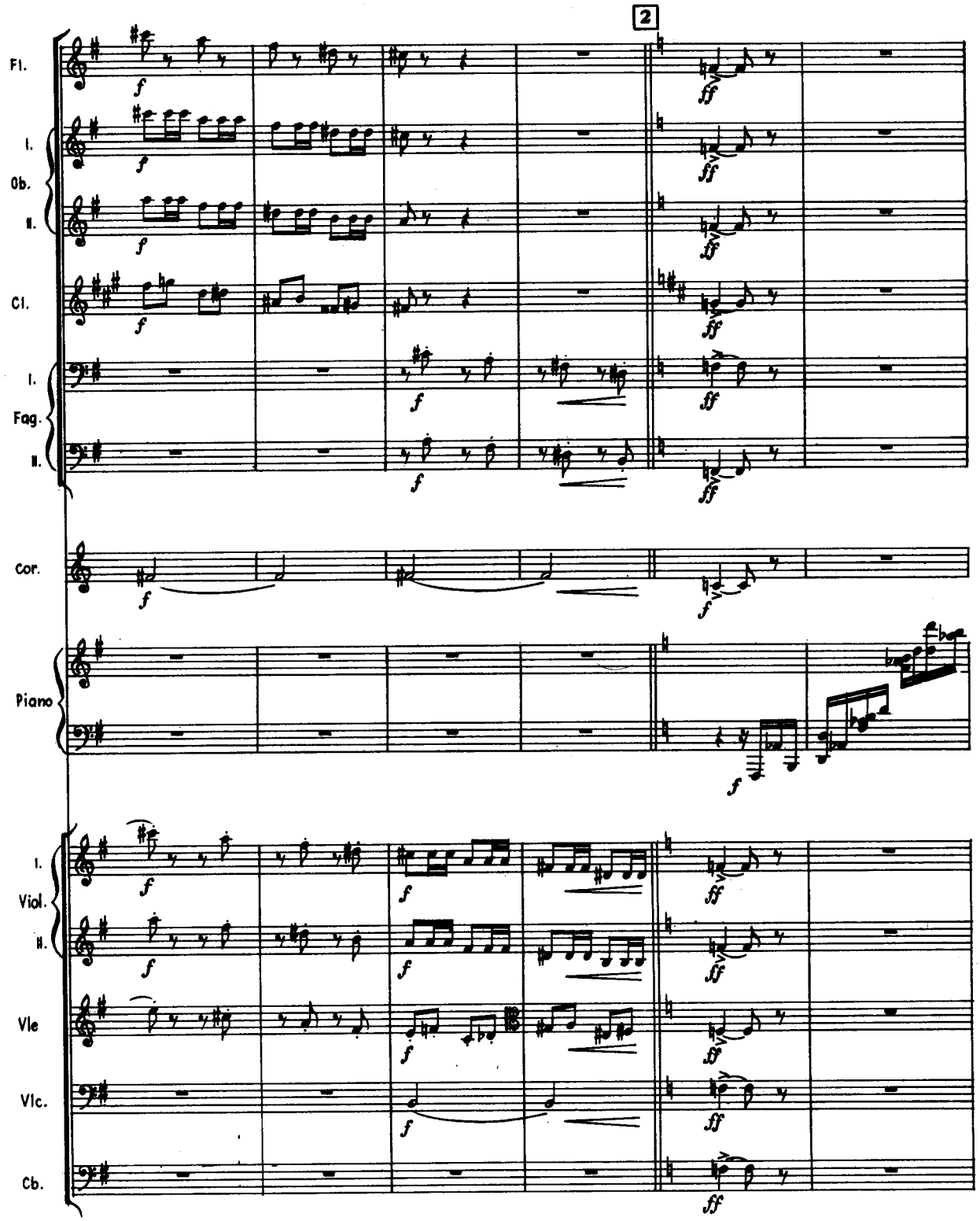
2
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

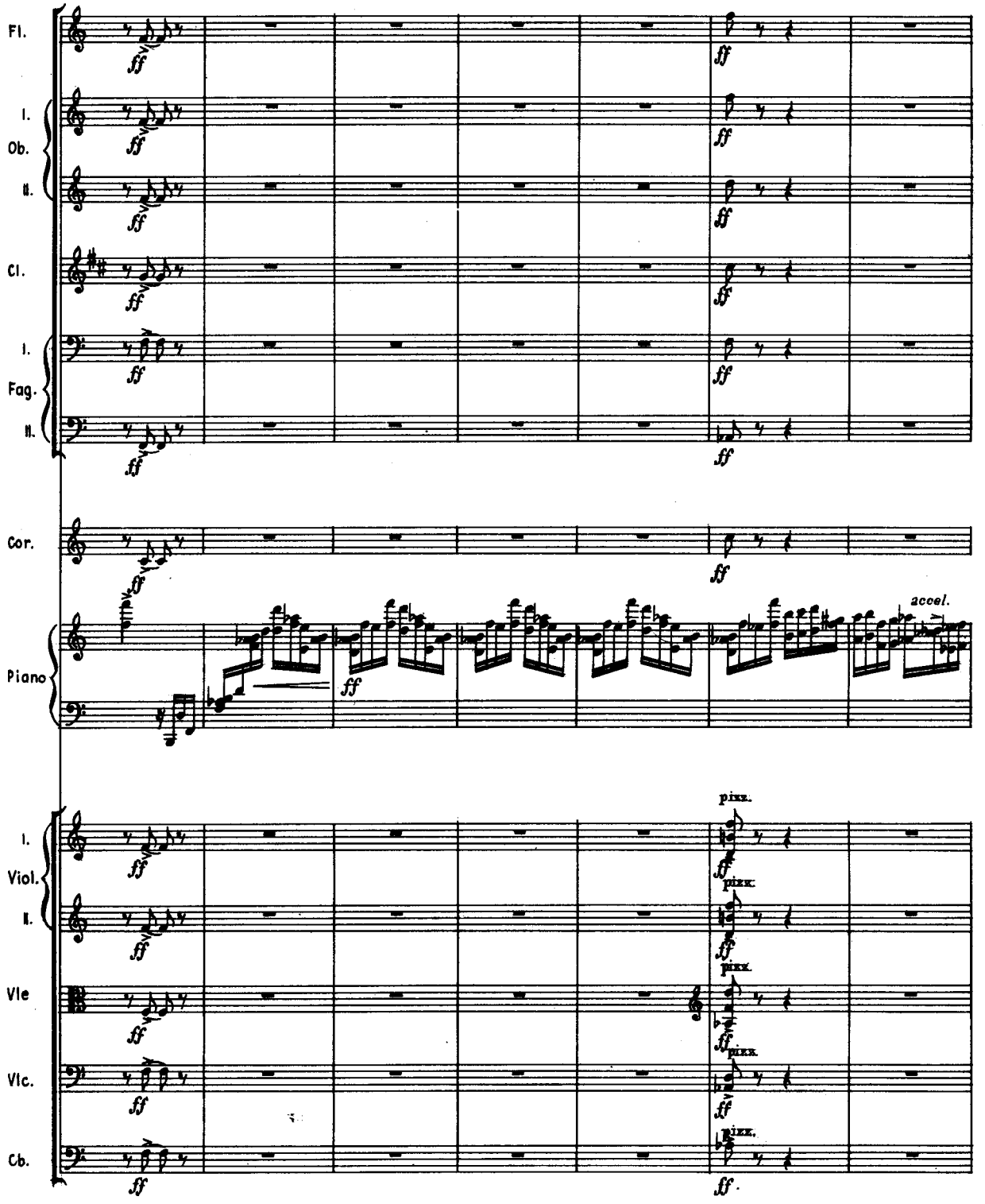
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
accel.
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
pizz.

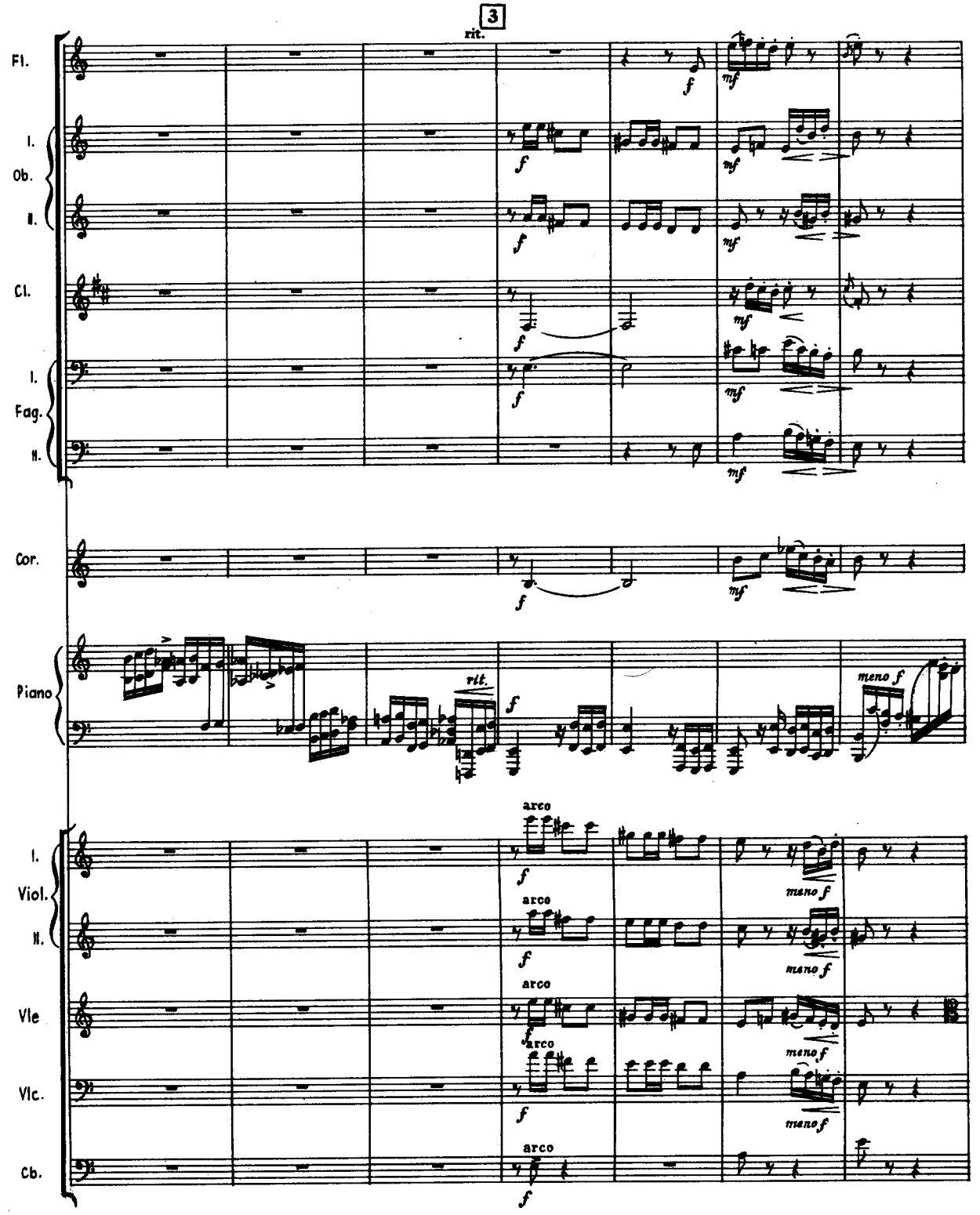
3
rit.
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
rit.
meno f
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
arco
meno f

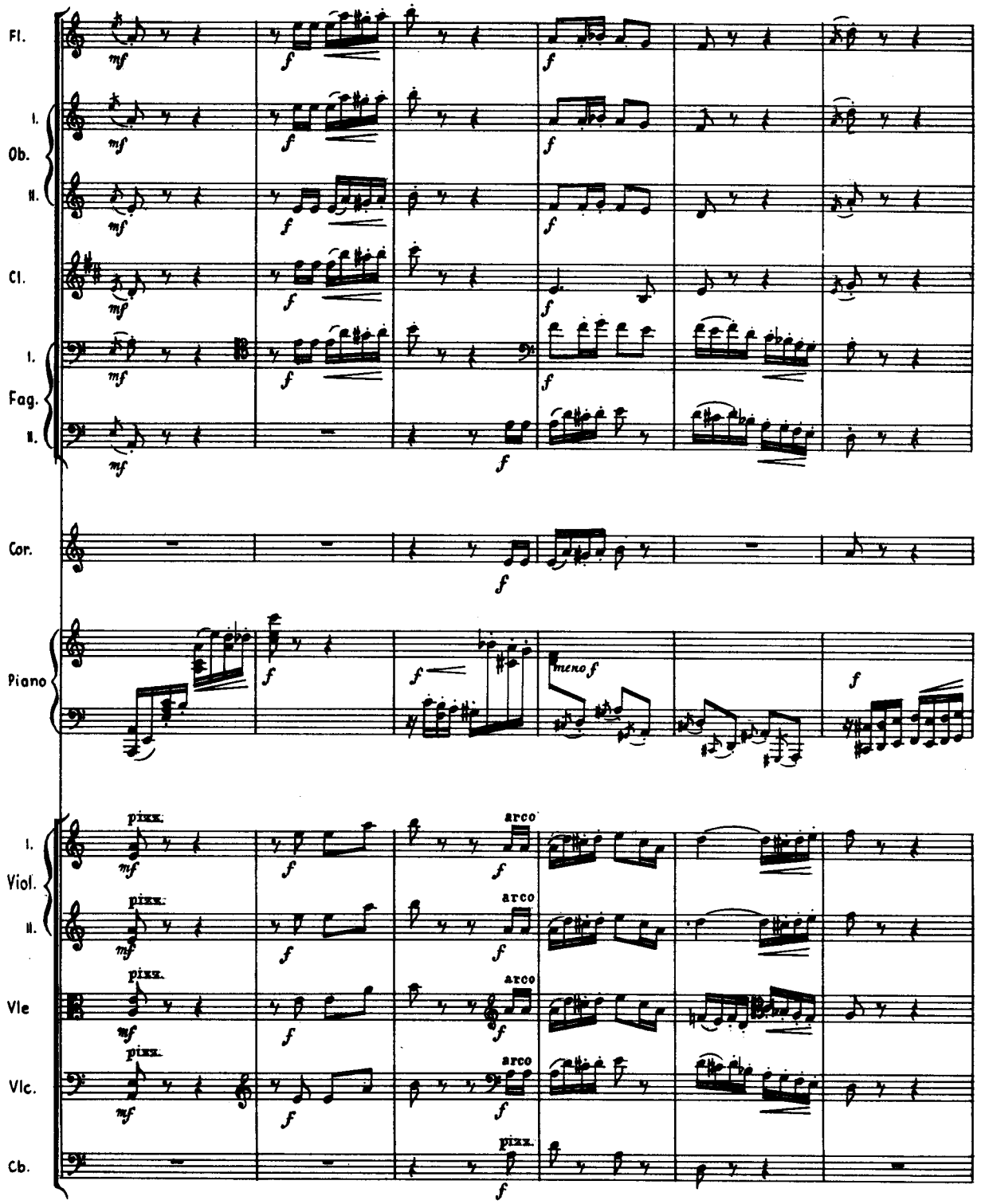
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
mf
f
meno f
pizz.
arco

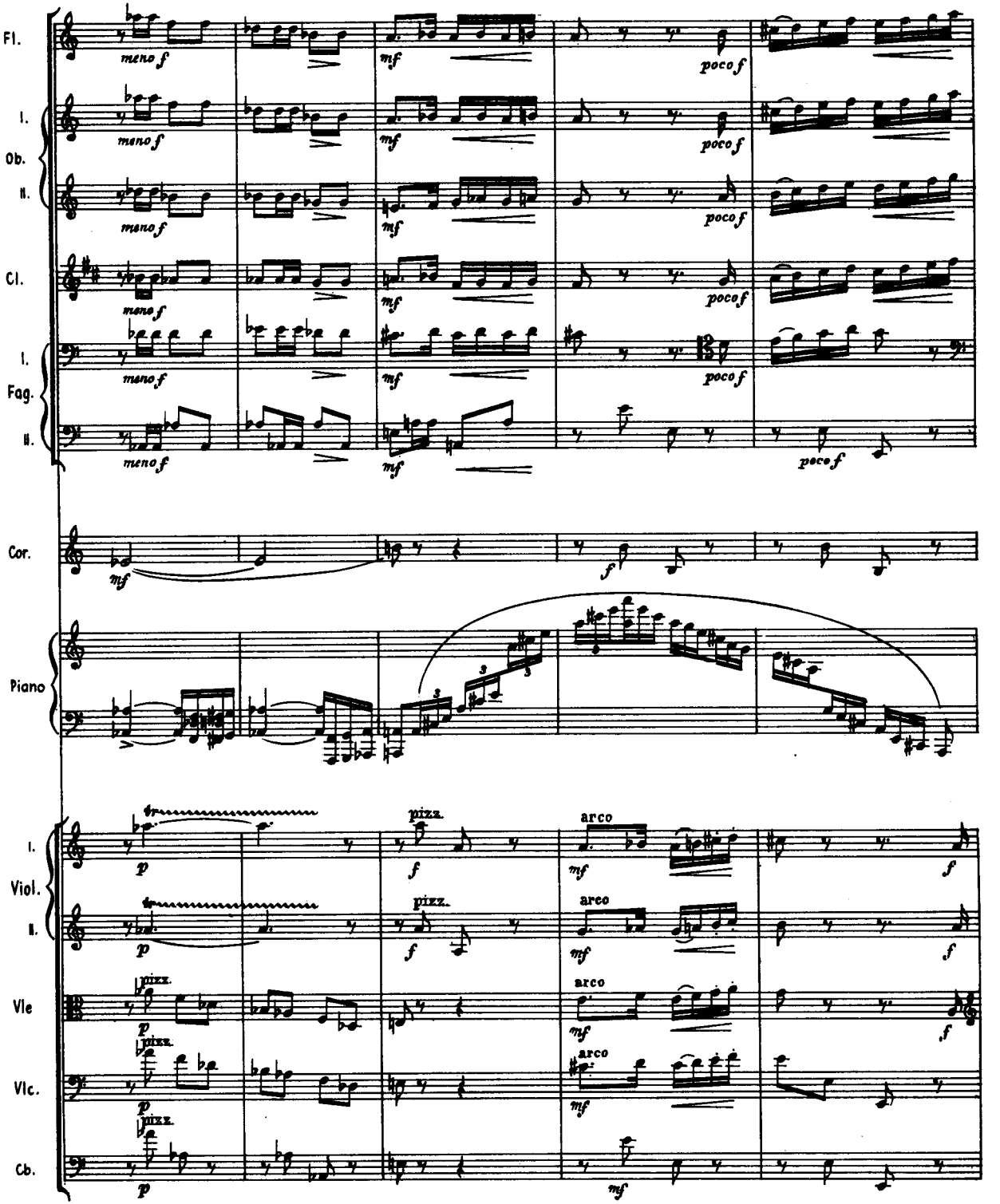
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
meno f
mf
poco f
f
p
pizz.
arco

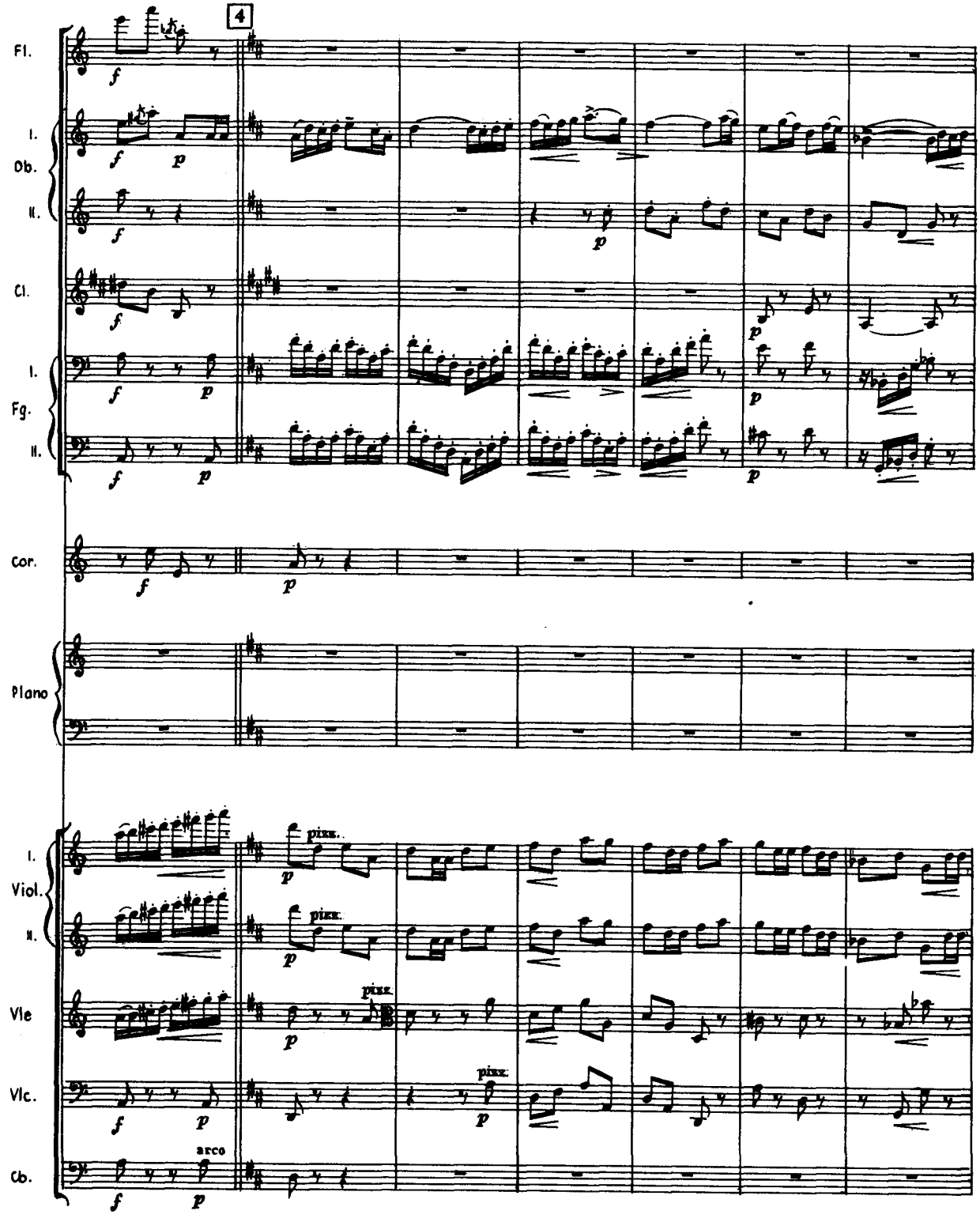
4
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
pizz.
arco

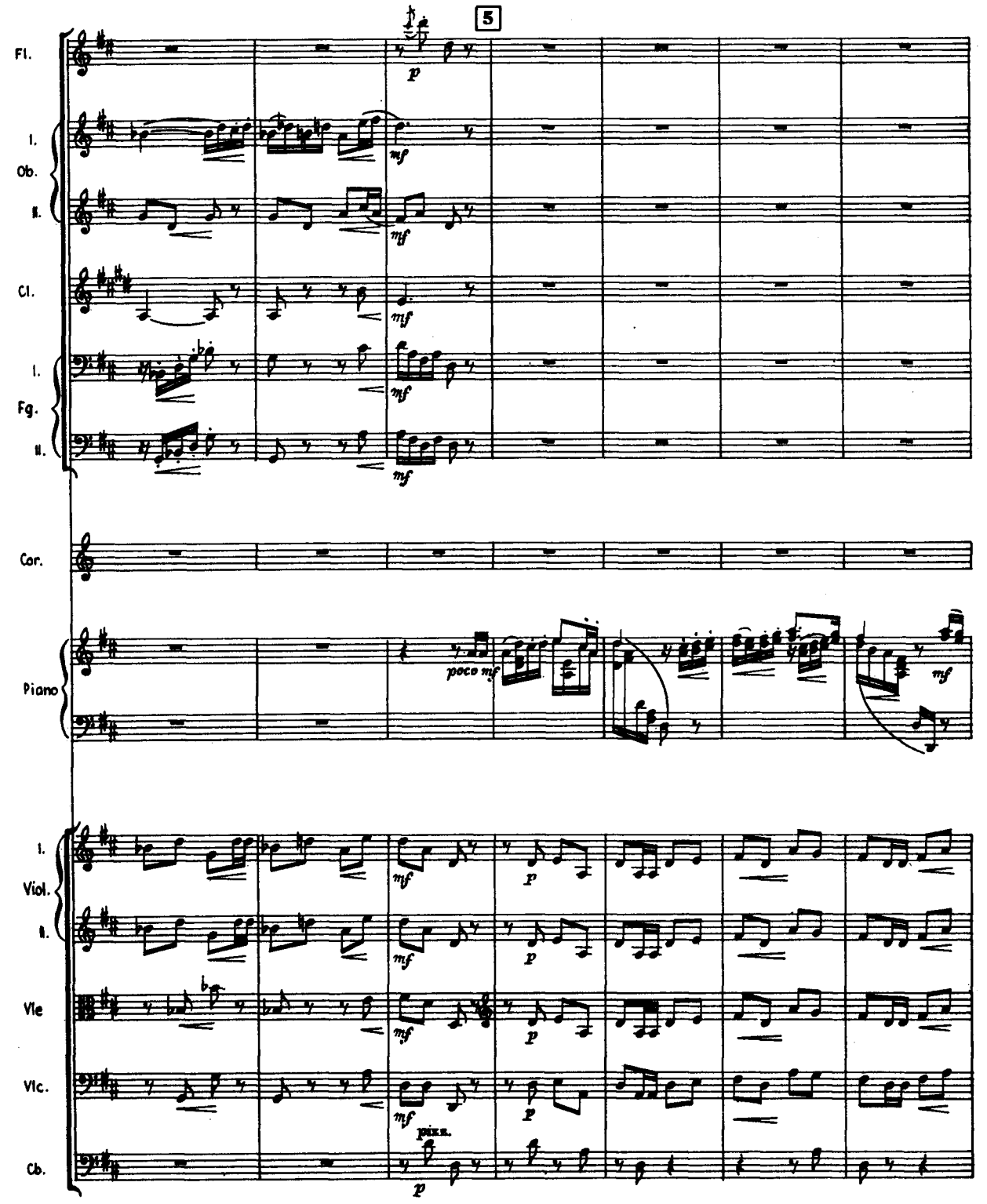
5
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
p
mf
poco mf
pizz.

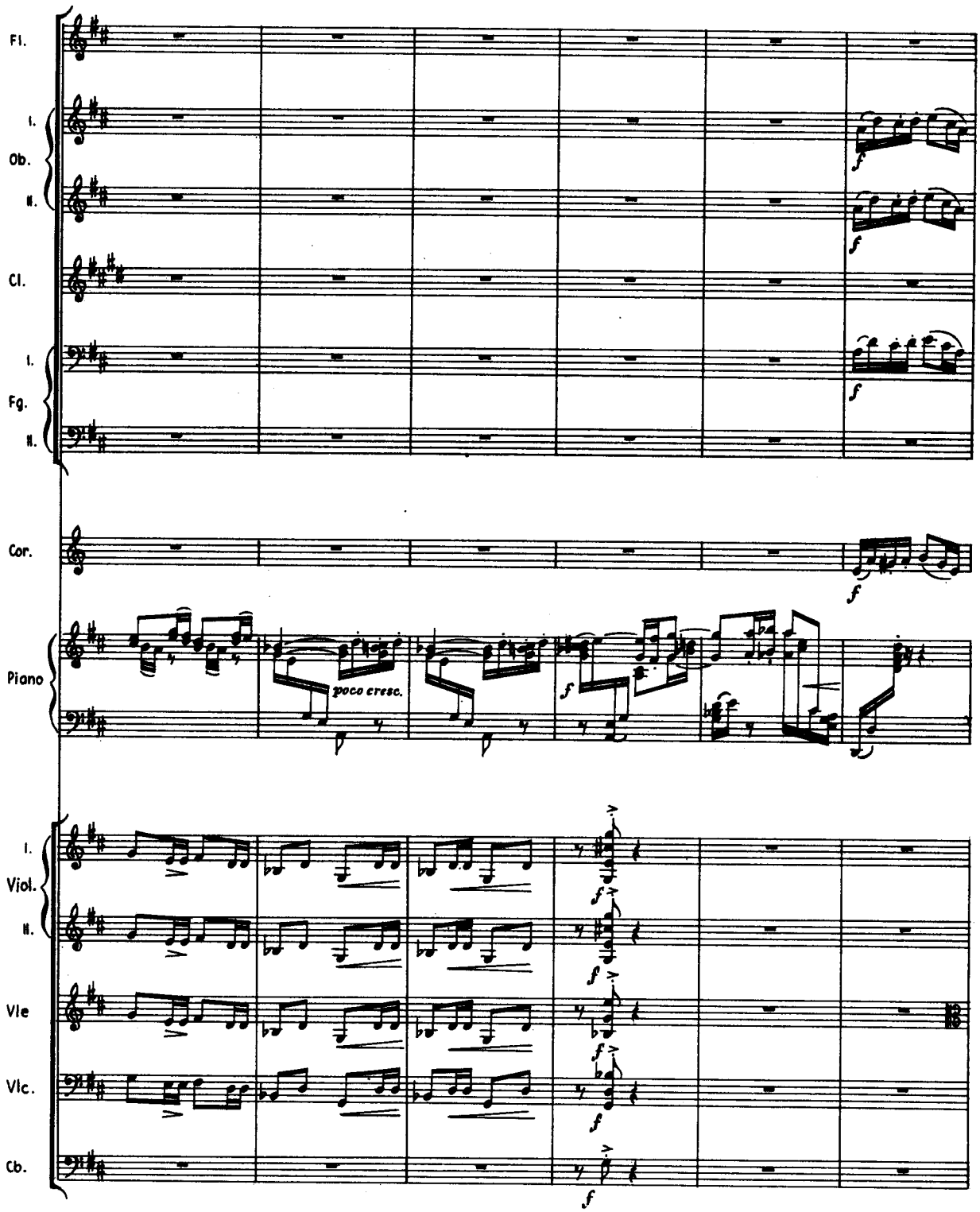
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
poco cresc.
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

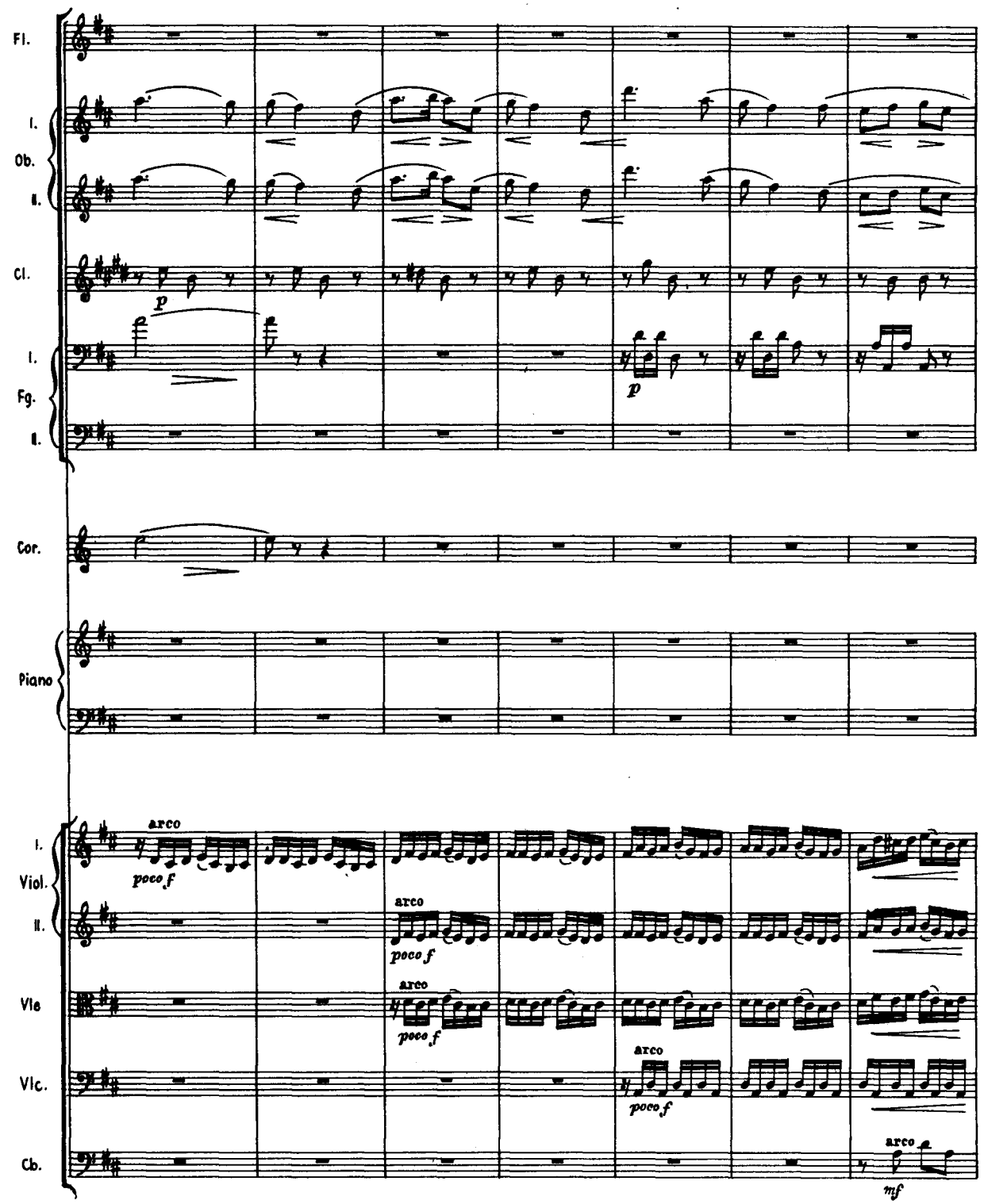
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
p
I.
Fg.
II.
p
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
arco
poco f
arco
poco f
arco
poco f
arco
poco f
arco
mf

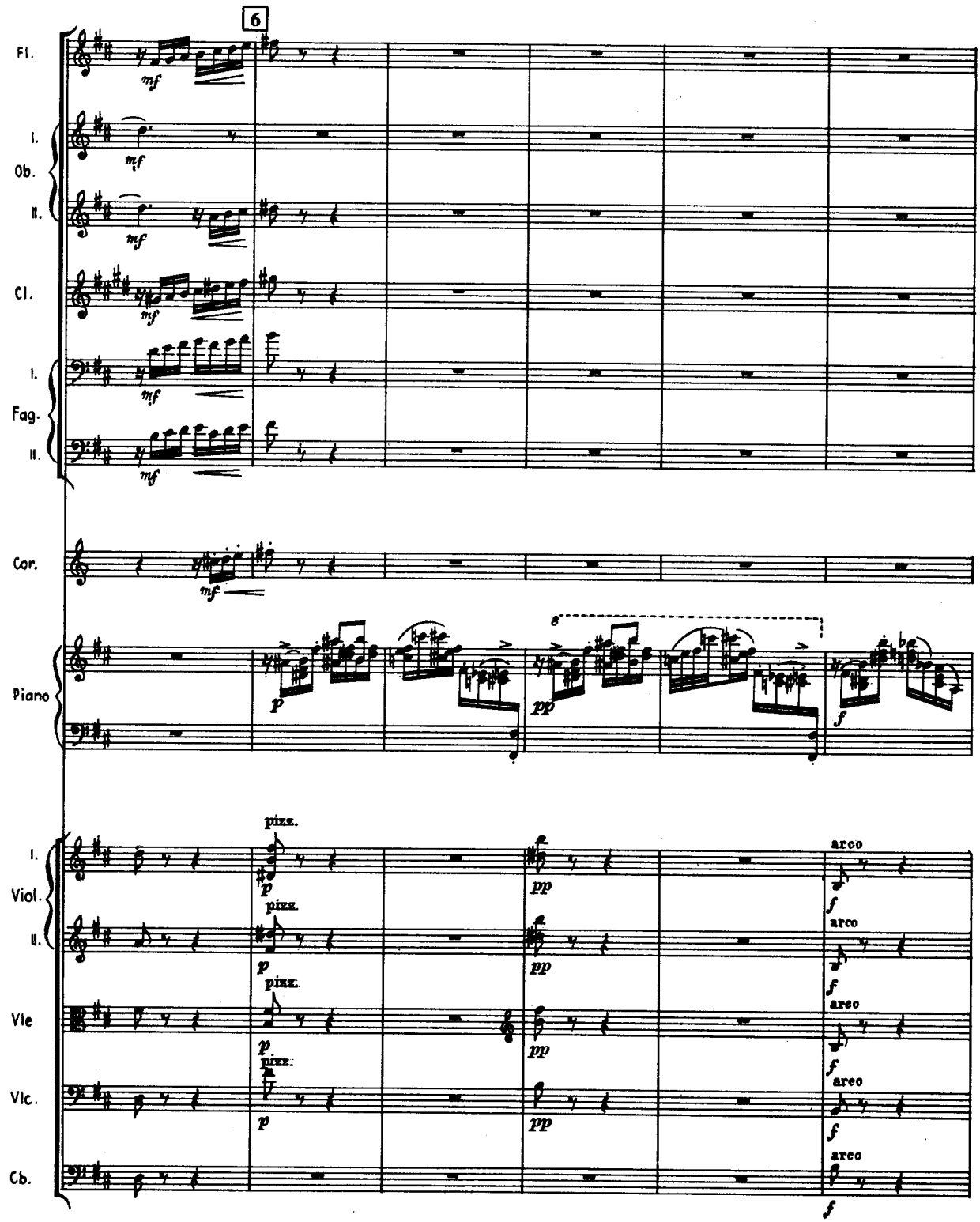
6
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
mf
p
pp
f
pizz.
arco
8

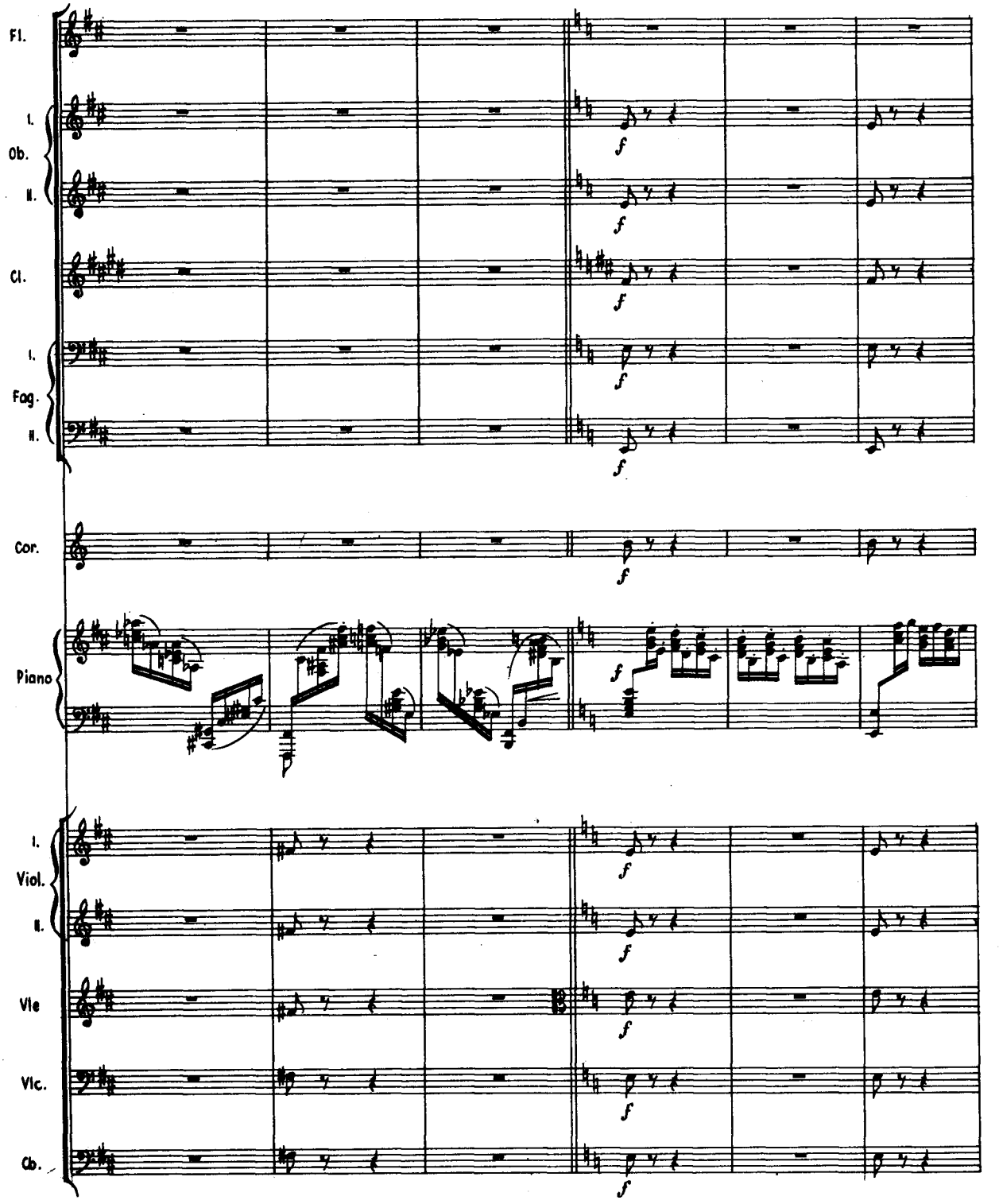
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
f

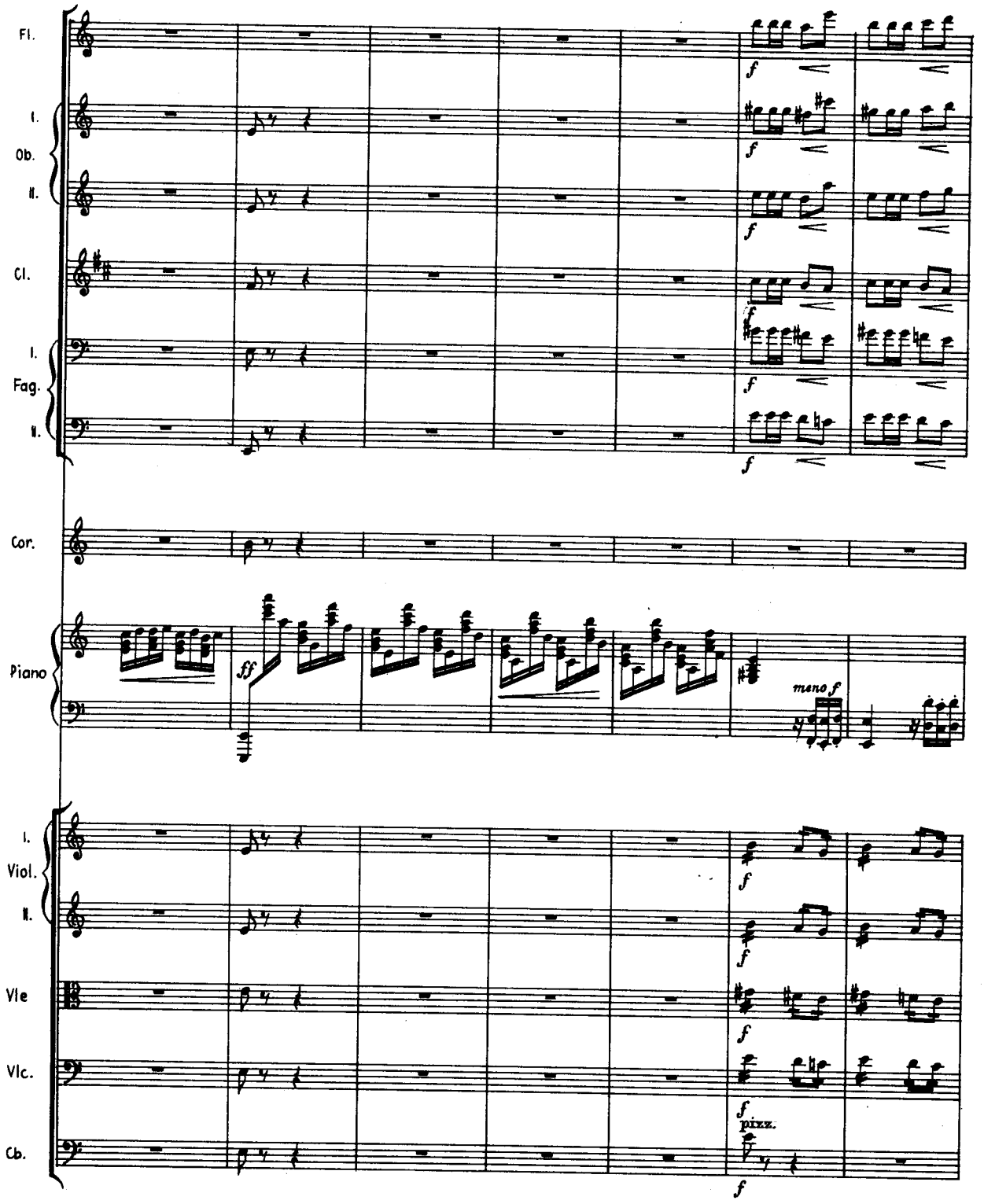
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
ff
mano f
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
f
pizz.

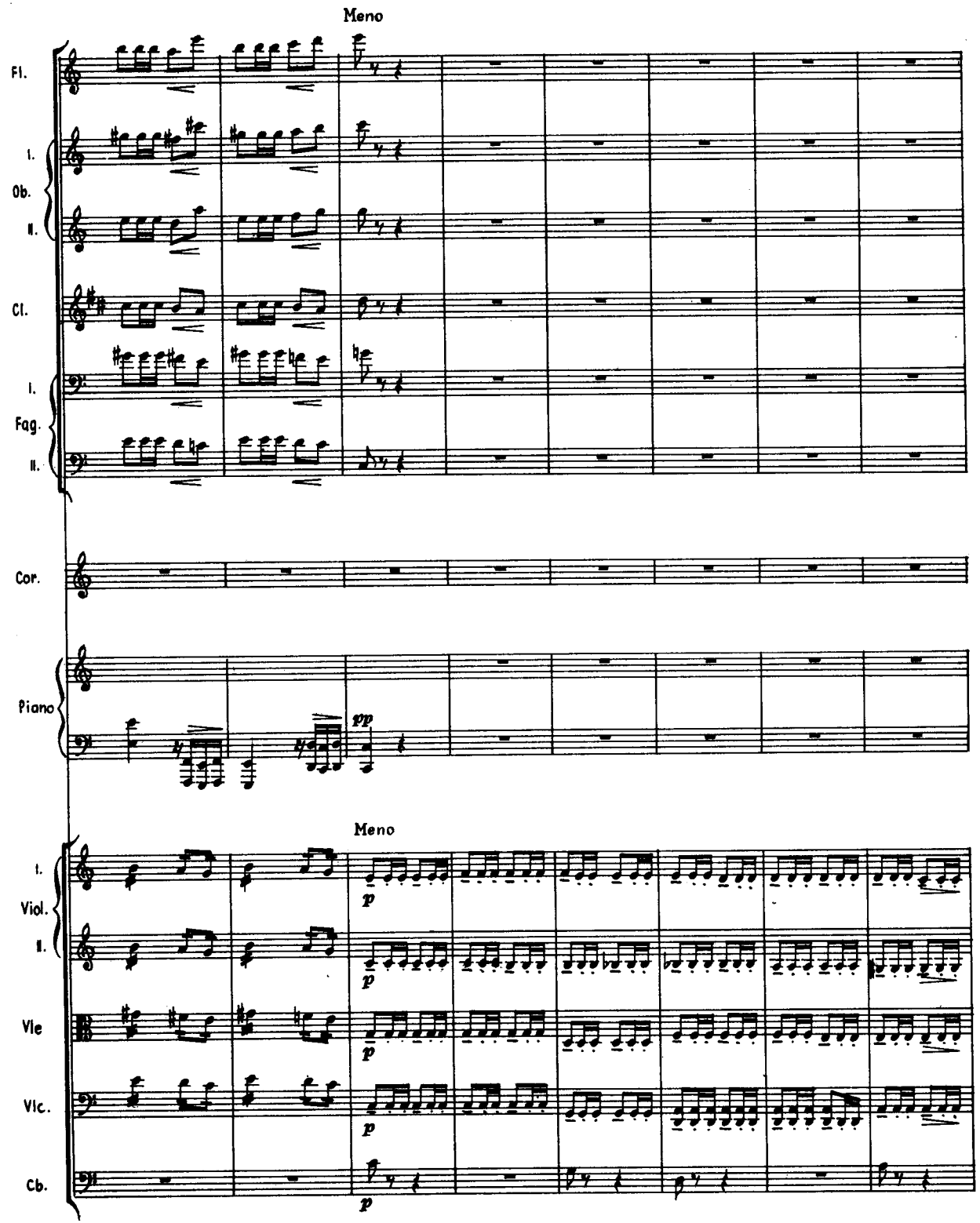
Meno
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
pp
Meno
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
p
p
p
p
p

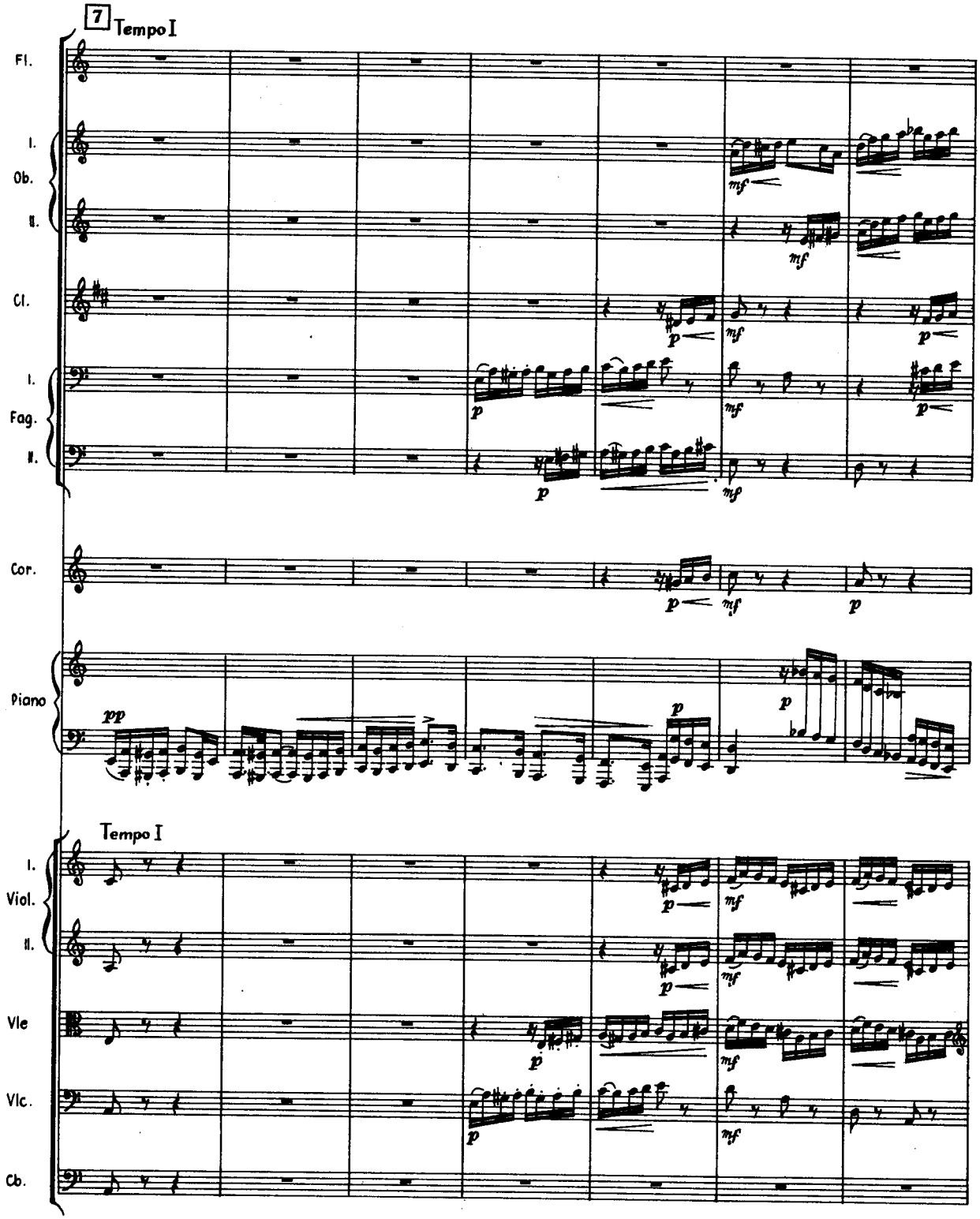
7 Tempo I
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
Tempo I
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

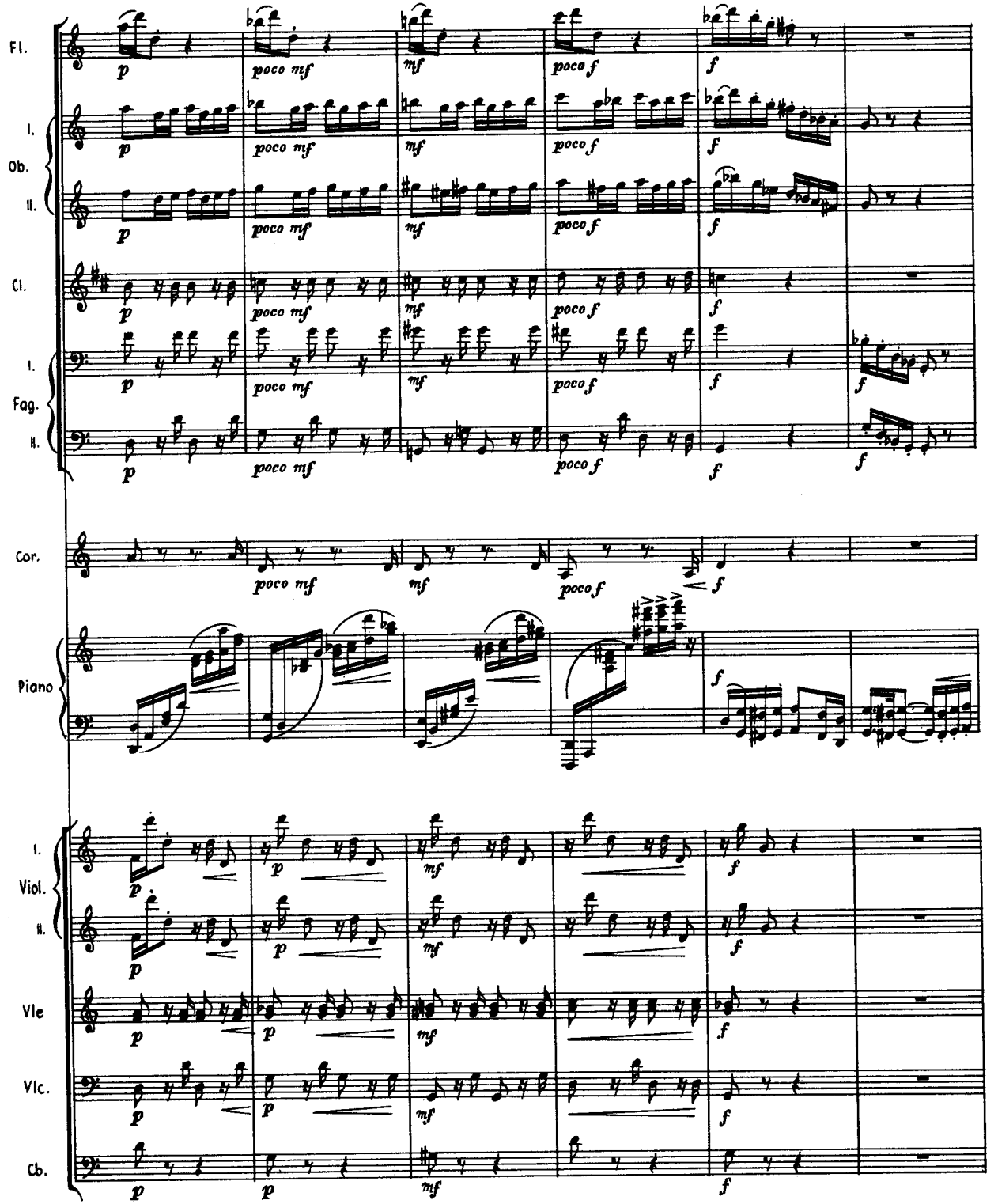
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
p
poco mf
mf
poco f
f

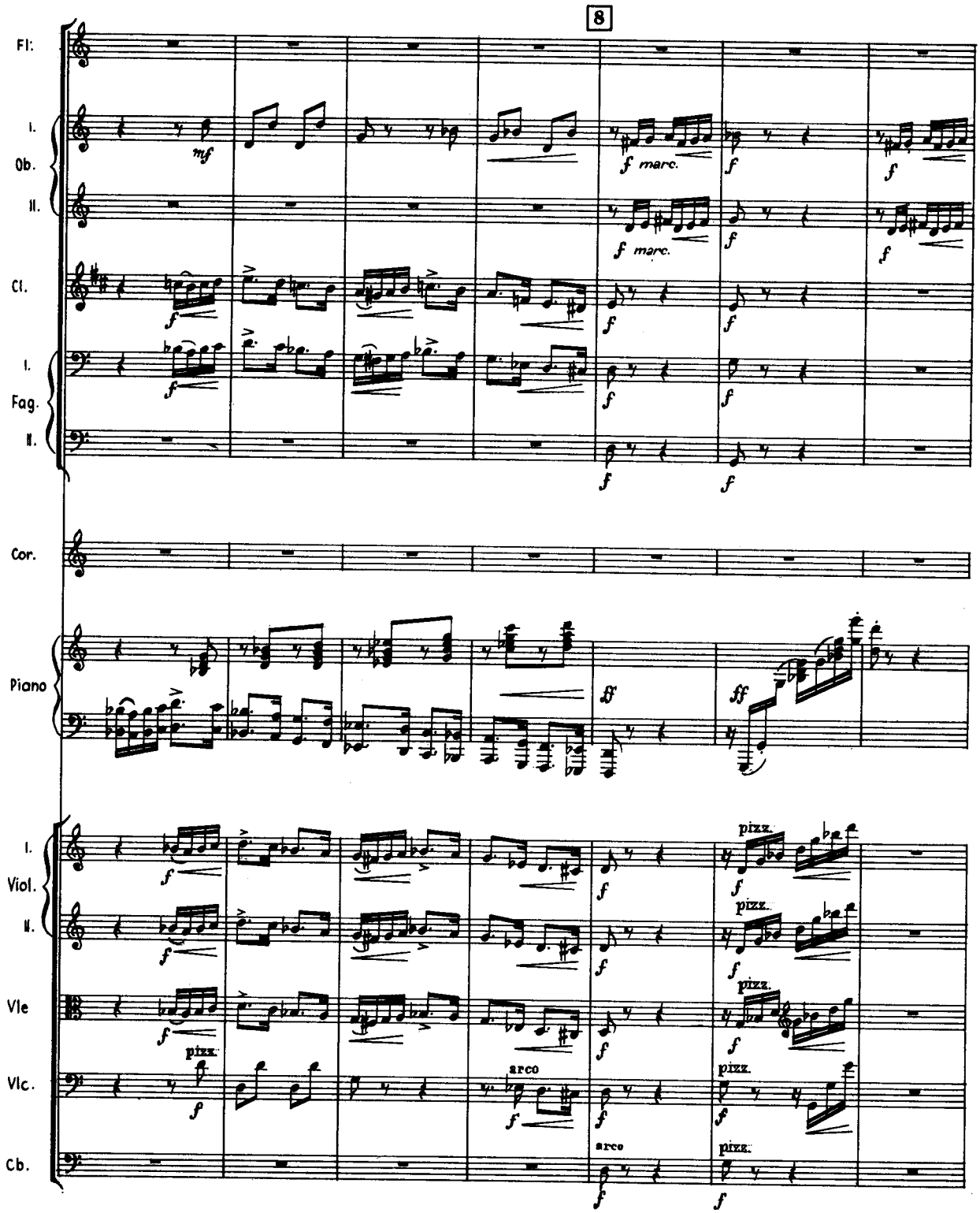
8
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
mf
f marc.
f
ff
pizz.
arco

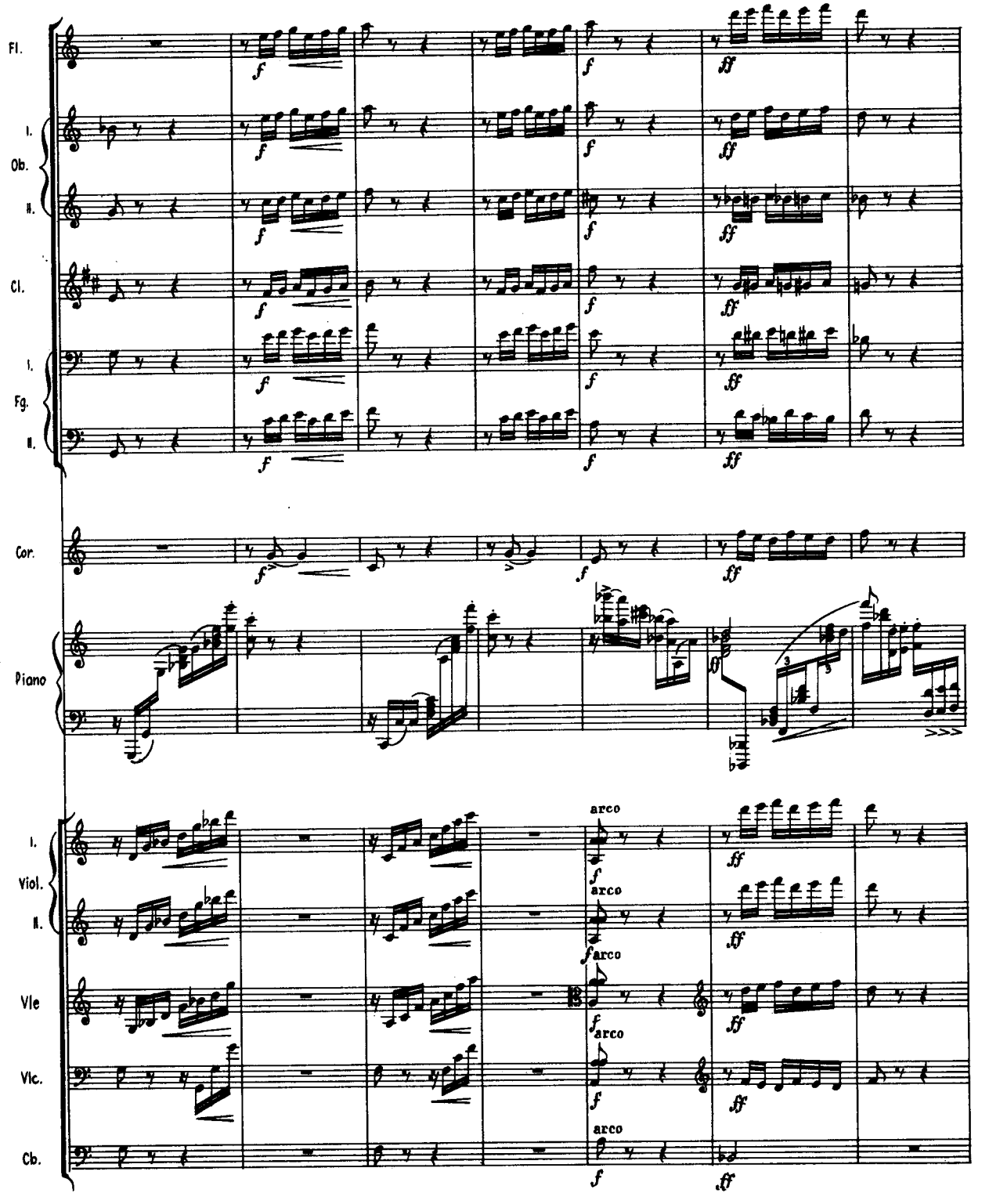
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
arco

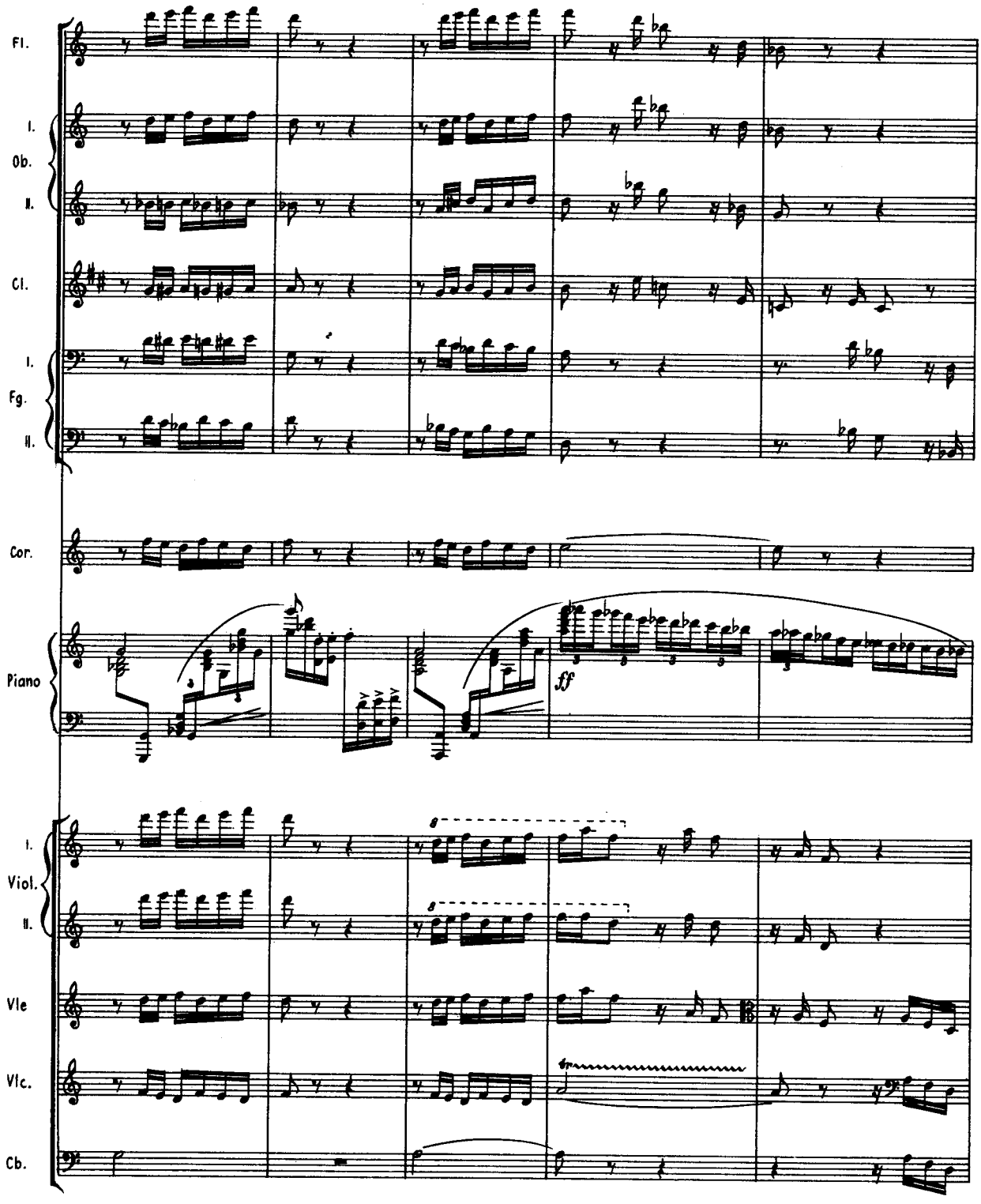
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
ff
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

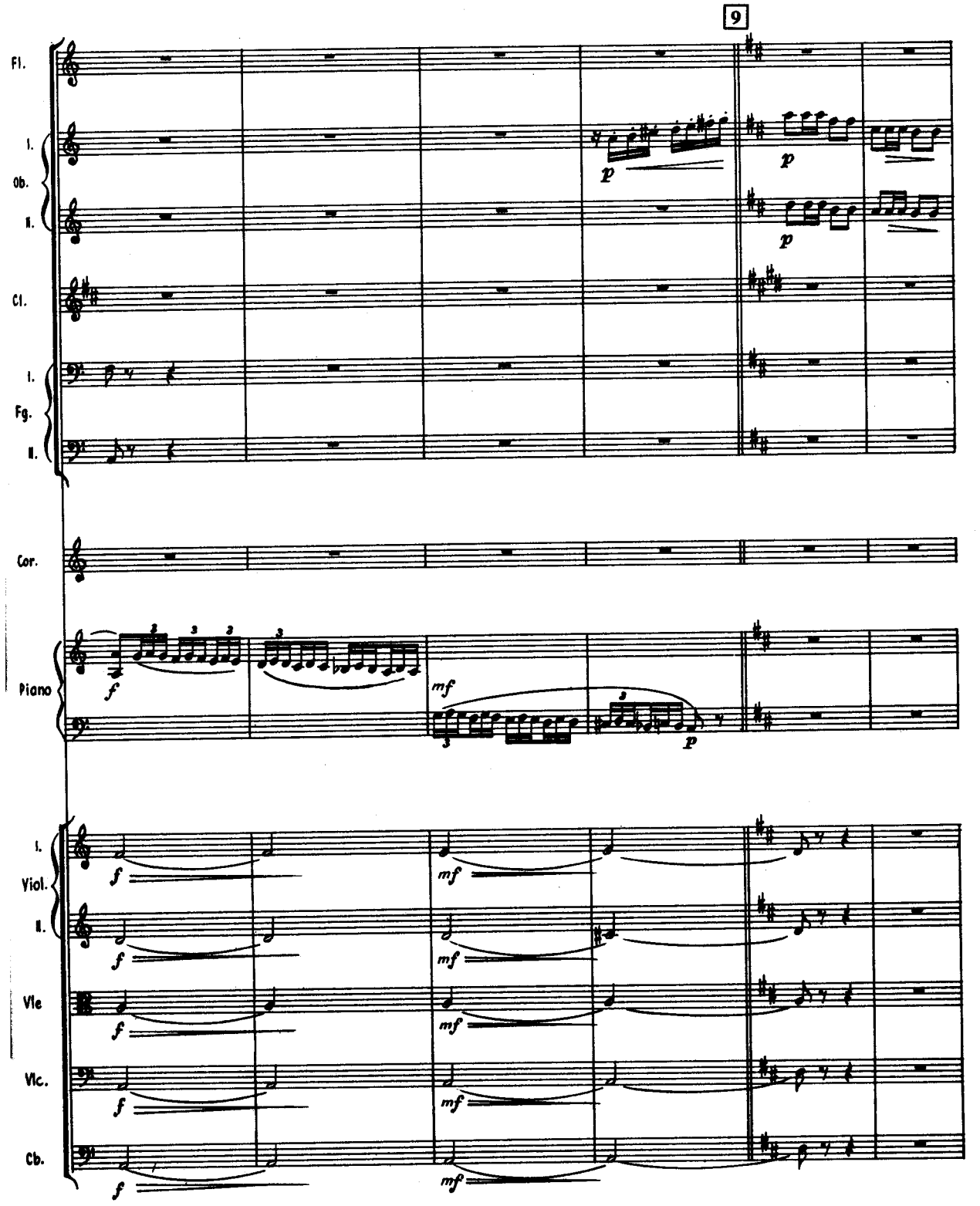
9
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
p
mf
f

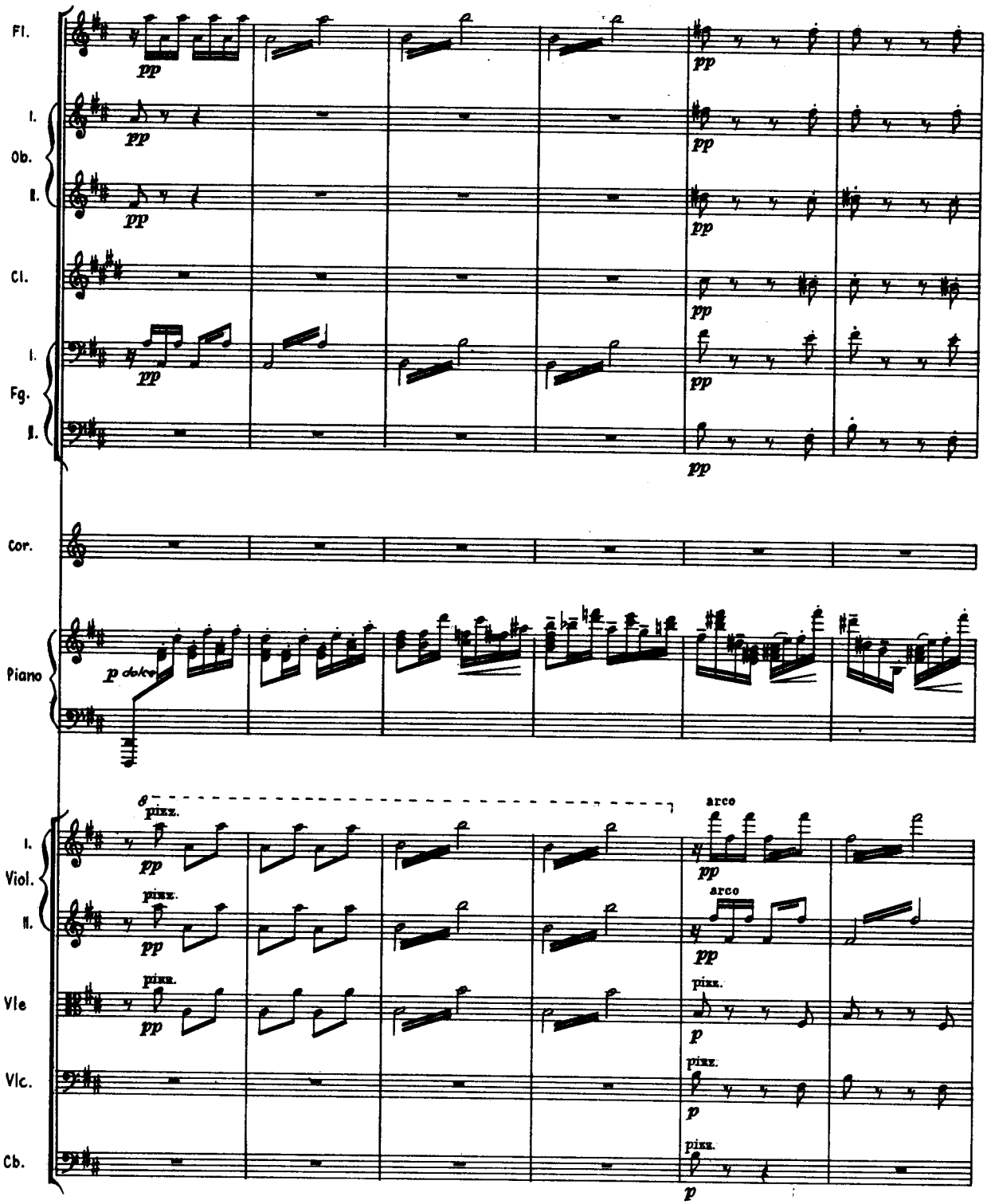
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
pp
p dolce
pizz.
arco
p

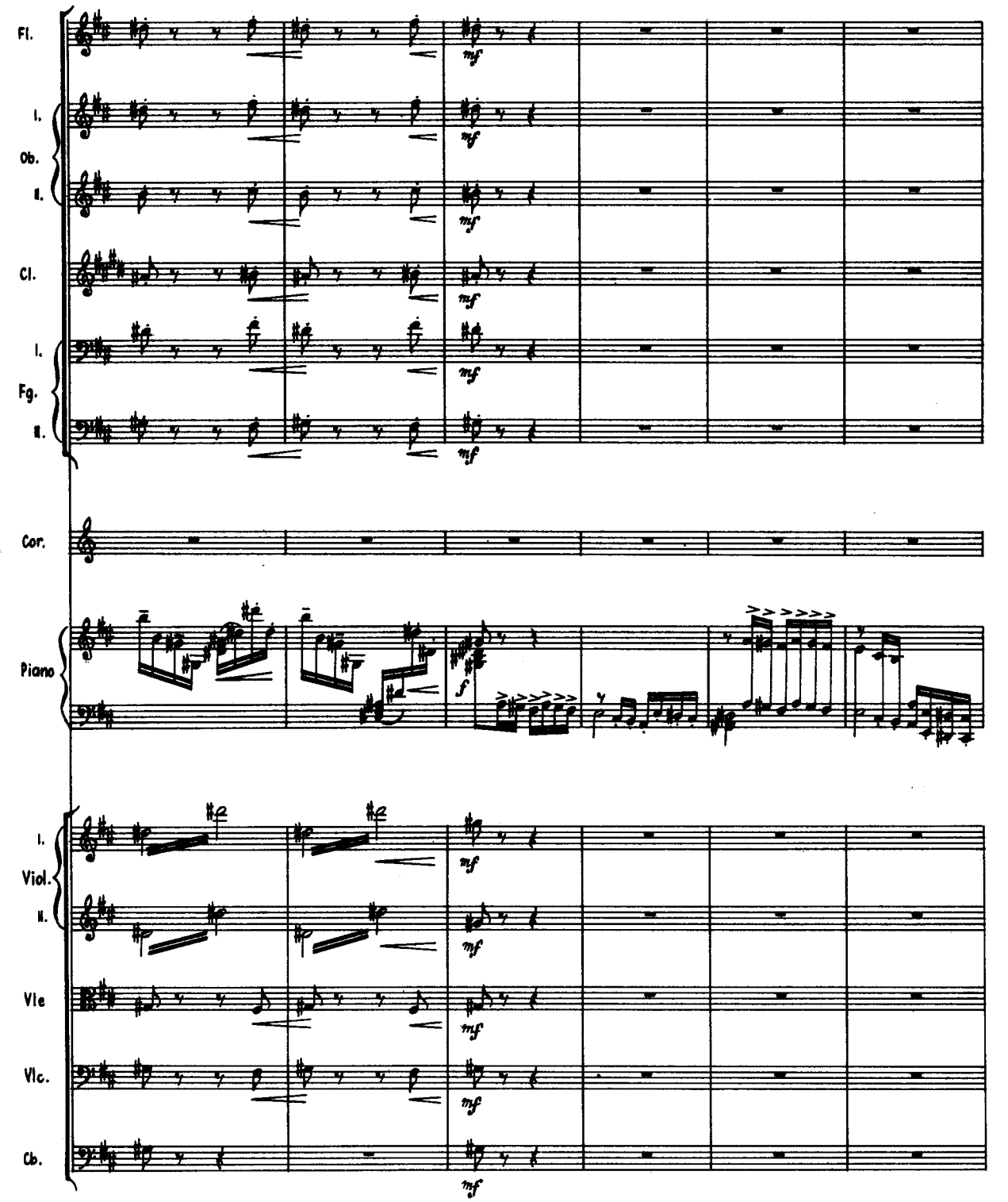
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
mf
f

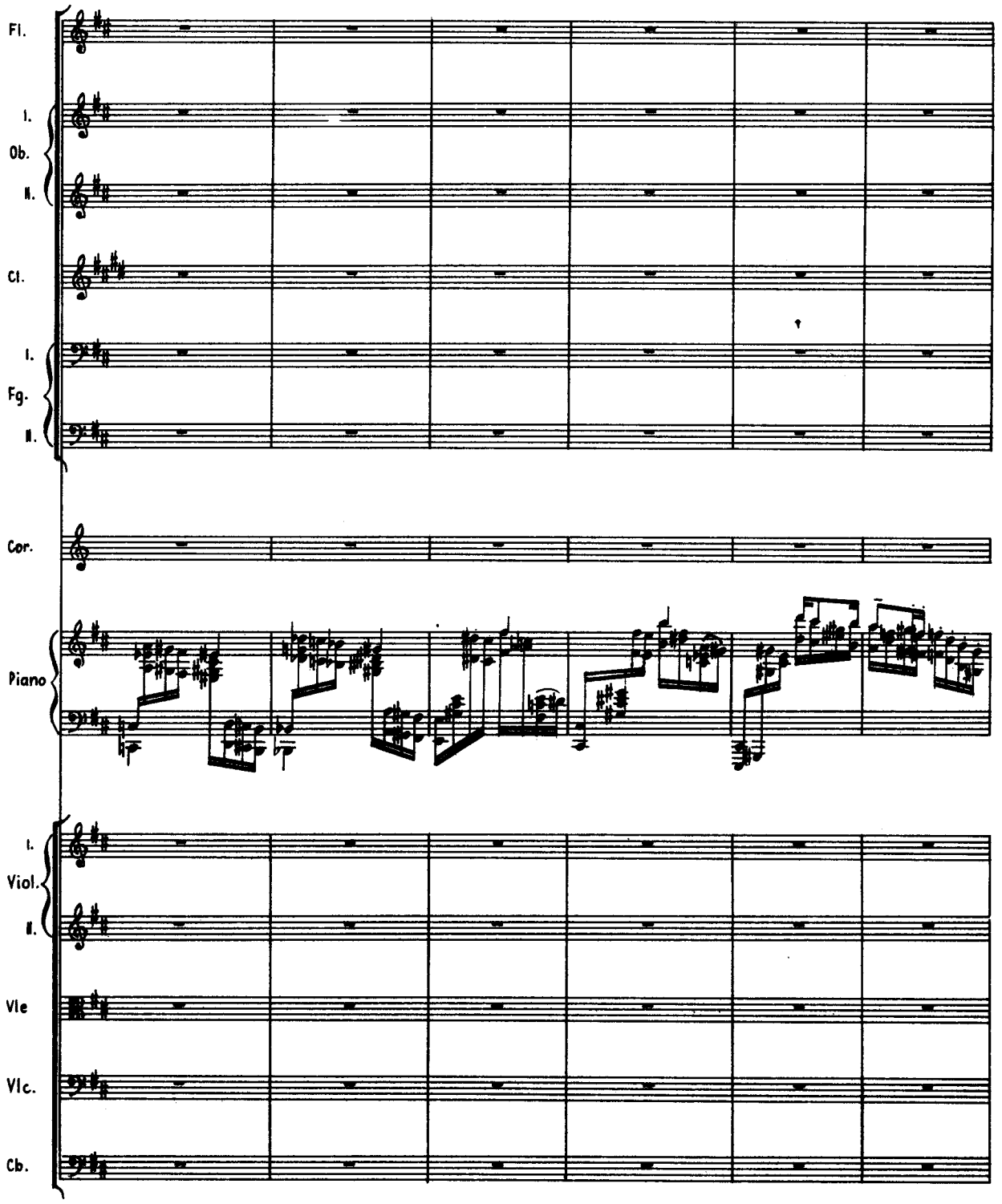
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

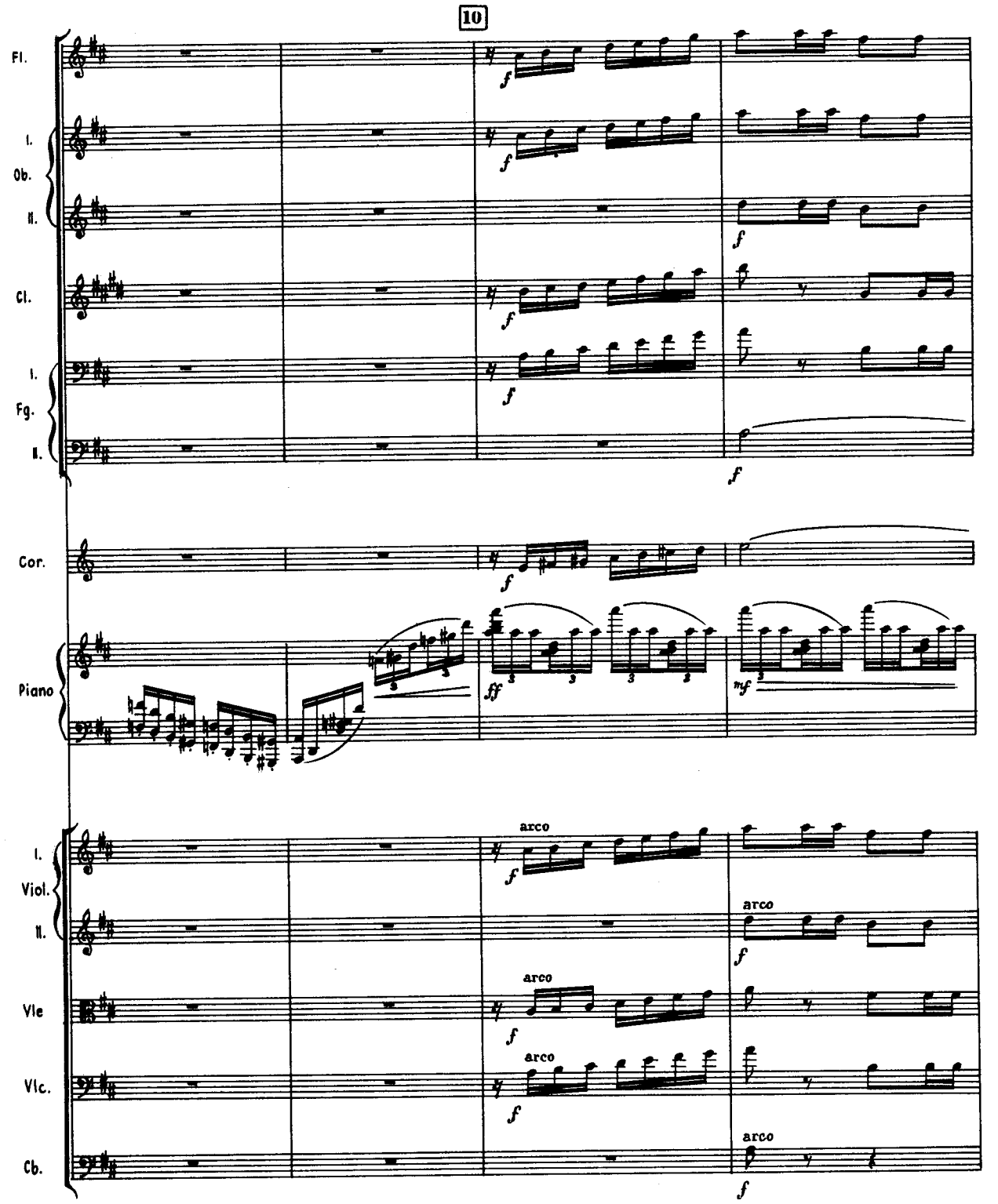
10
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
arco

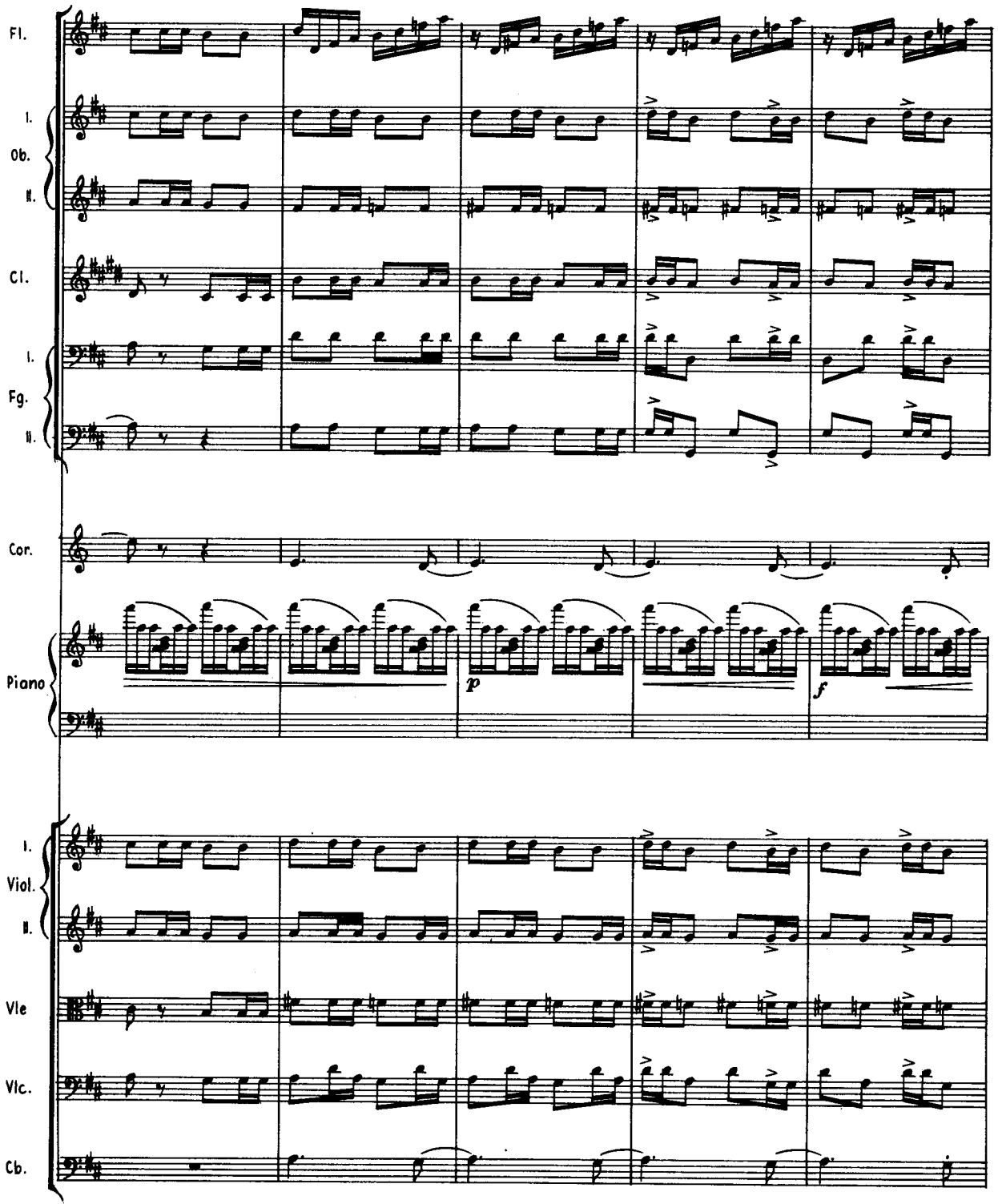
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
p
f
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

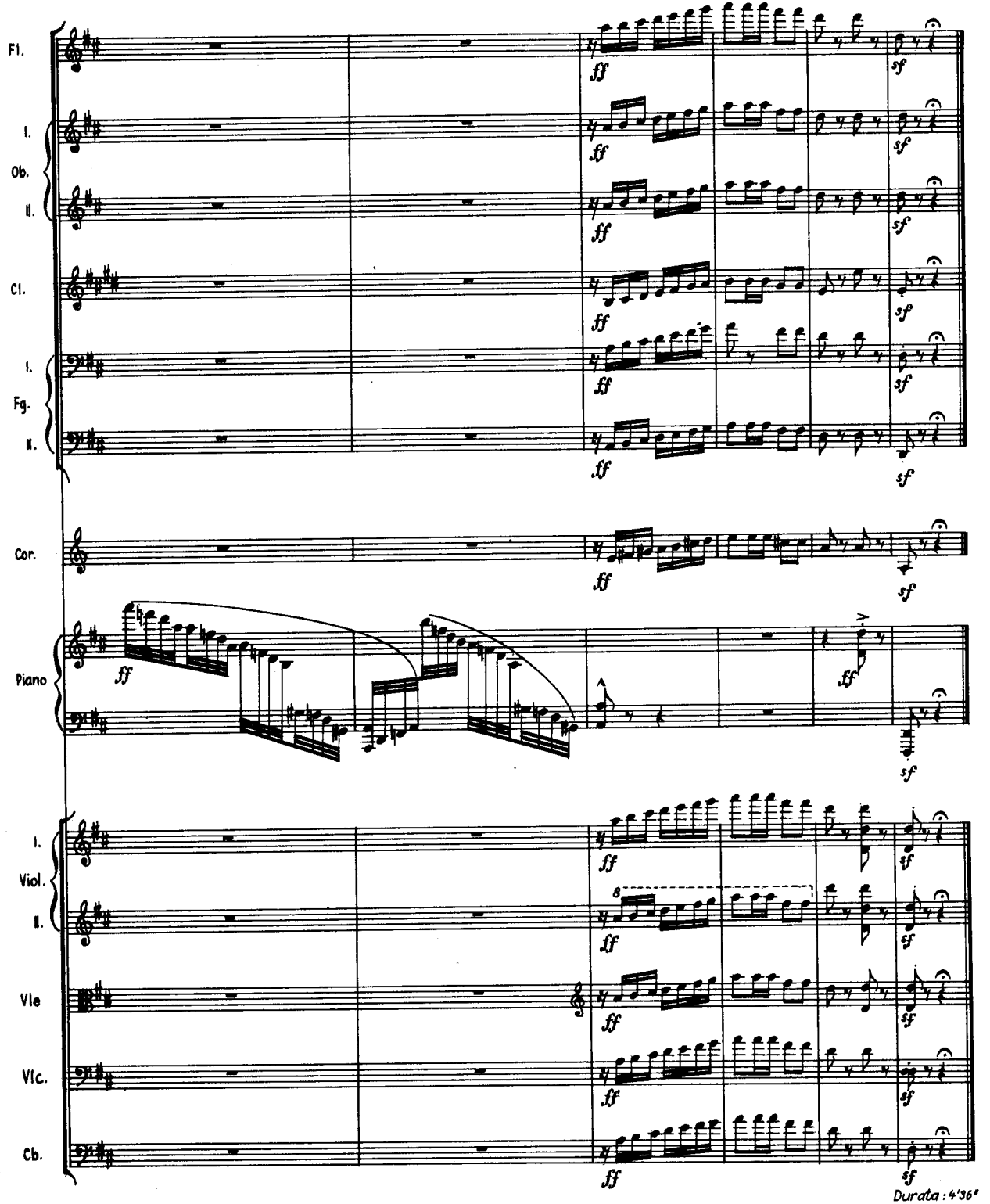
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
ff
sf
8
Durata : 4'36"

II

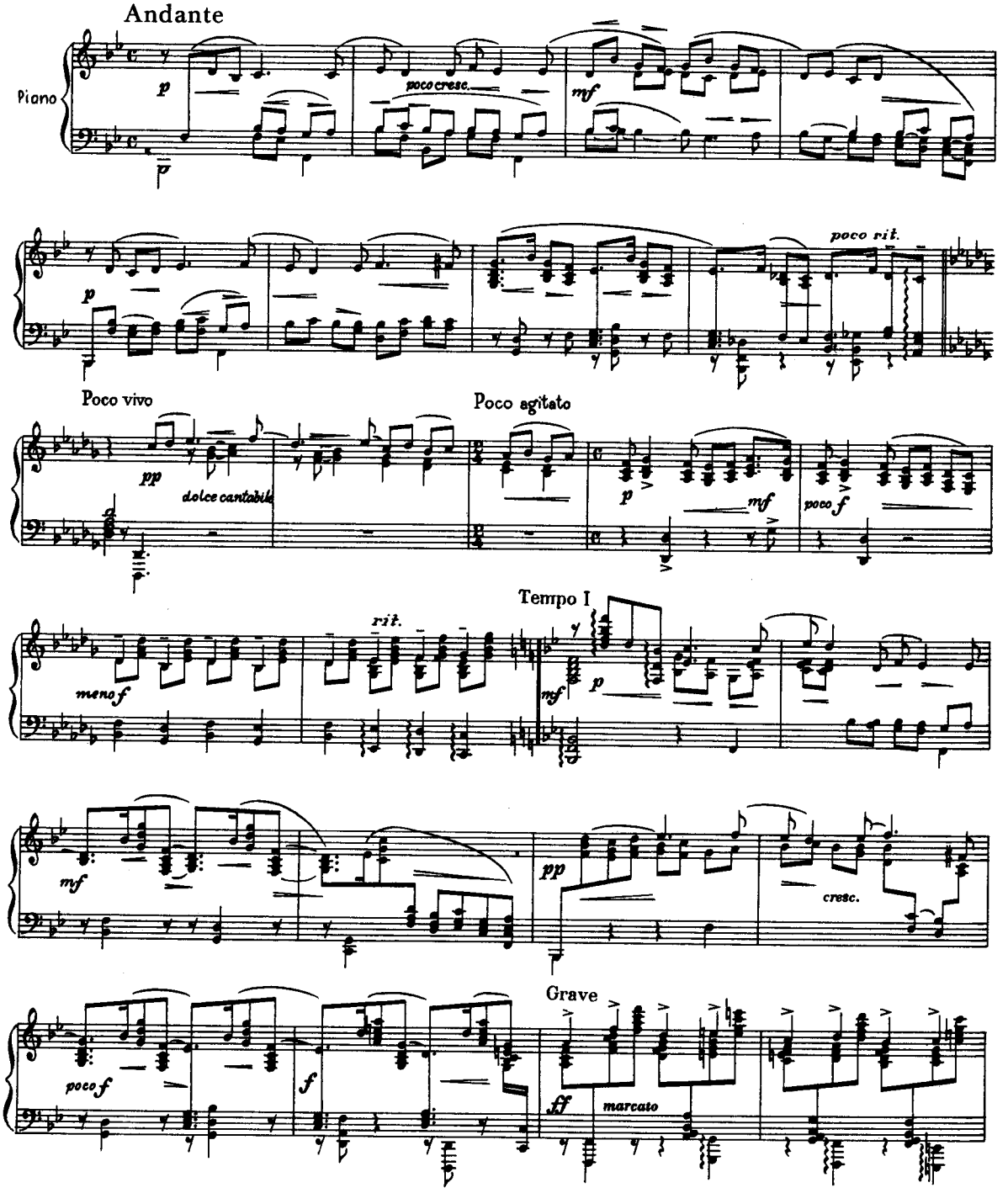
Andante
Piano
p
poco cresc.
mf
poco rit.
Poco vivo
pp
dolce cantabile
Poco agitato
p
mf
poco f
Tempo I
rit.
meno f
mf
p
mf
cresc.
pp
Grave
poco f
f
ff
marcato

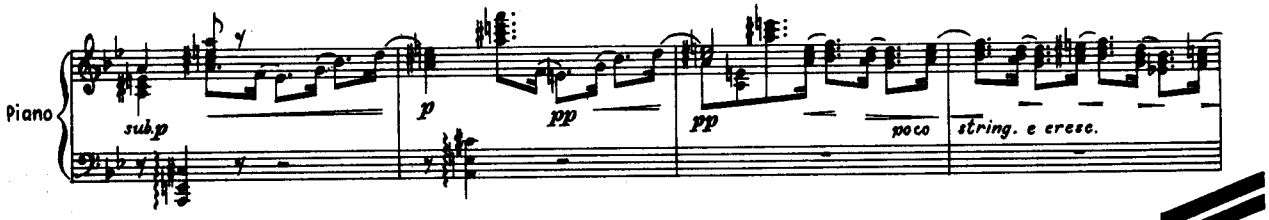
Piano
sub.p
p
pp
pp
poco
string. e eresc.

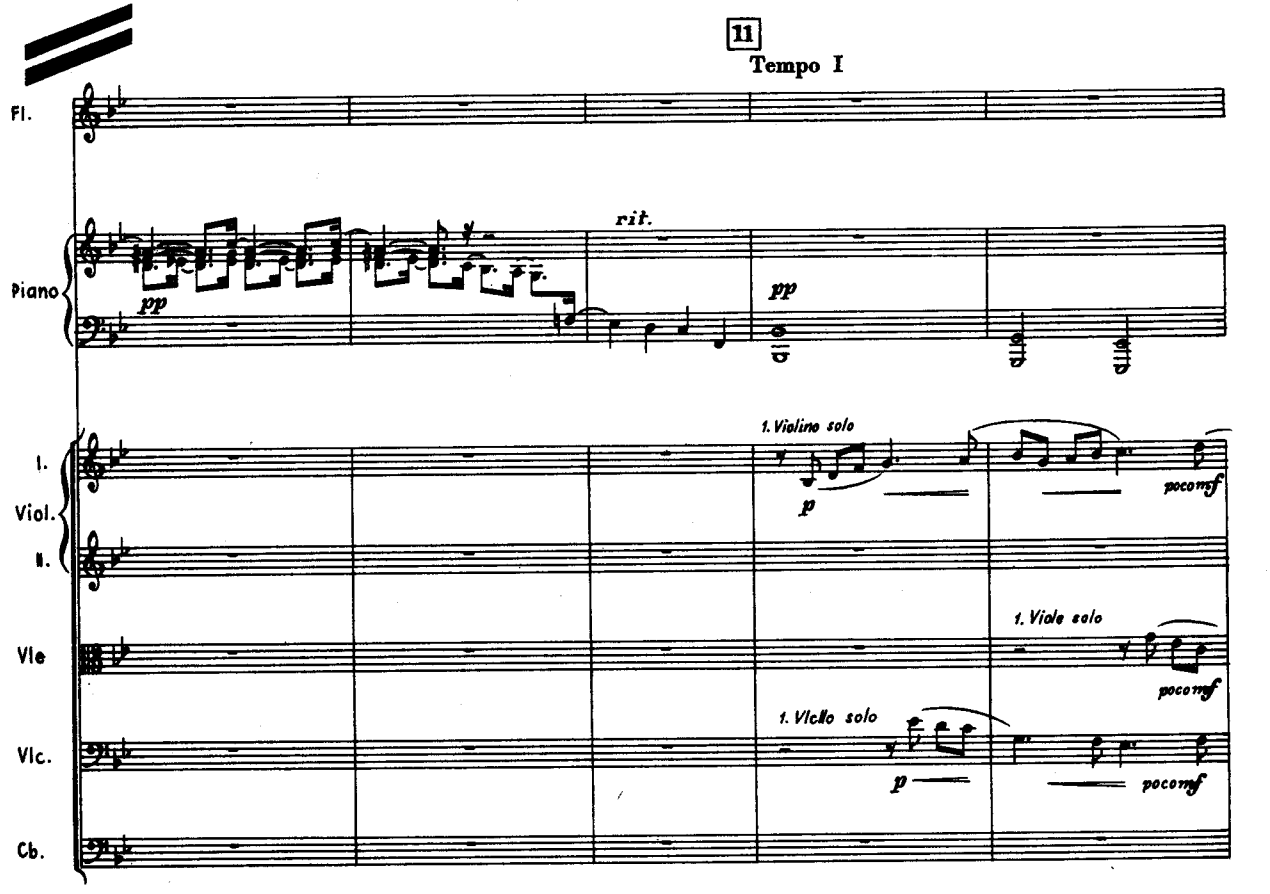
11
Tempo I
Fl.
Piano
rit.
pp
pp
I.
Viol.
II.
1. Violino solo
p
pocomf
Vle
1. Viole solo
pocomf
Vlc.
1. Vlello solo
p
pocomf
Cb.

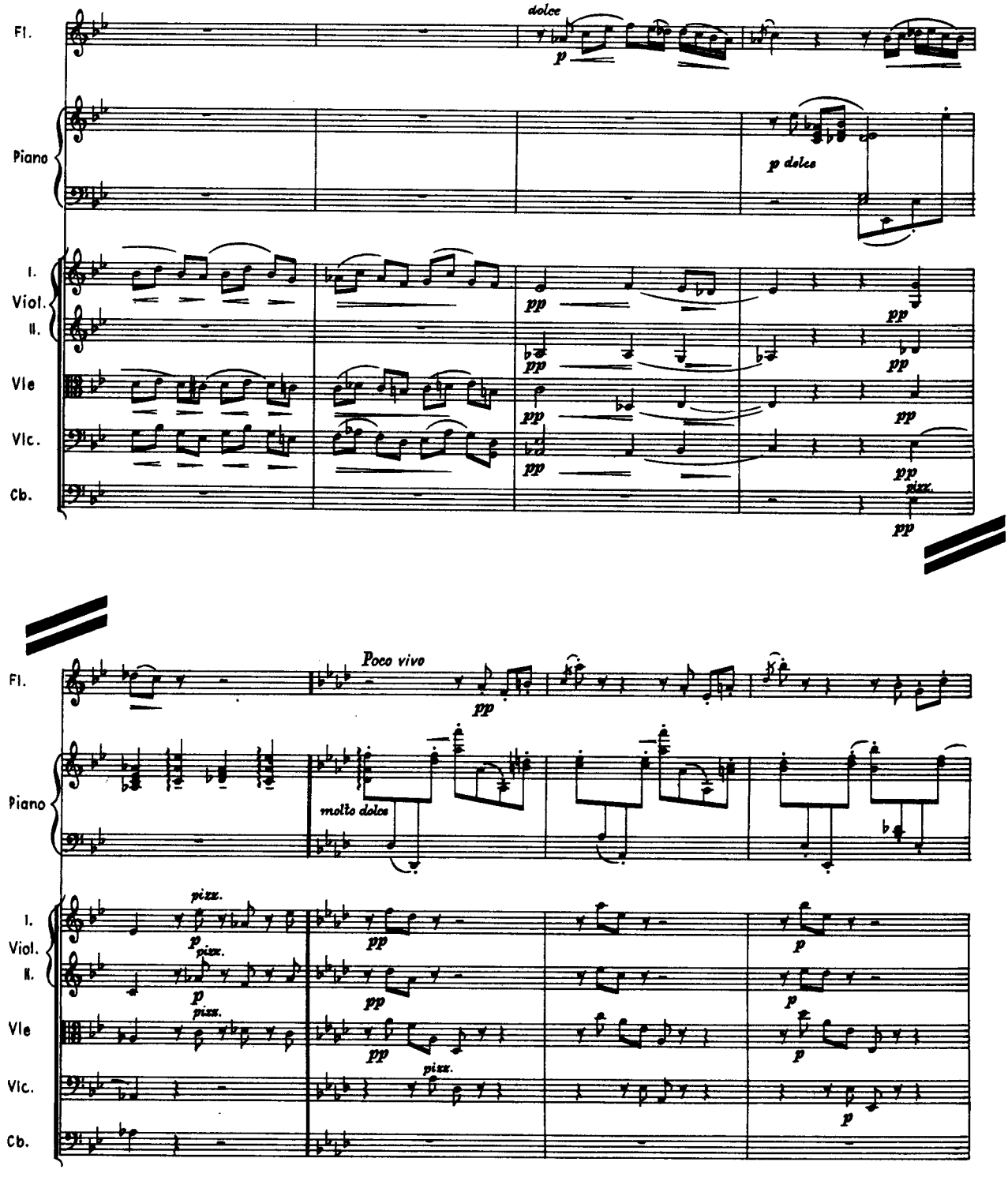
Fl.
Piano
I. Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
dolce
p
p dolce
pp
pizz.
Poco vivo
molto dolce

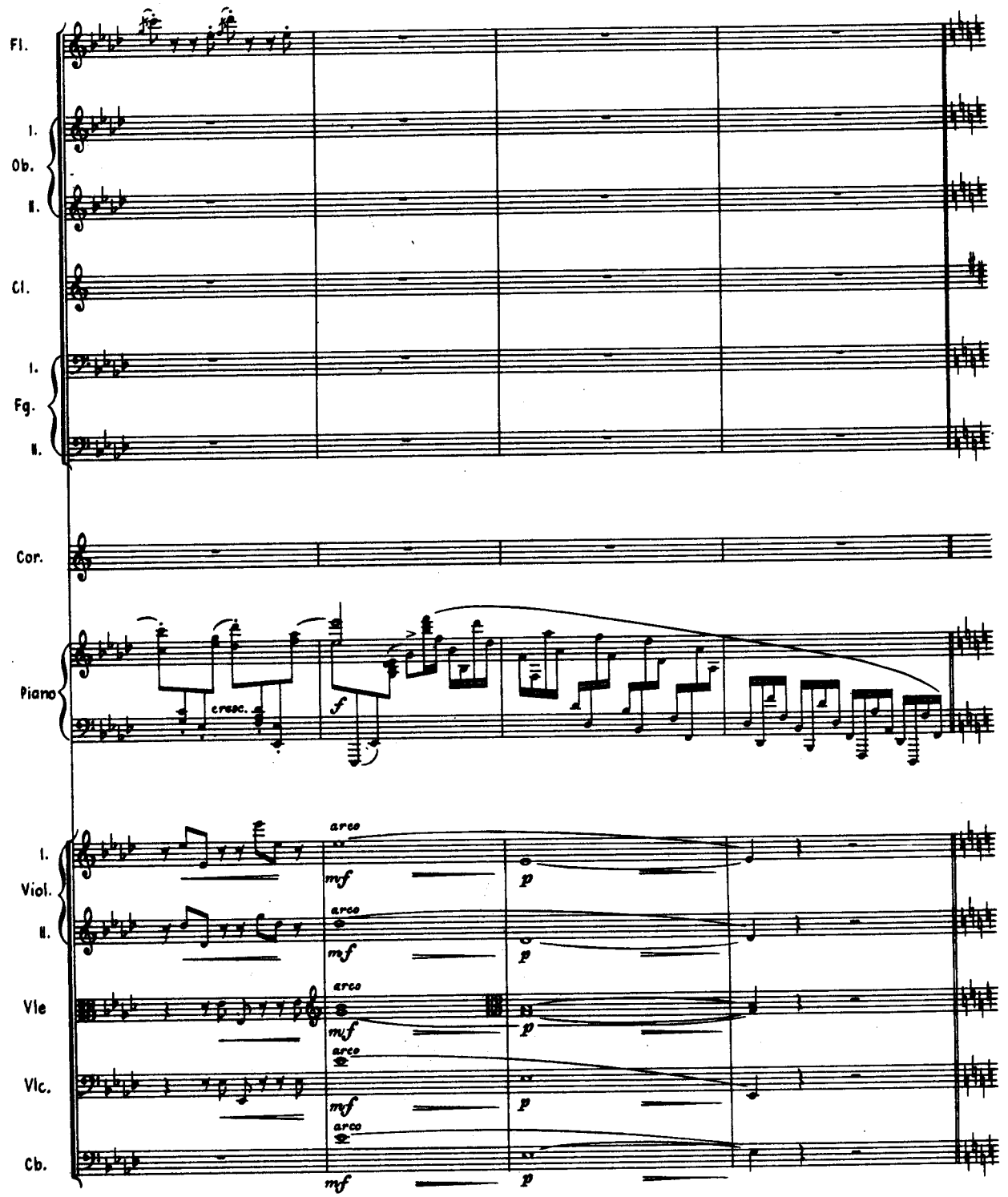
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
cresc.
f
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
arco
mf
p

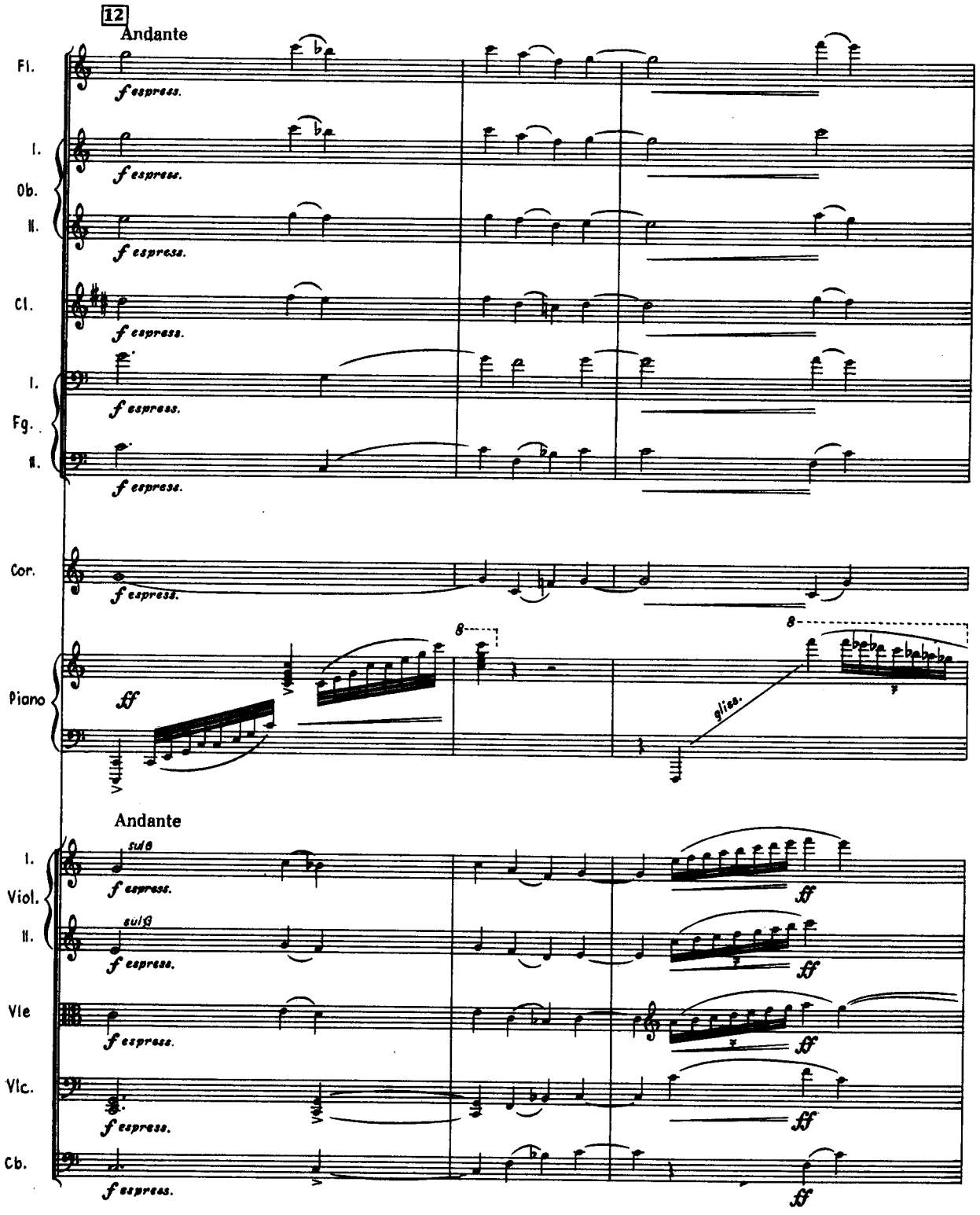
12
Andante
Fl.
f espress.
I.
Ob.
II.
Cl.
Fg.
Cor.
Piano
ff
gliss.
Andante
sul G
Viol.
Vle
Vlc.
Cb.

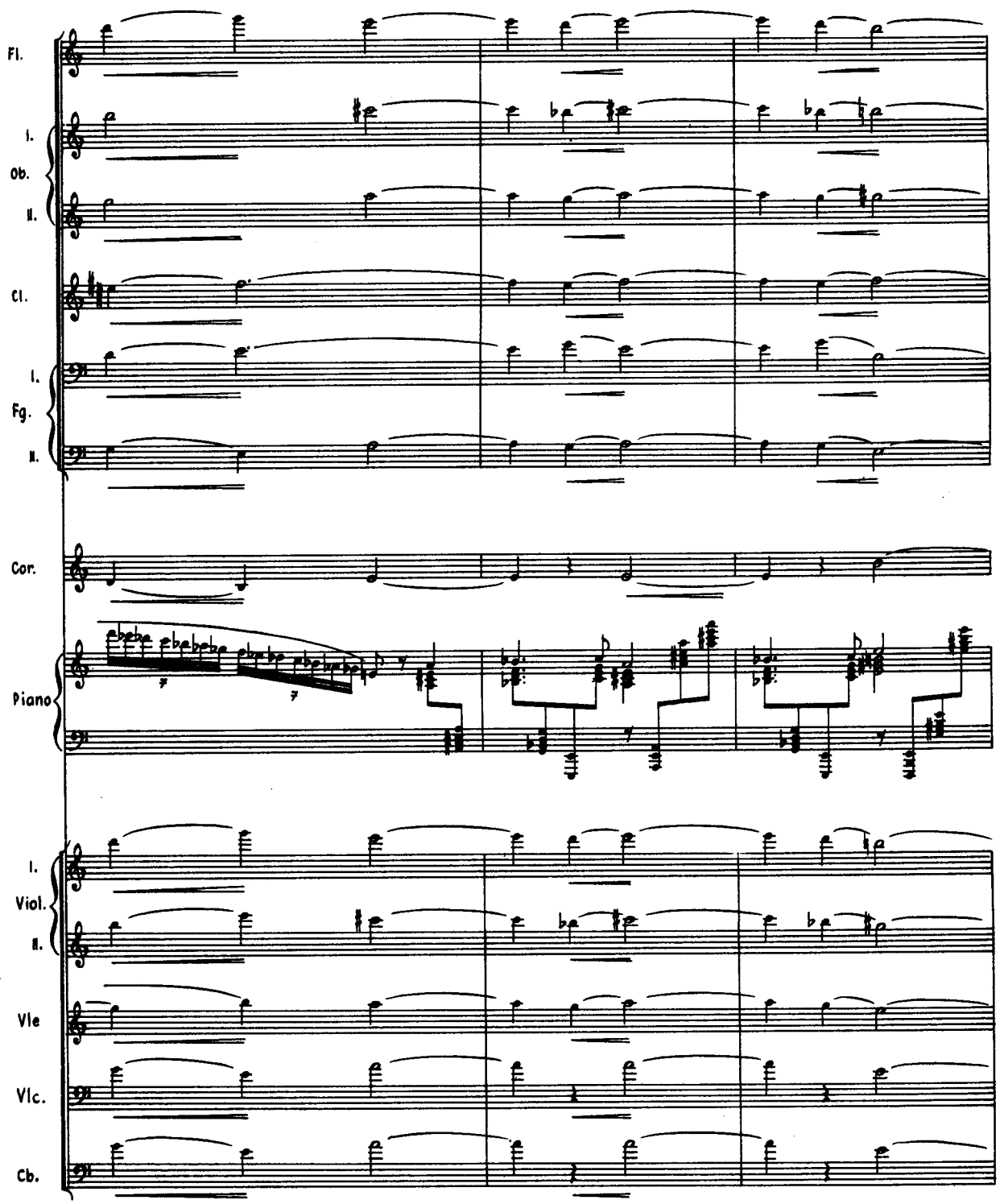
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

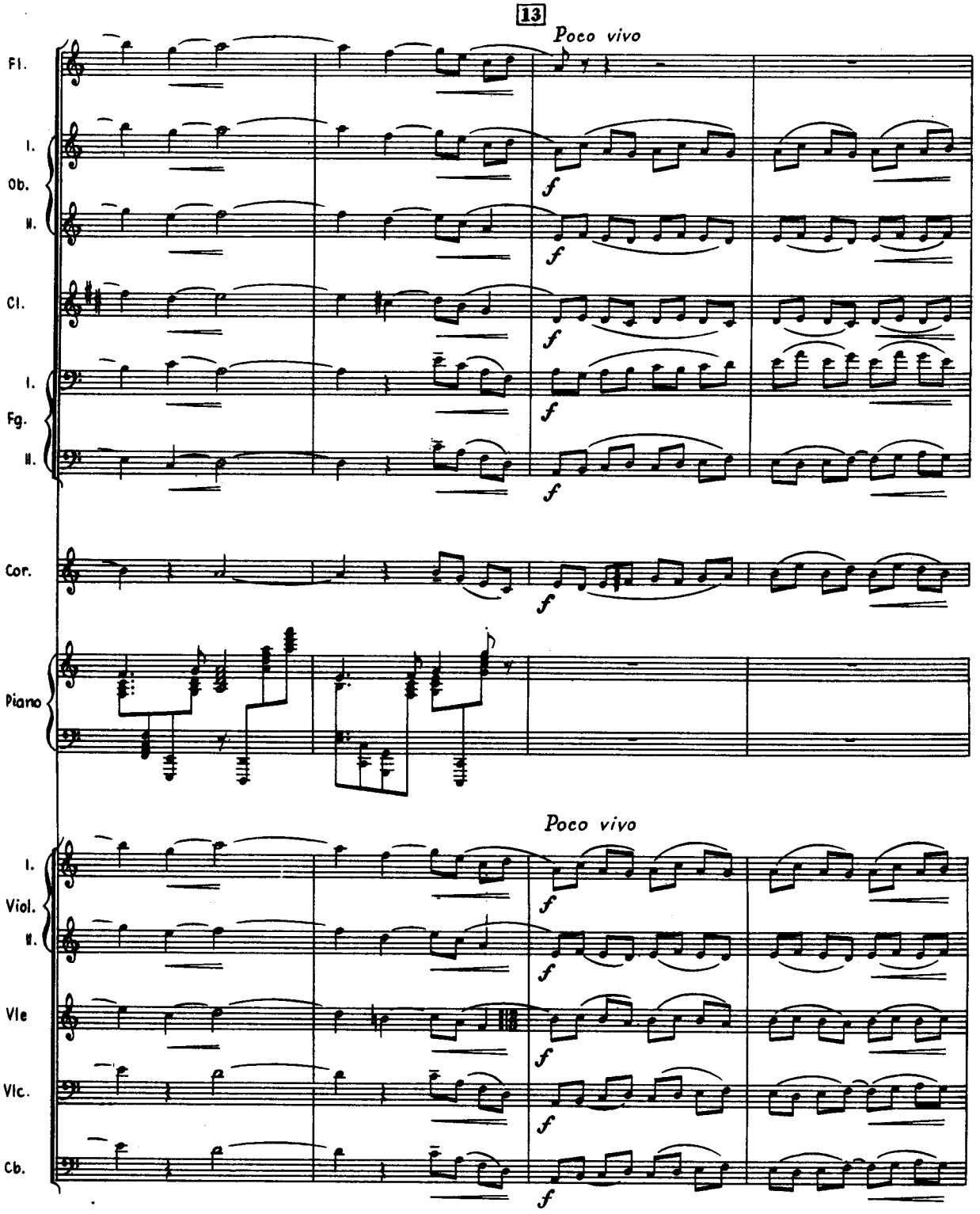
13
Poco vivo
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
Poco vivo
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
f

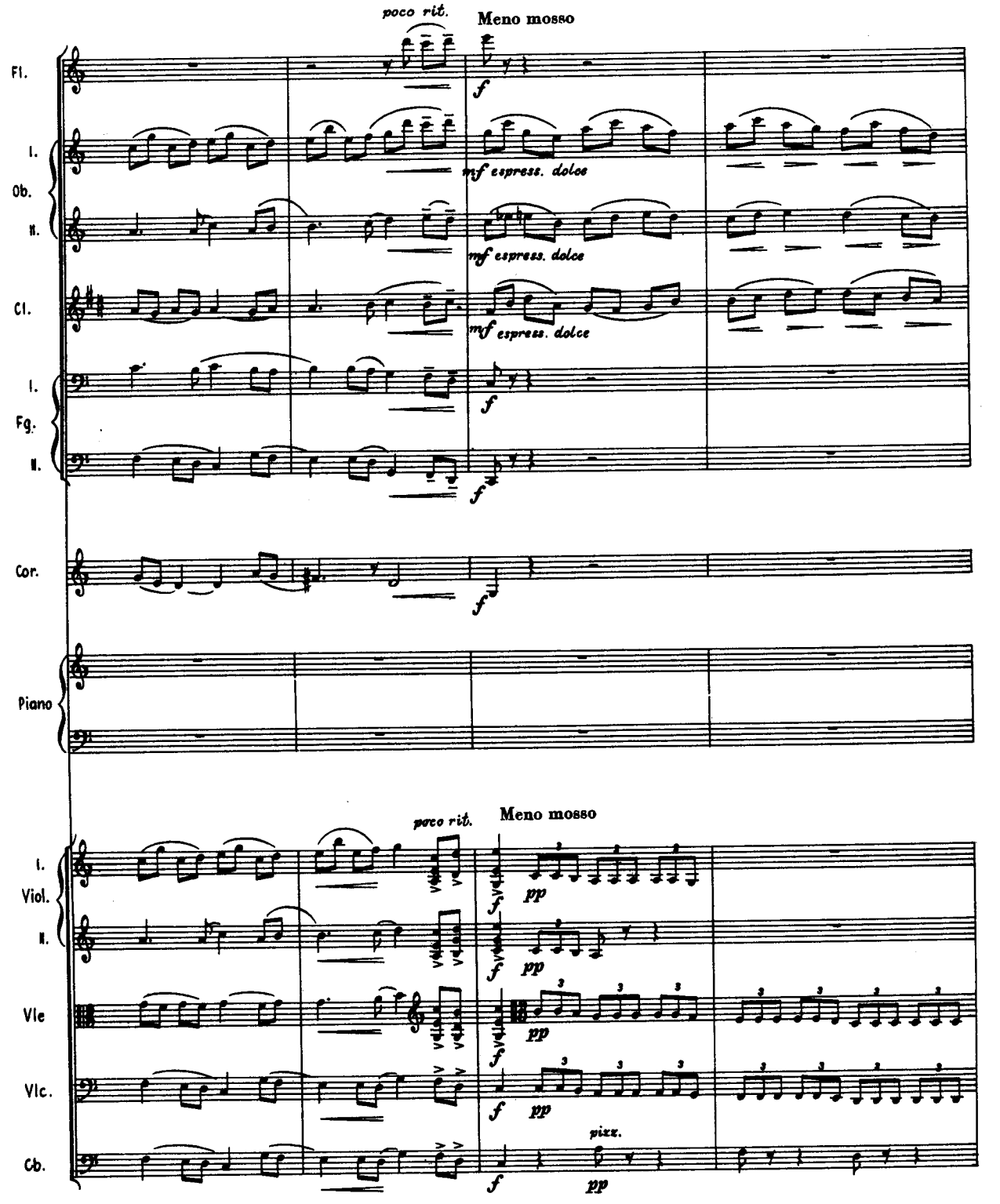
poco rit.
Meno mosso
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
mf espress. dolce
f
poco rit.
Meno mosso
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
pp
pizz.

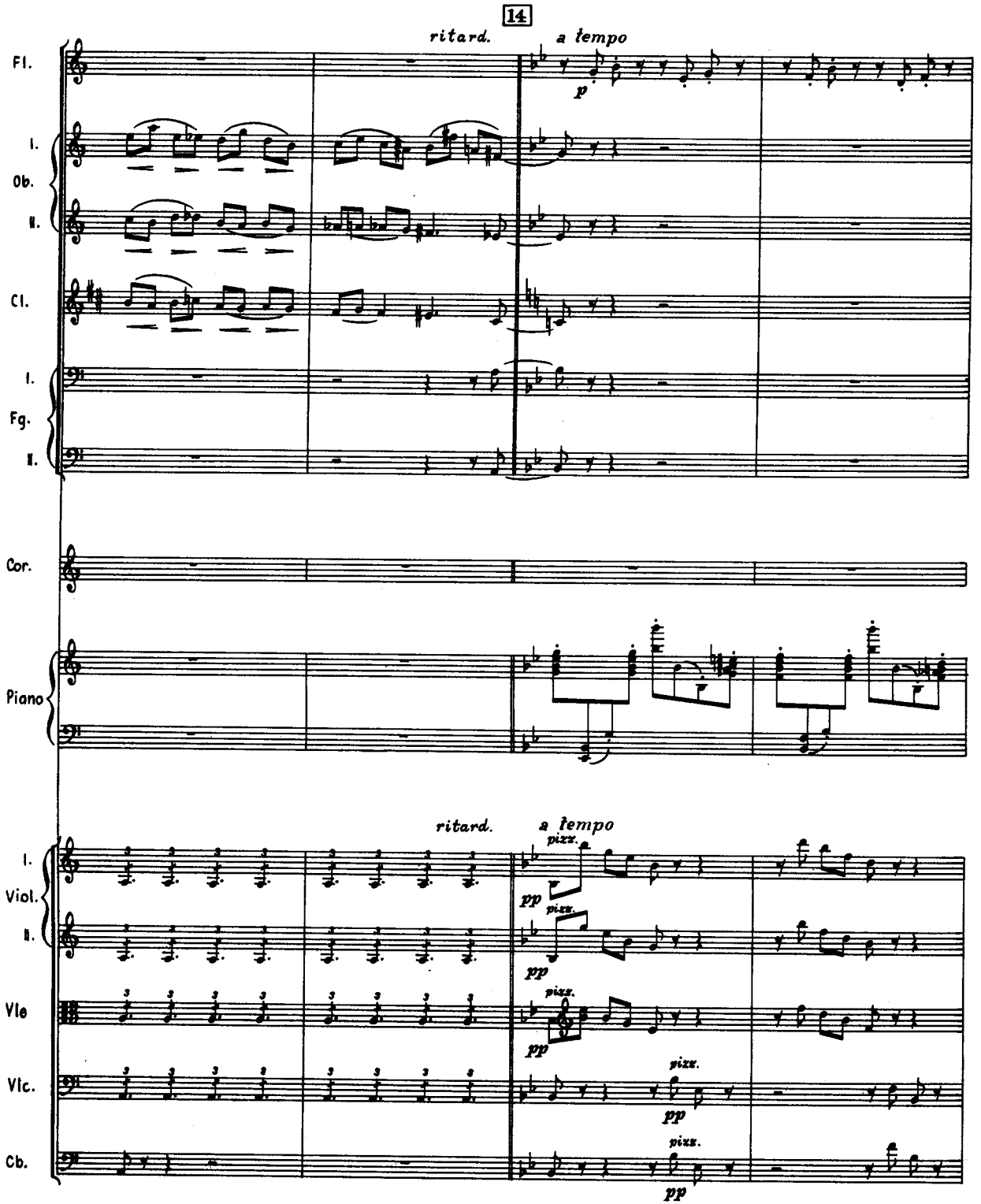
14
ritard.
a tempo
Fl.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
ritard.
a tempo
pizz.
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
p
pp

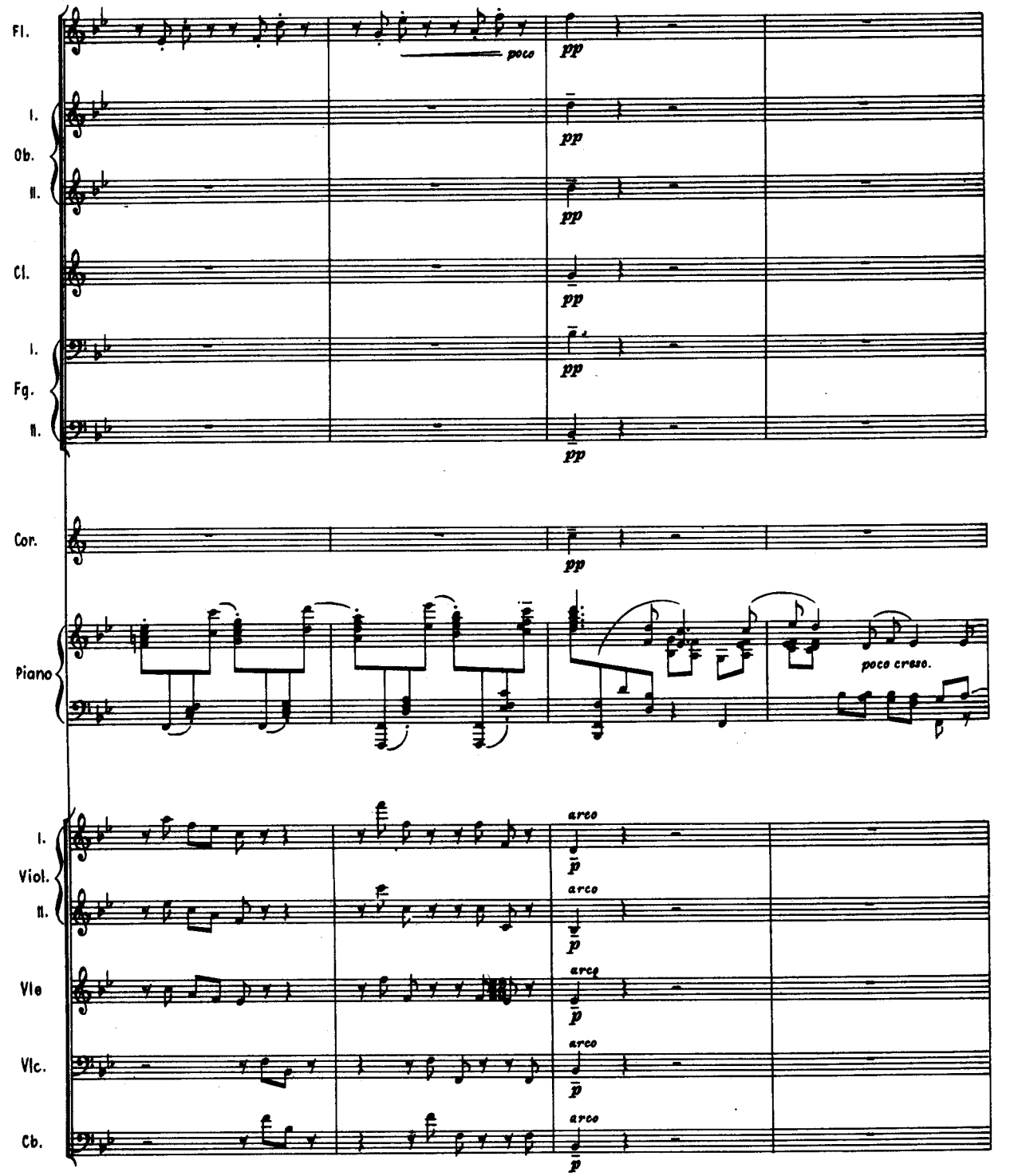
Fl.
poco
pp
I.
Ob.
II.
pp
Cl.
pp
I.
Fg.
II.
pp
Cor.
pp
Piano
poco cresc.
I.
Viol.
II.
arco
p
Vle
Vlc.
Cb.

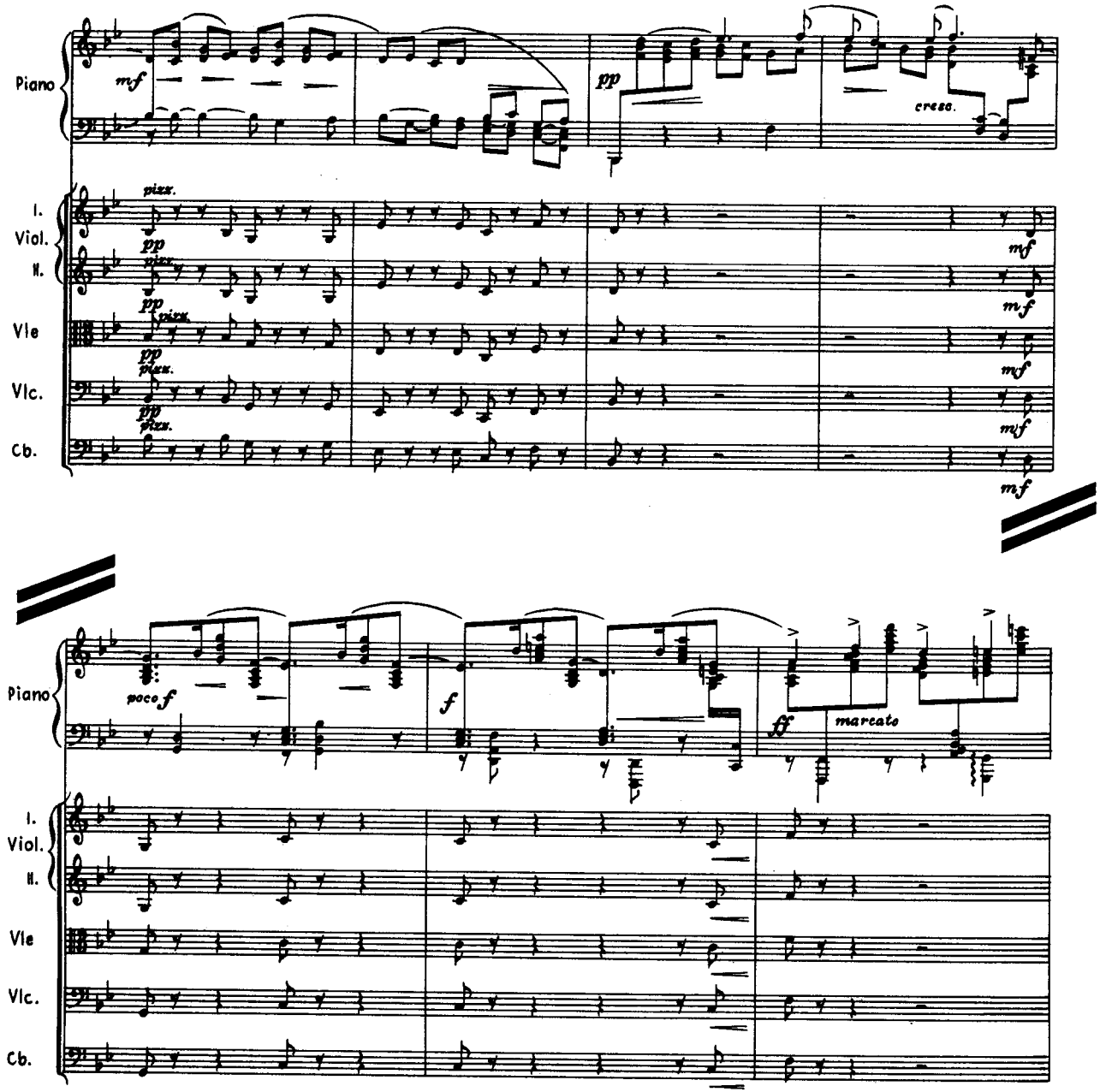
Piano
mf
pp
cresc.
I. Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
pizz.
mf
poco f
f
ff
marcato

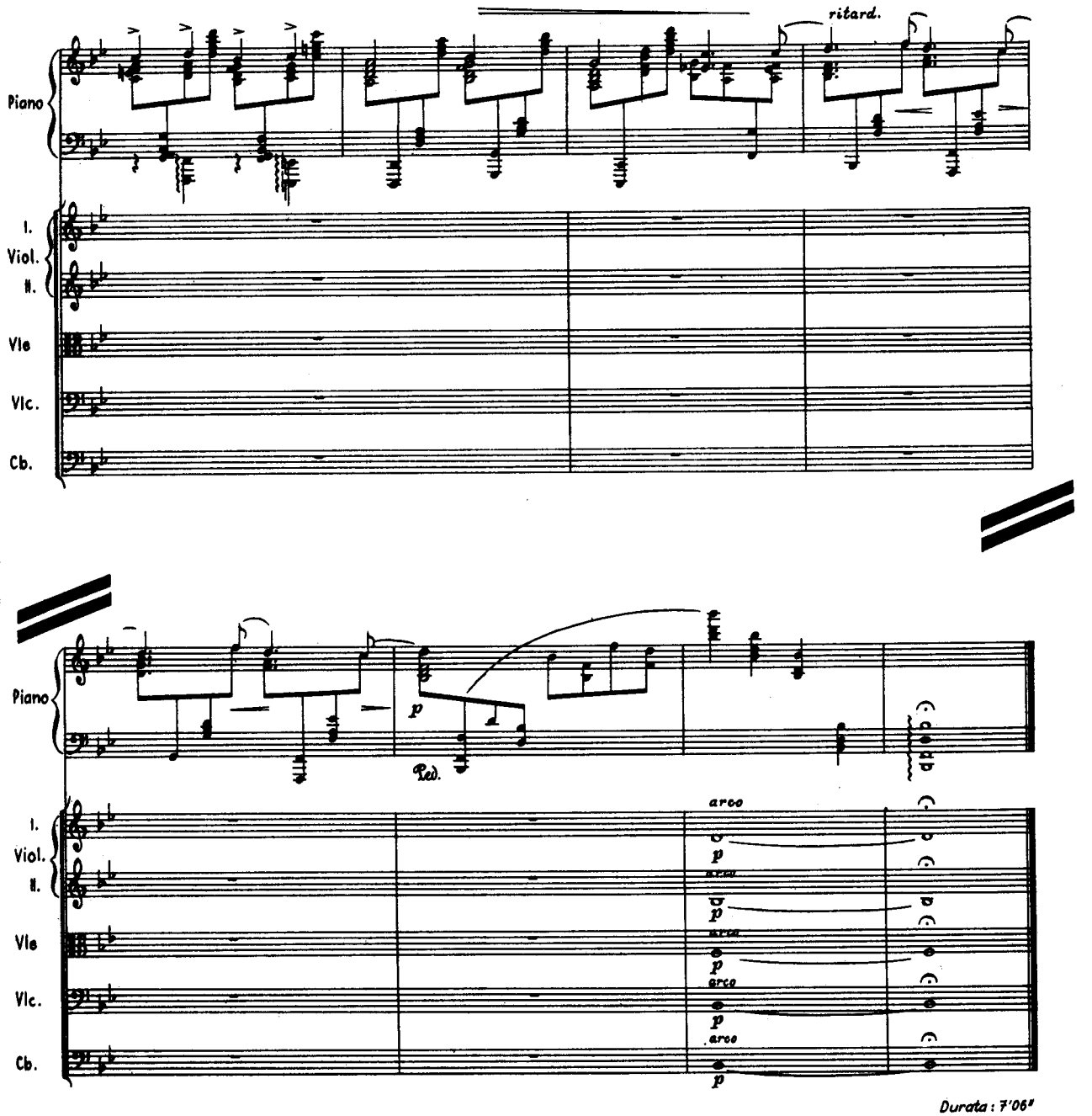
ritard.
Piano
I. Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
p
Ped.
arco
Durata : 7'06"

III

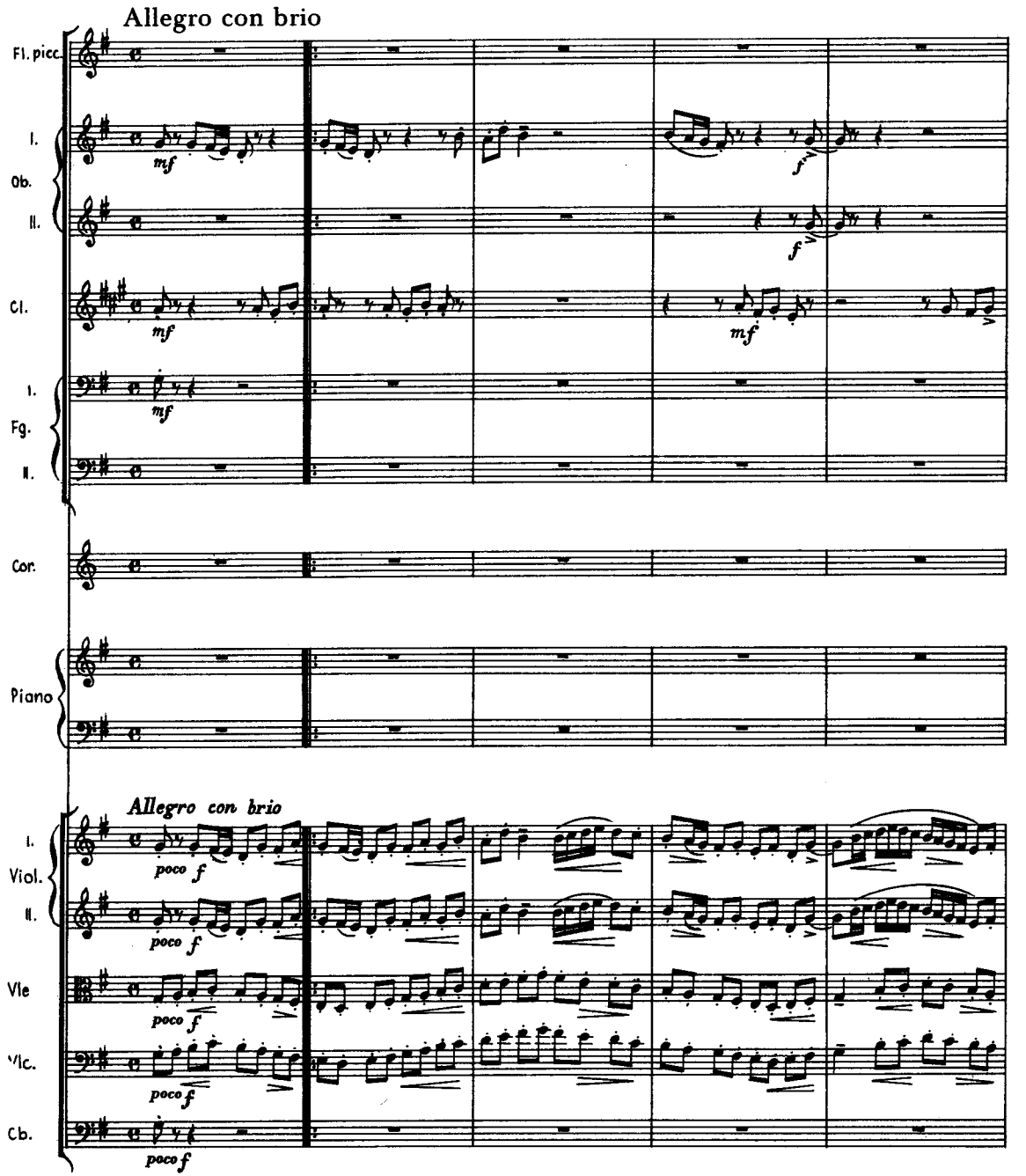
Allegro con brio
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
Allegro con brio
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
mf
f
mf
mf
poco f
poco f
poco f
poco f
poco f

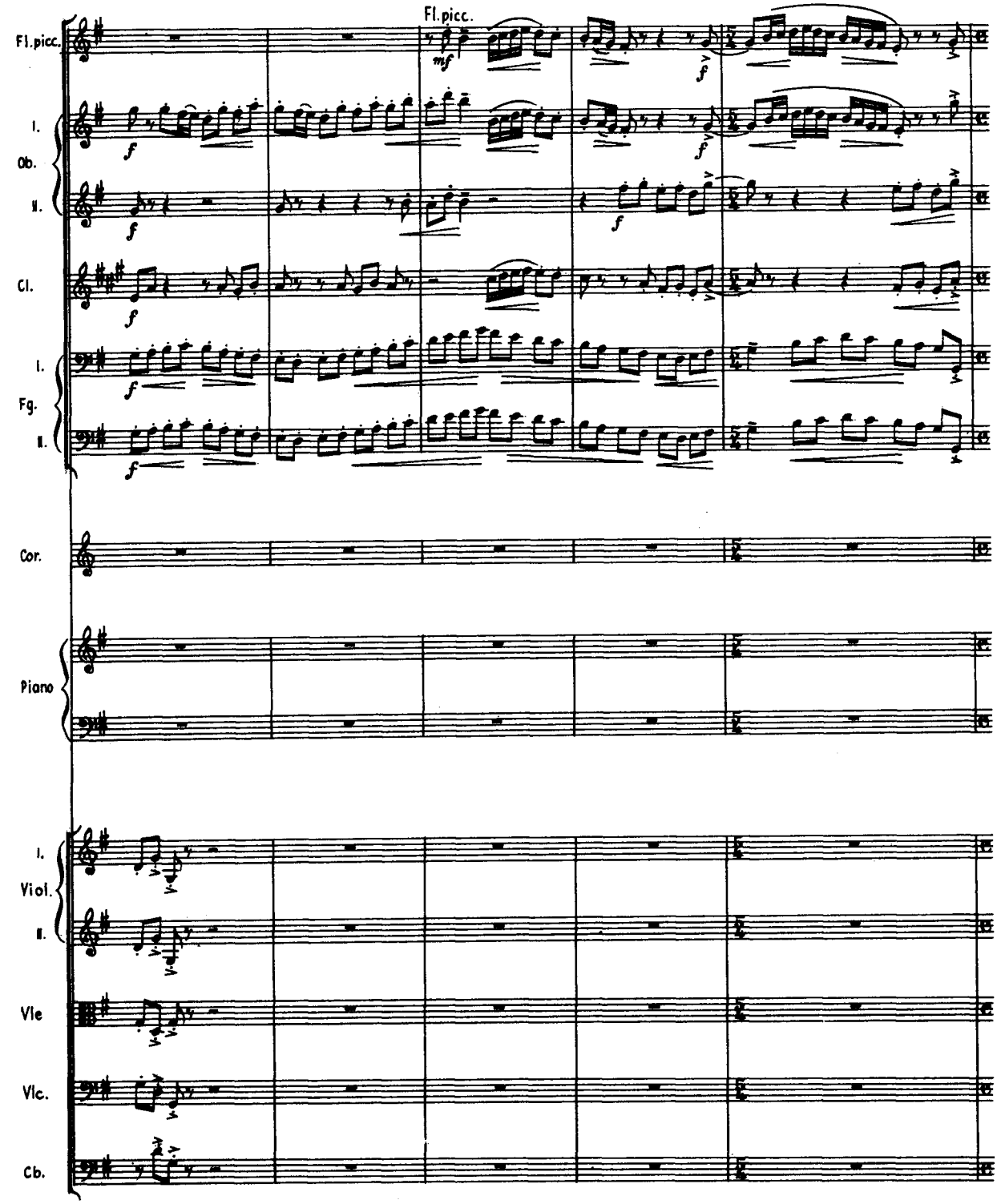
Fl.picc.
Fl.picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

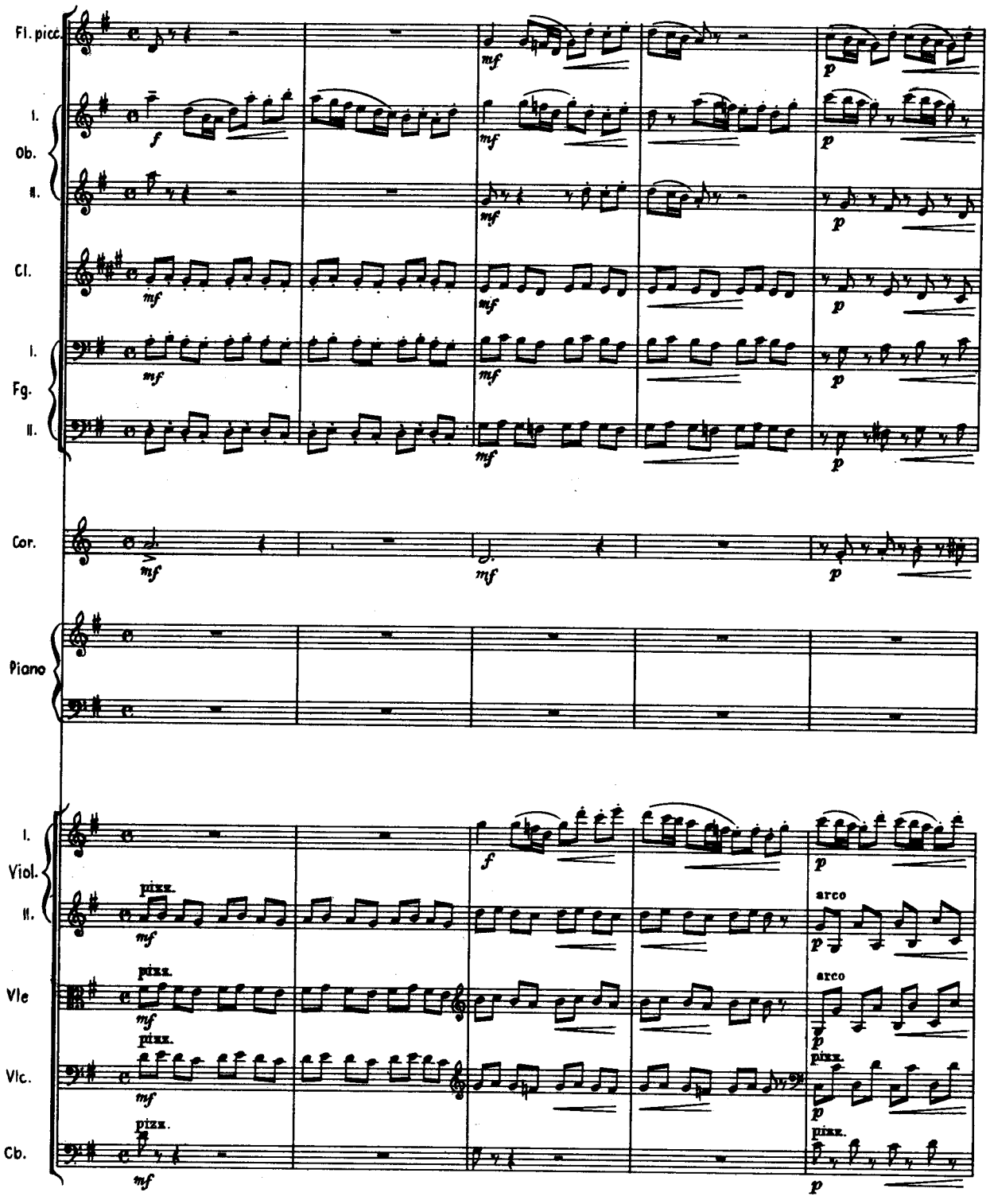
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
pizz.
arco

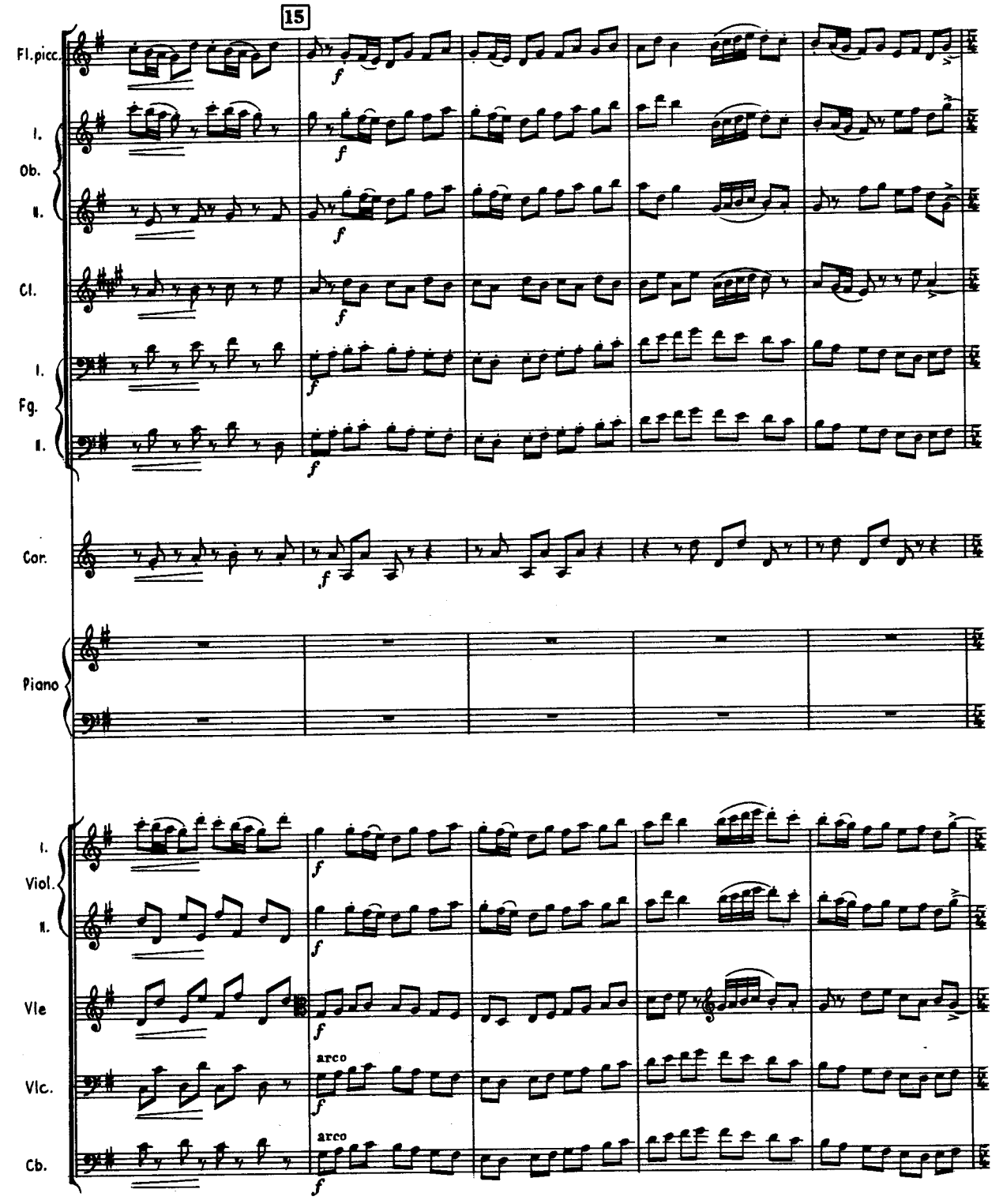
15
Fl.picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
f
arco

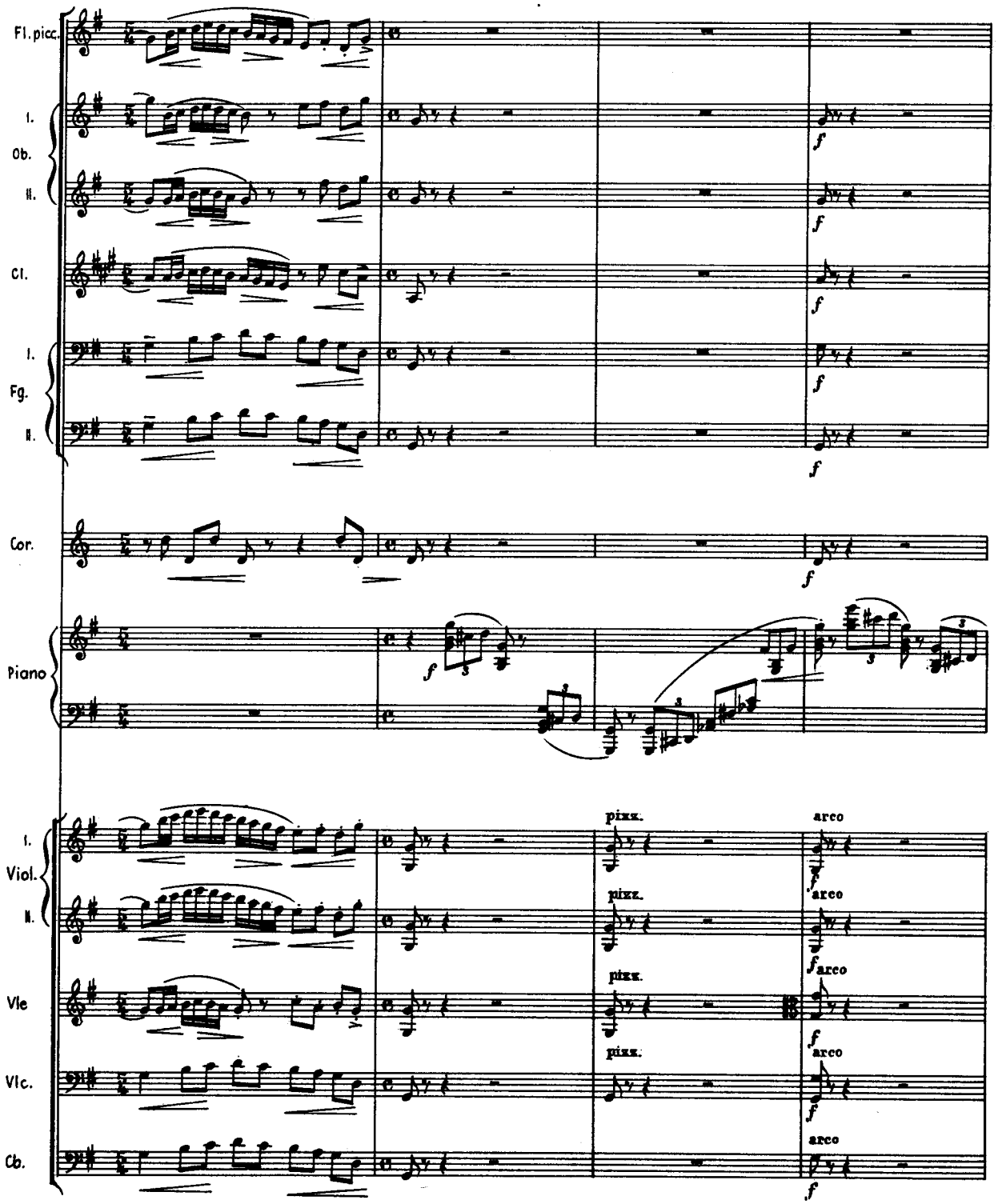
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
pizz.
arco

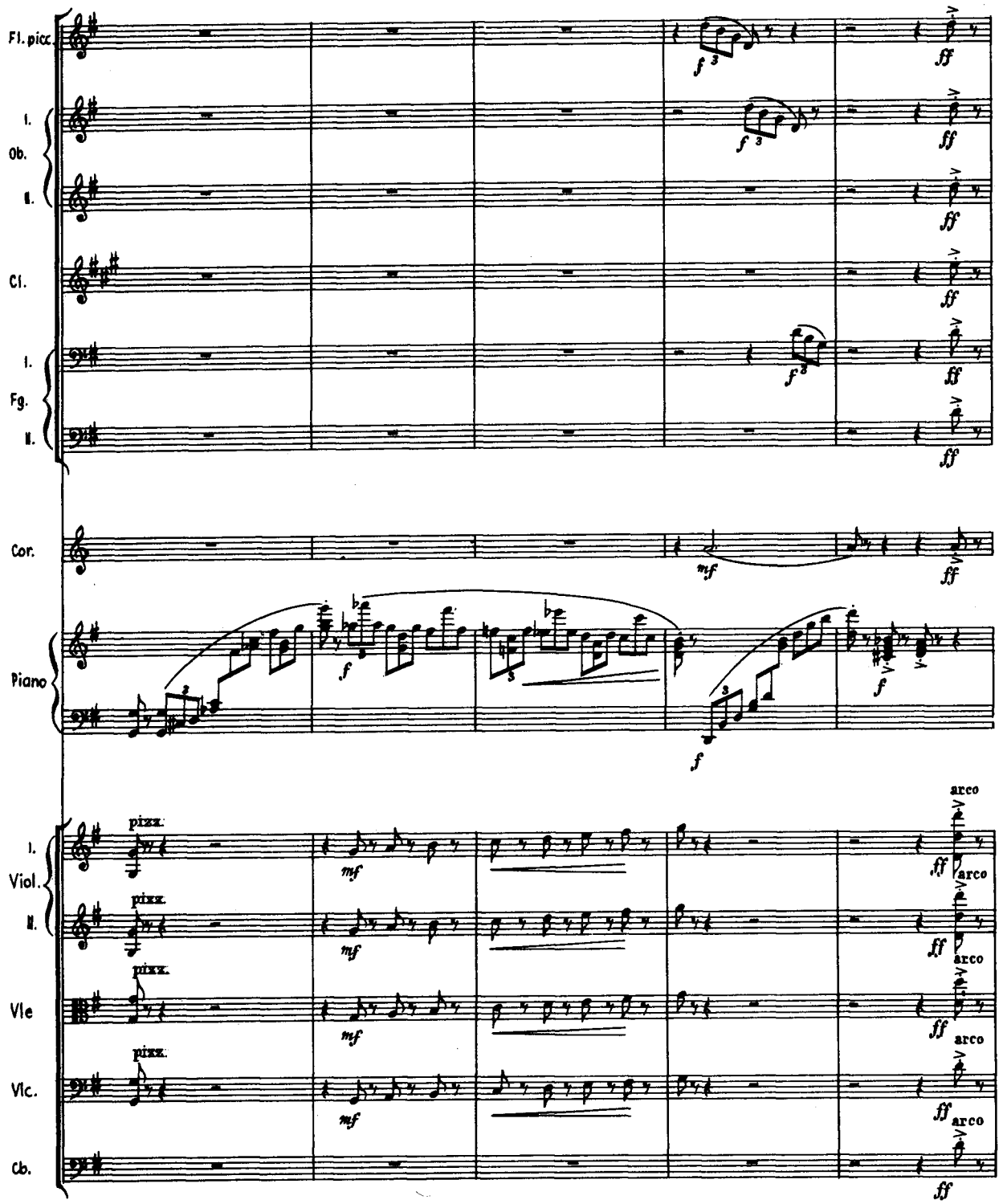
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
pizz.
arco
mf
f
ff

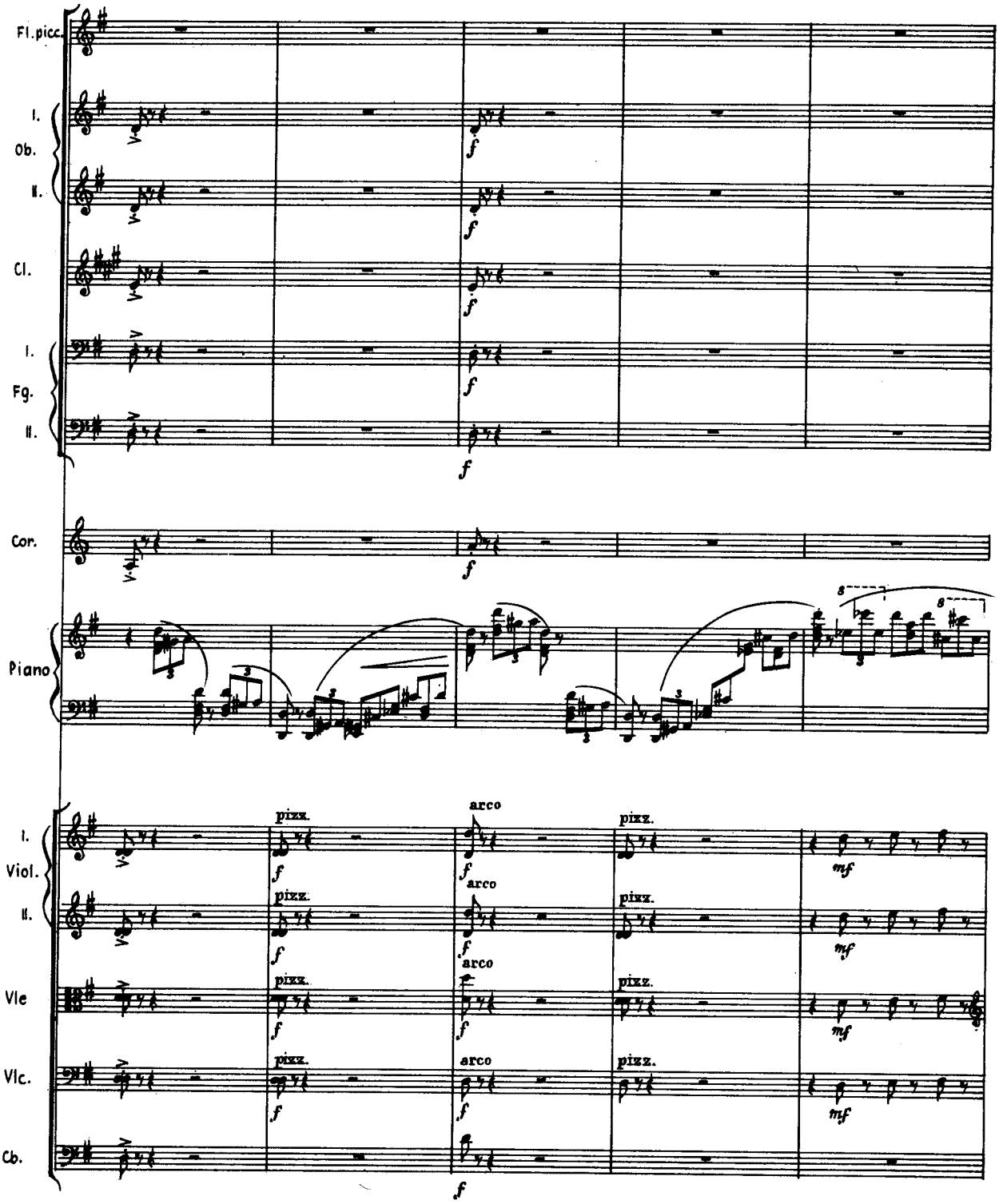
Fl.picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
pizz.
arco
mf

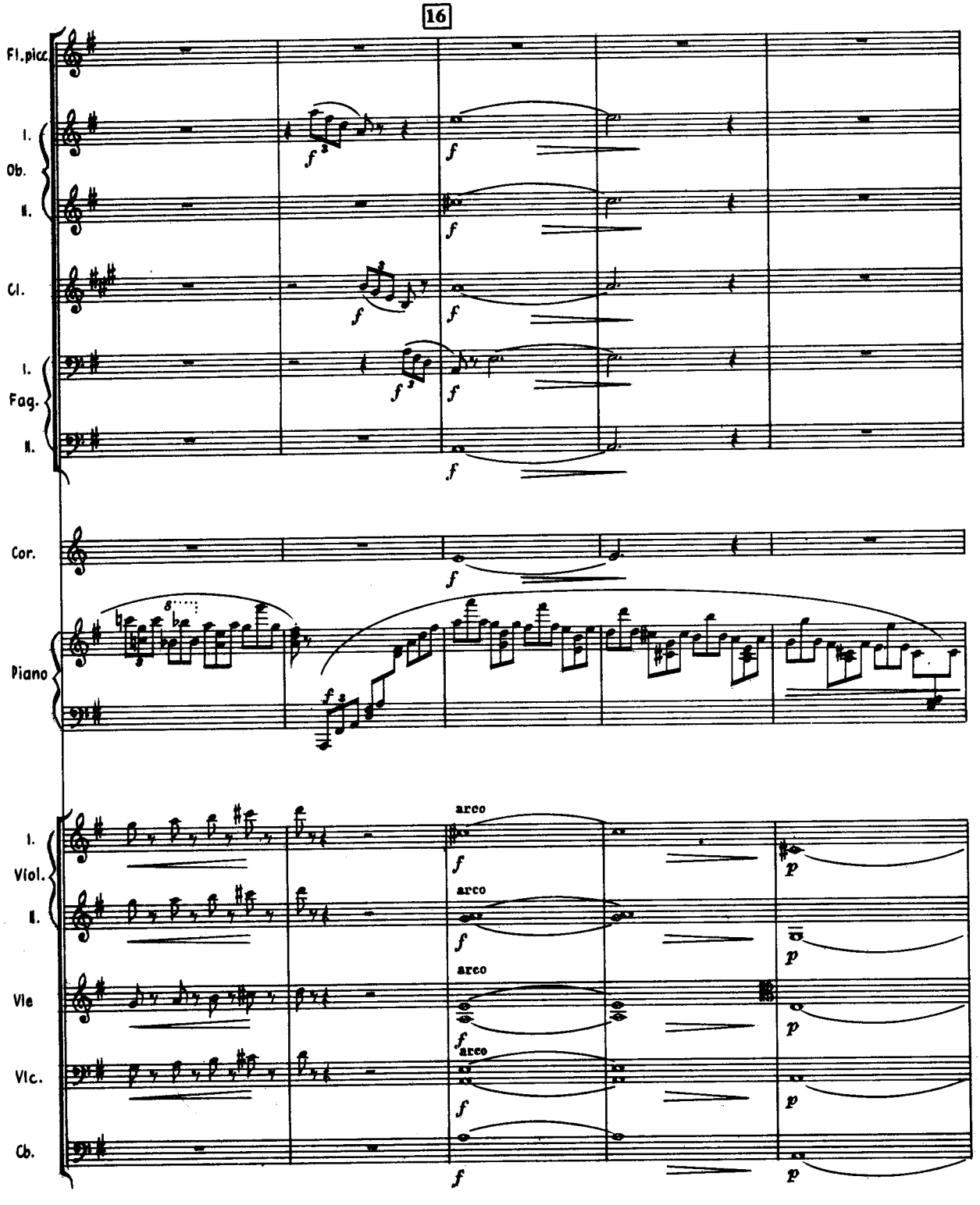
16
Fl.picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
arco
arco
arco
arco

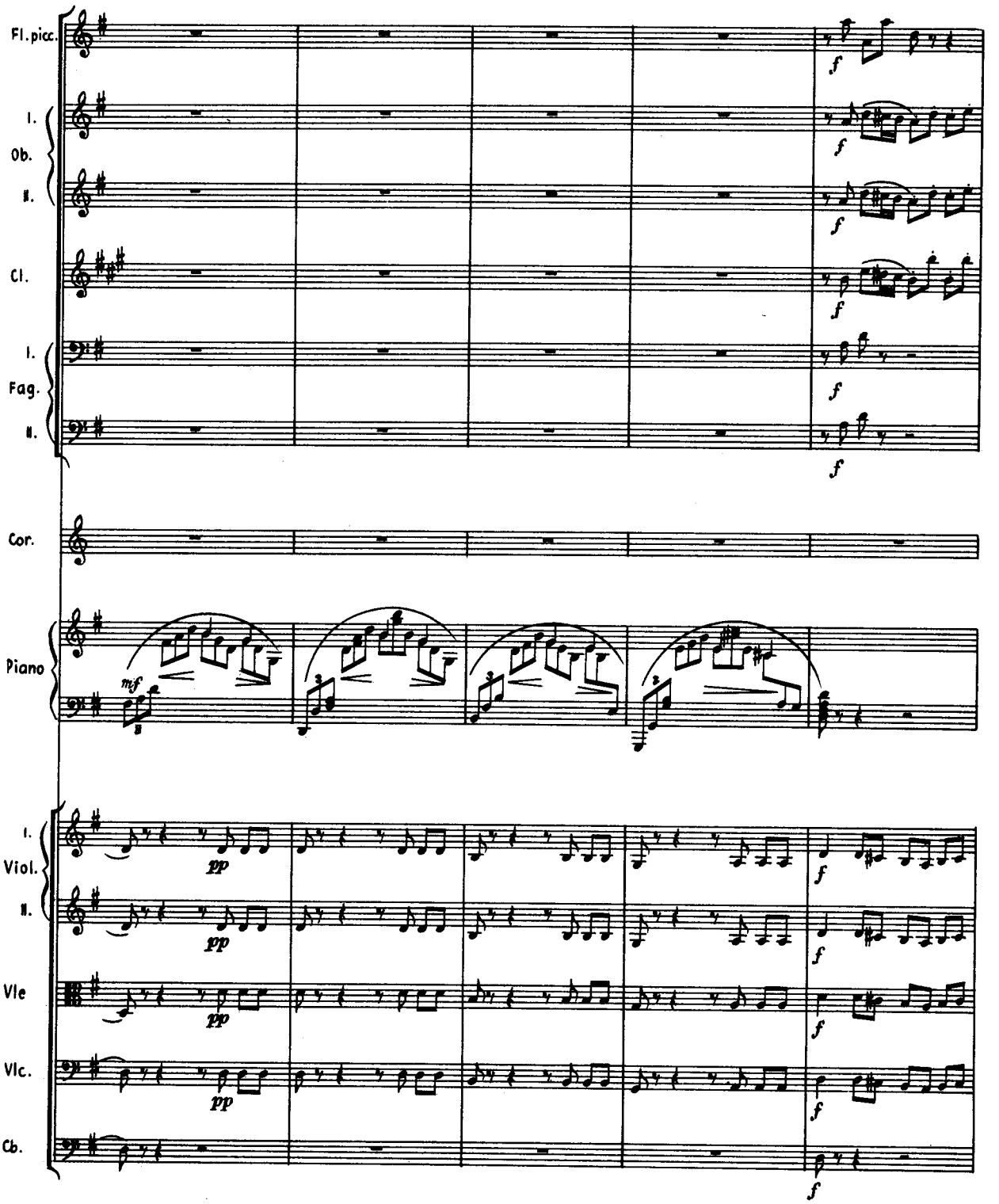
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
mf
pp
f

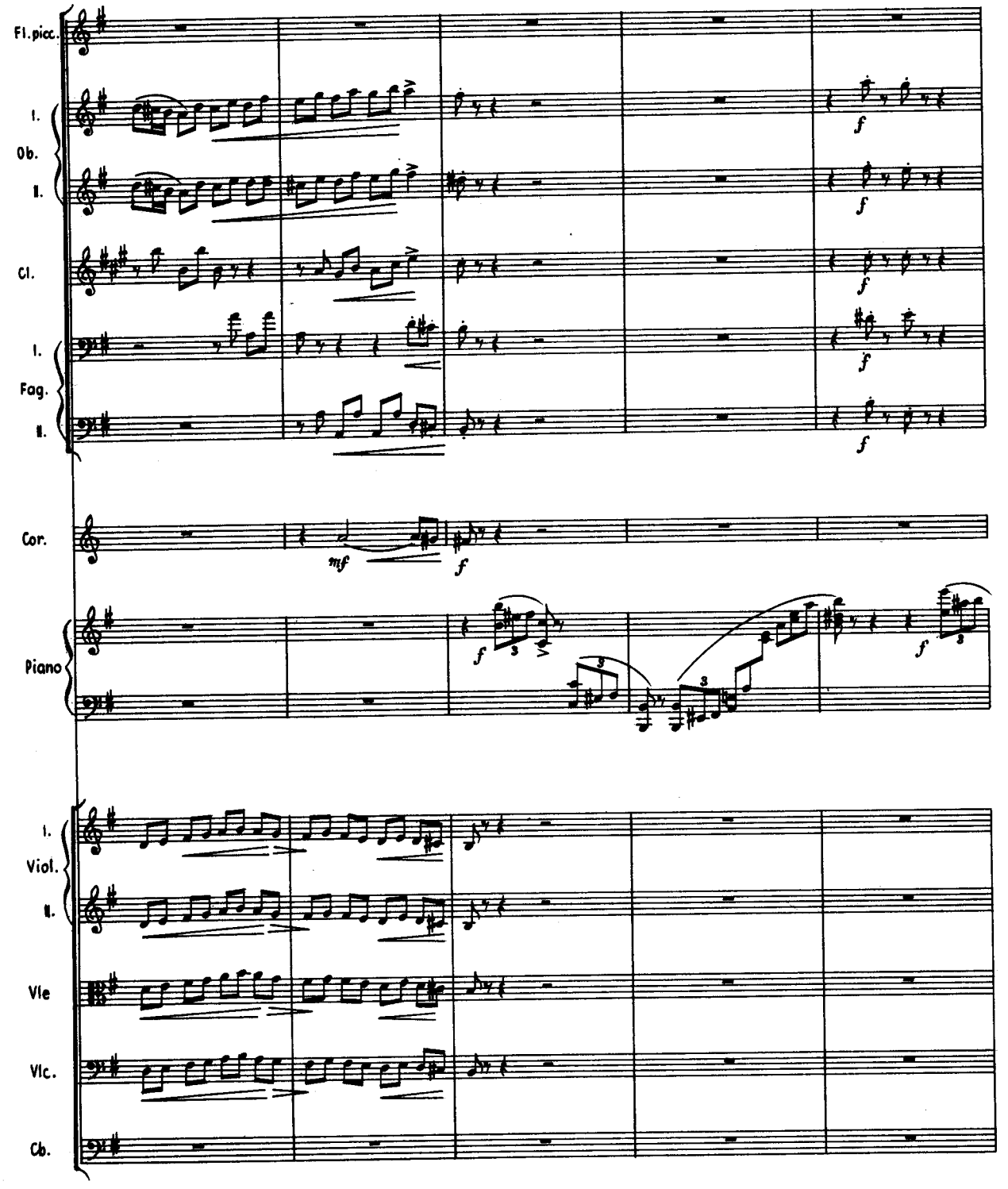
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

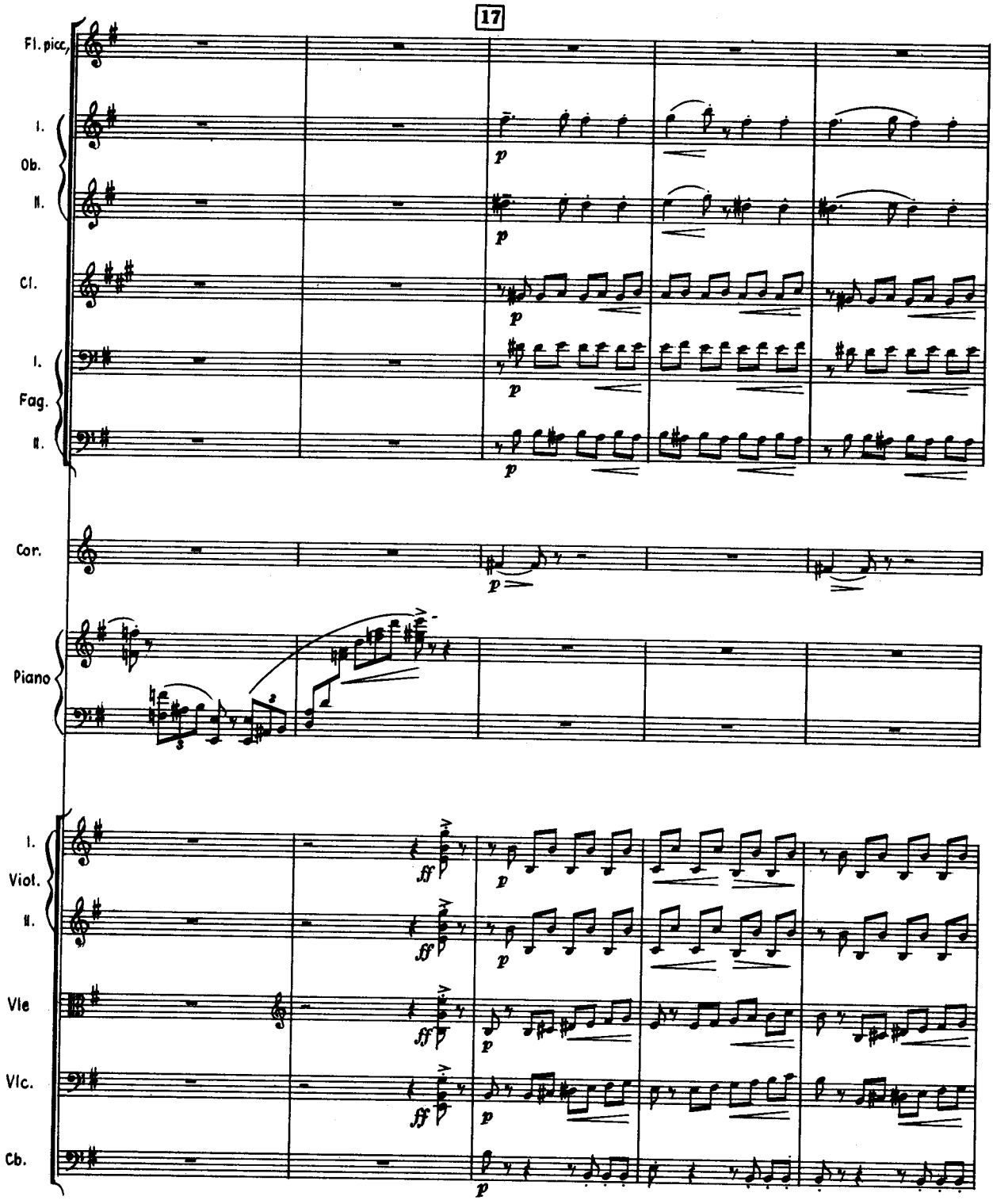
17
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

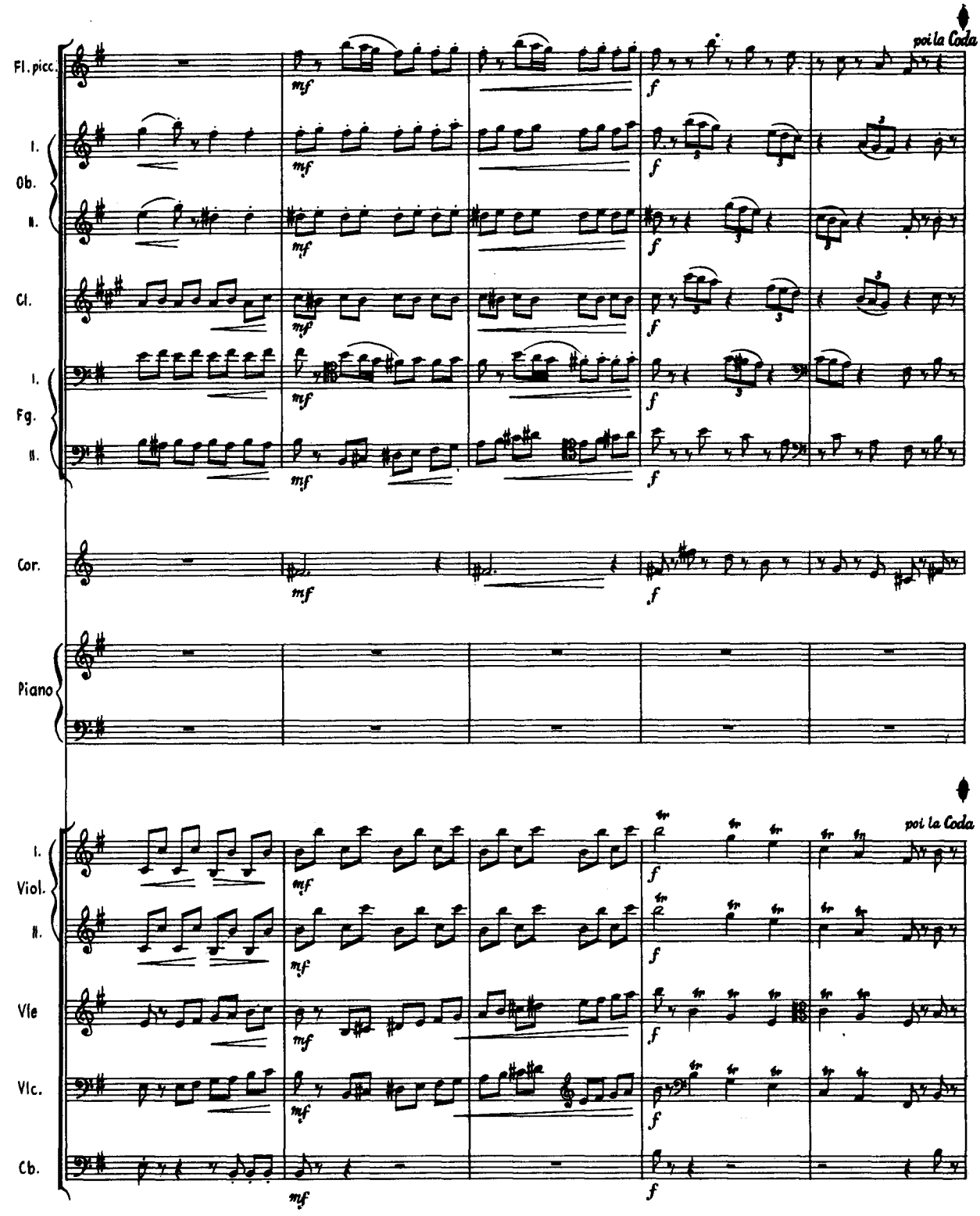
poi la Coda
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
poi la Coda
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
mf
f

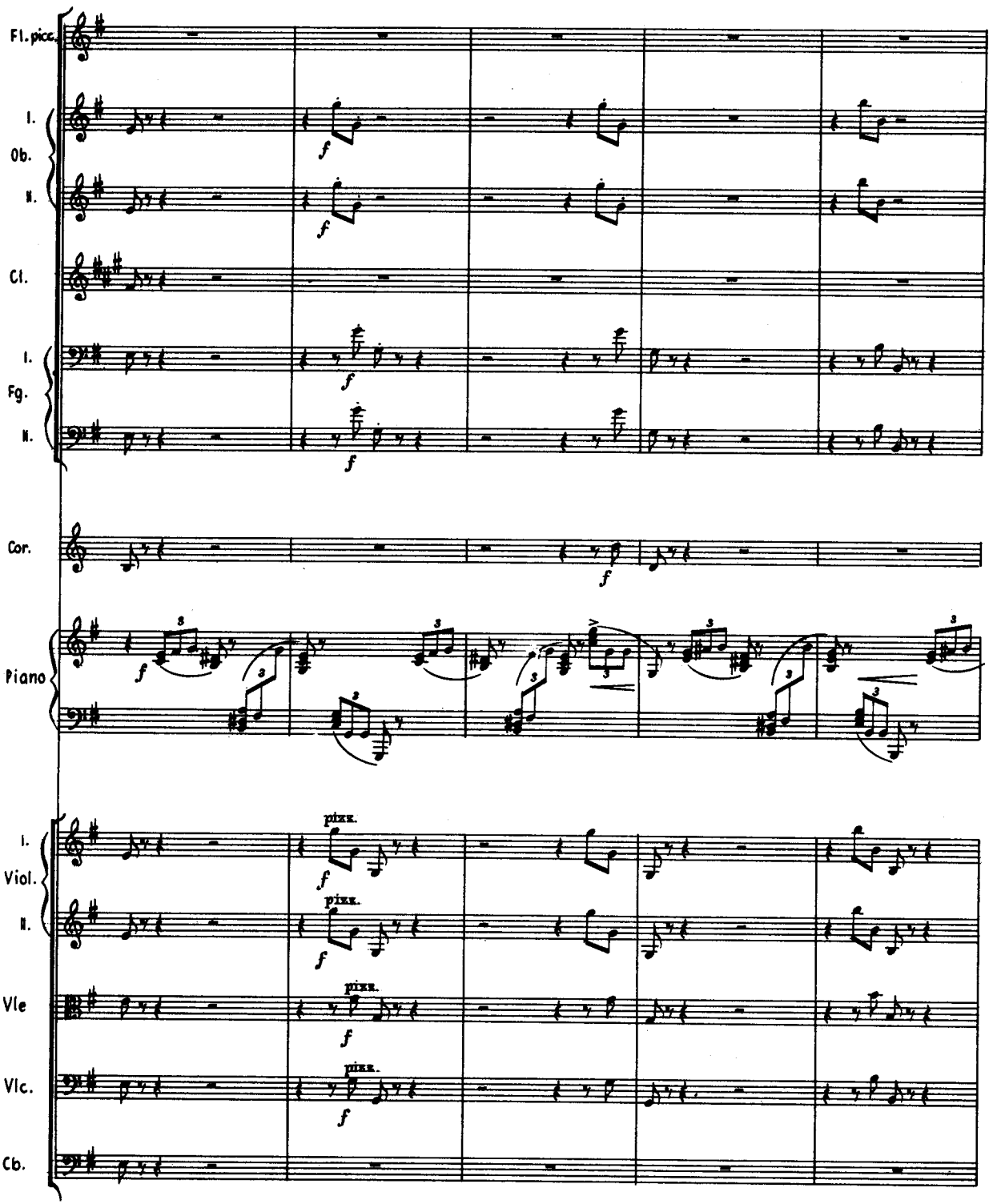
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
pizz.

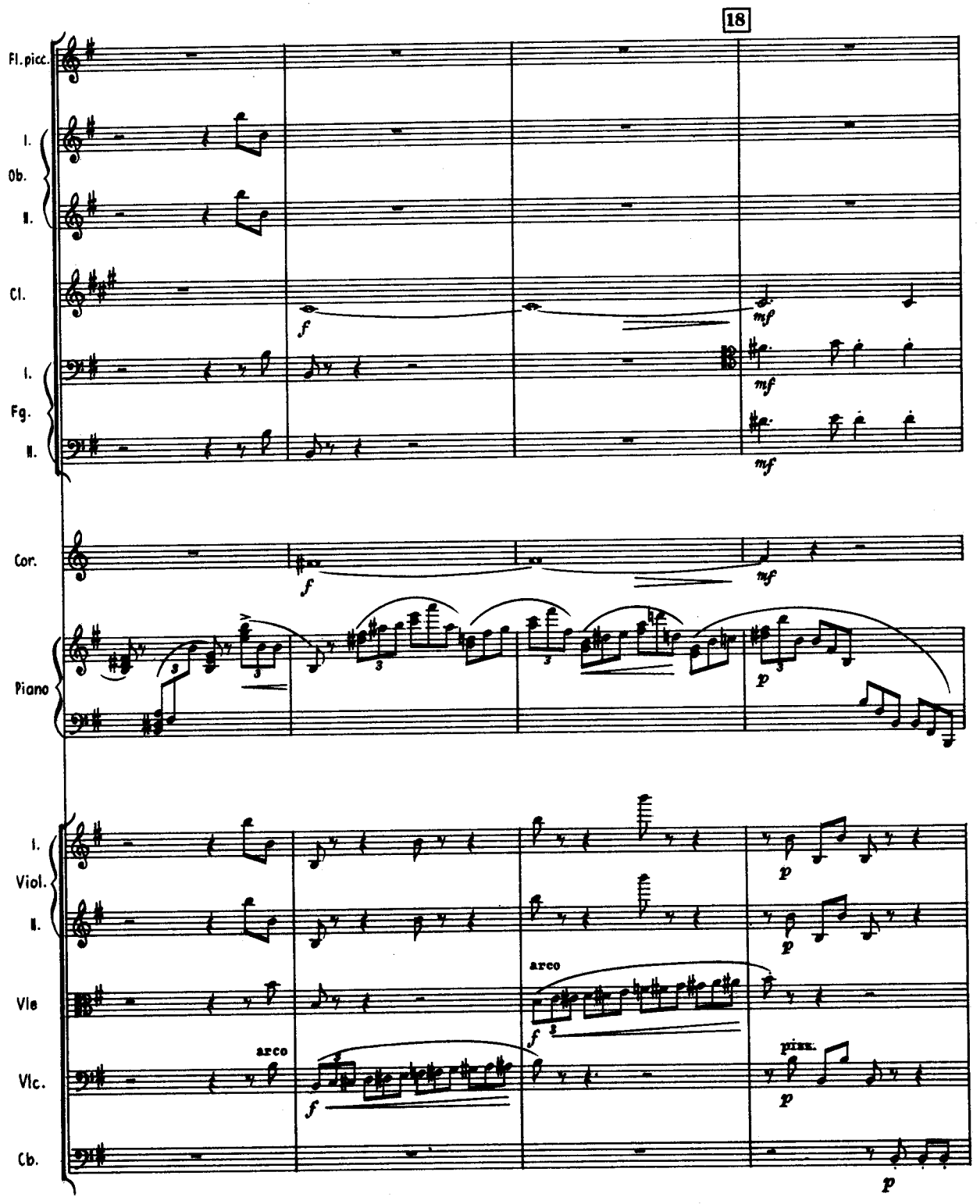
18
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
arco
pizz.

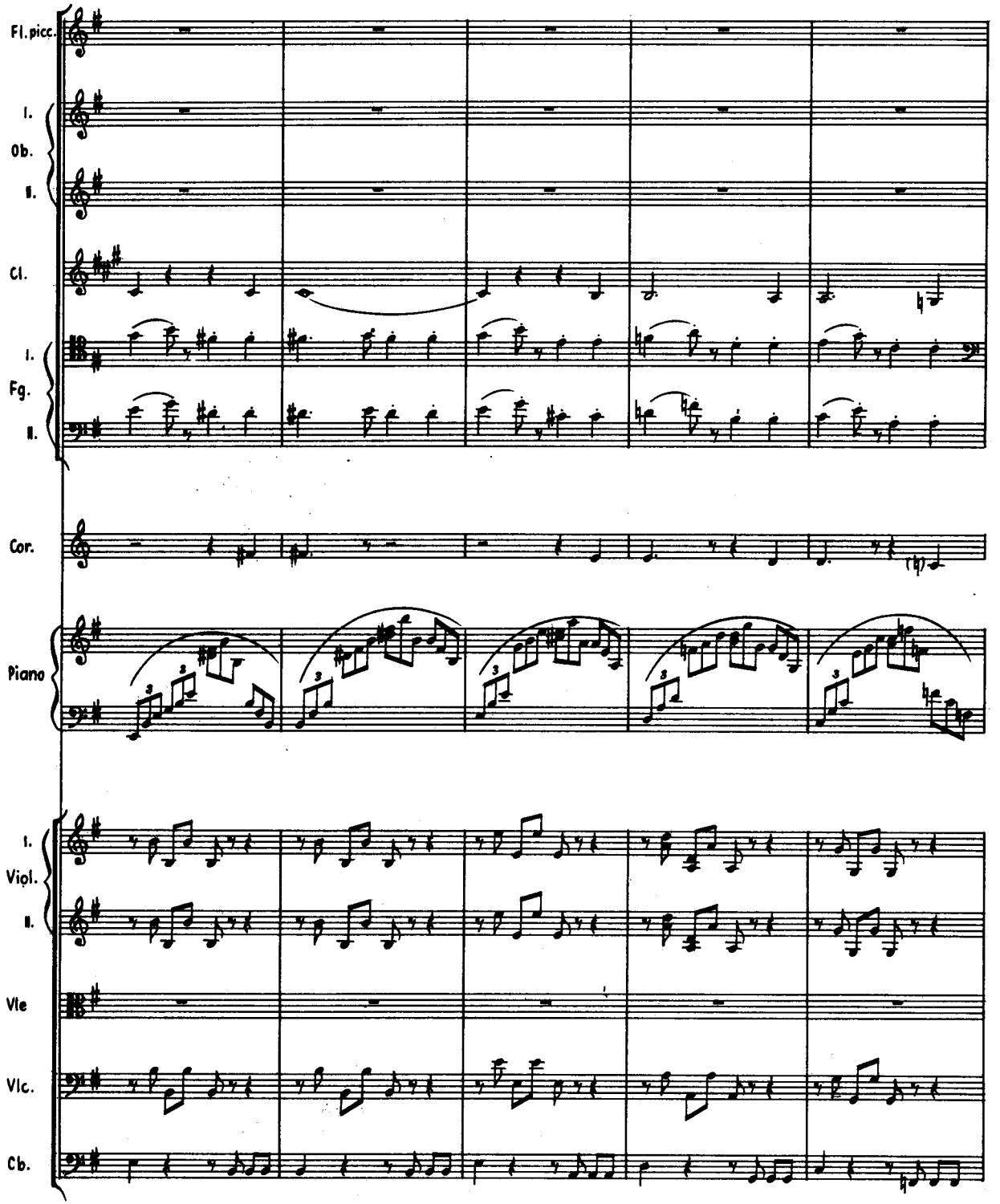
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

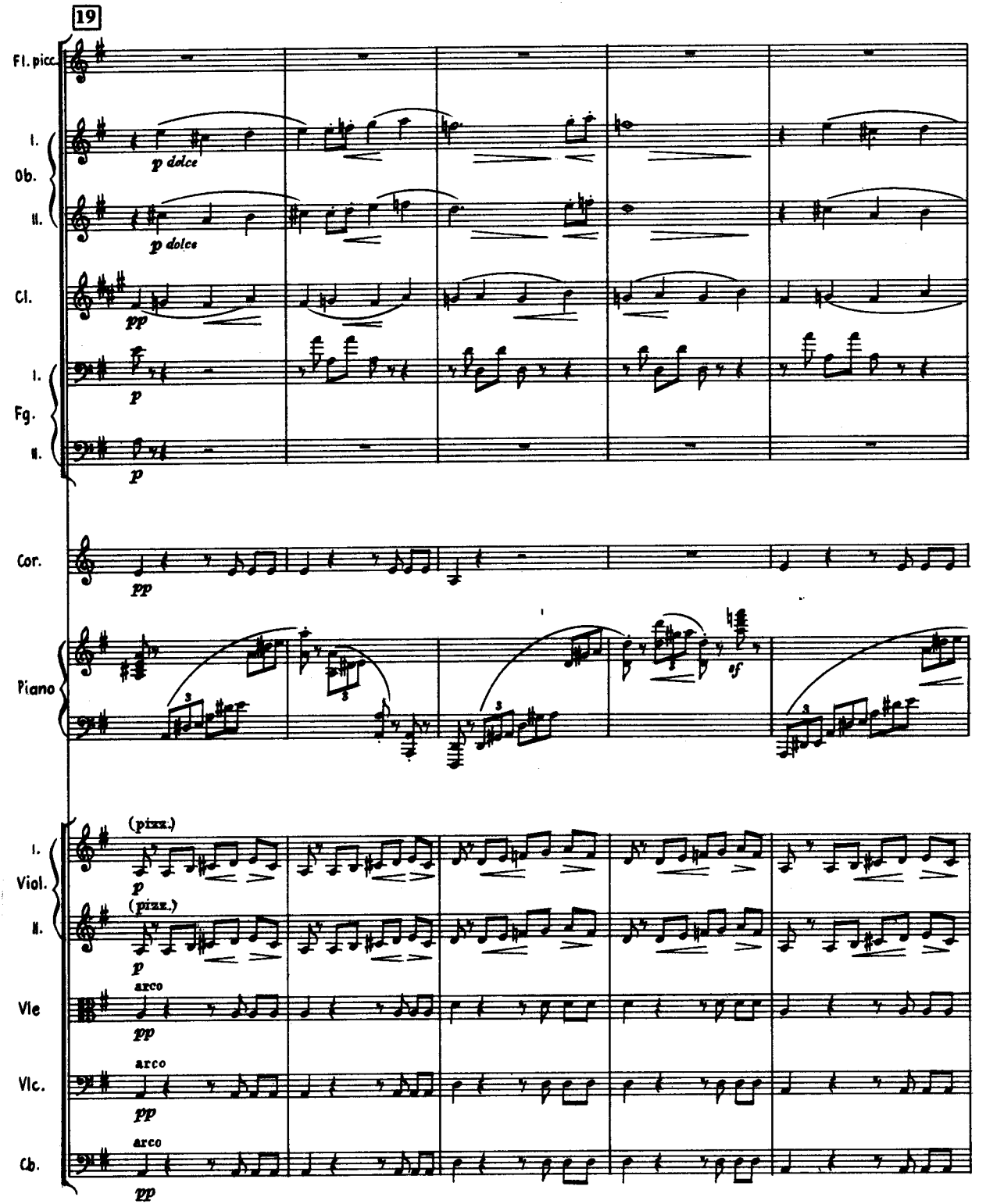
19
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
p dolce
p dolce
Cl.
pp
I.
Fg.
II.
p
p
Cor.
pp
Piano
sf
I.
Viol.
II.
(pizz.)
p
(pizz.)
p
Vle
arco
pp
Vlc.
arco
pp
Cb.
arco
pp

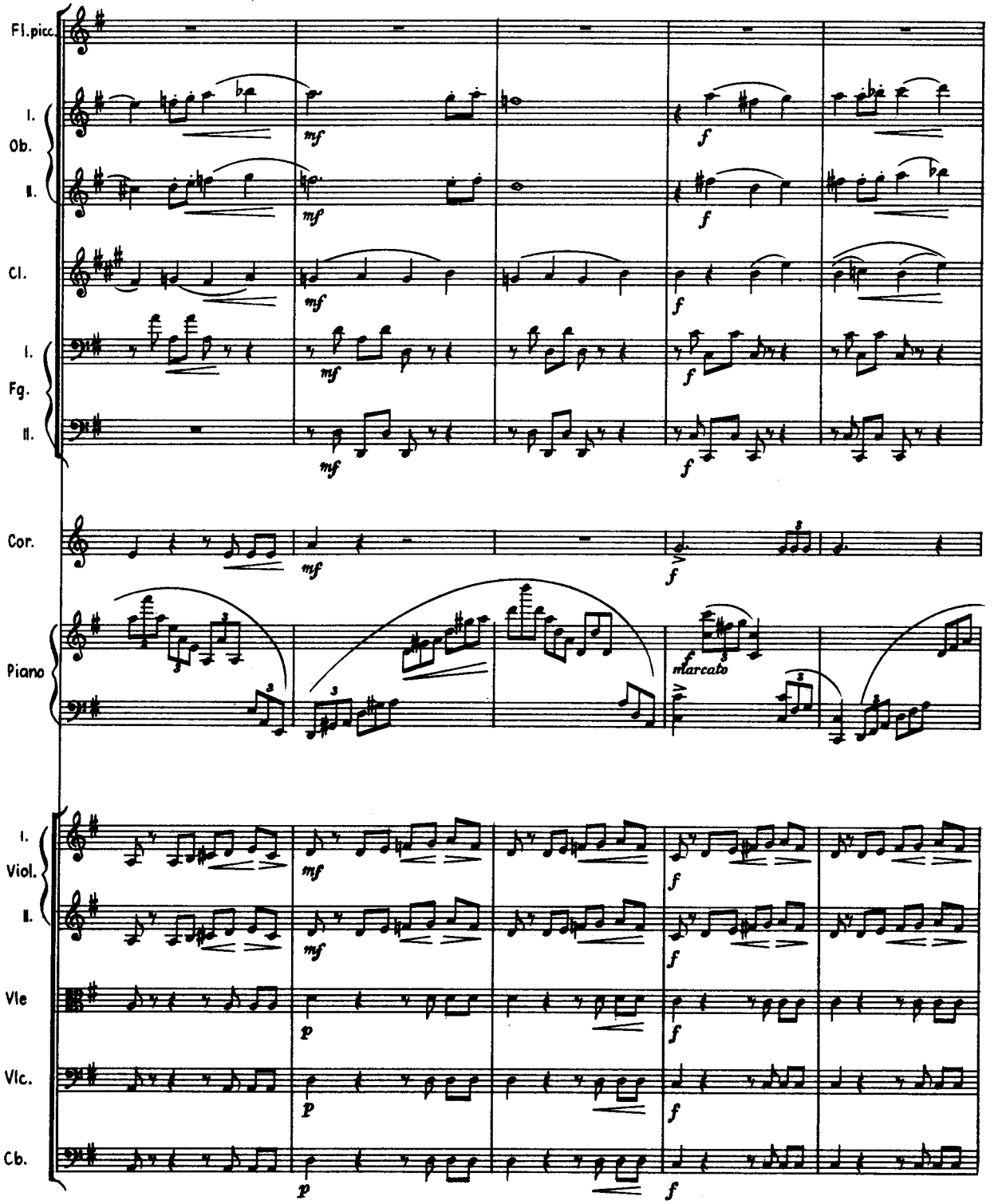
Fl.picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
mf
f
p
marcato

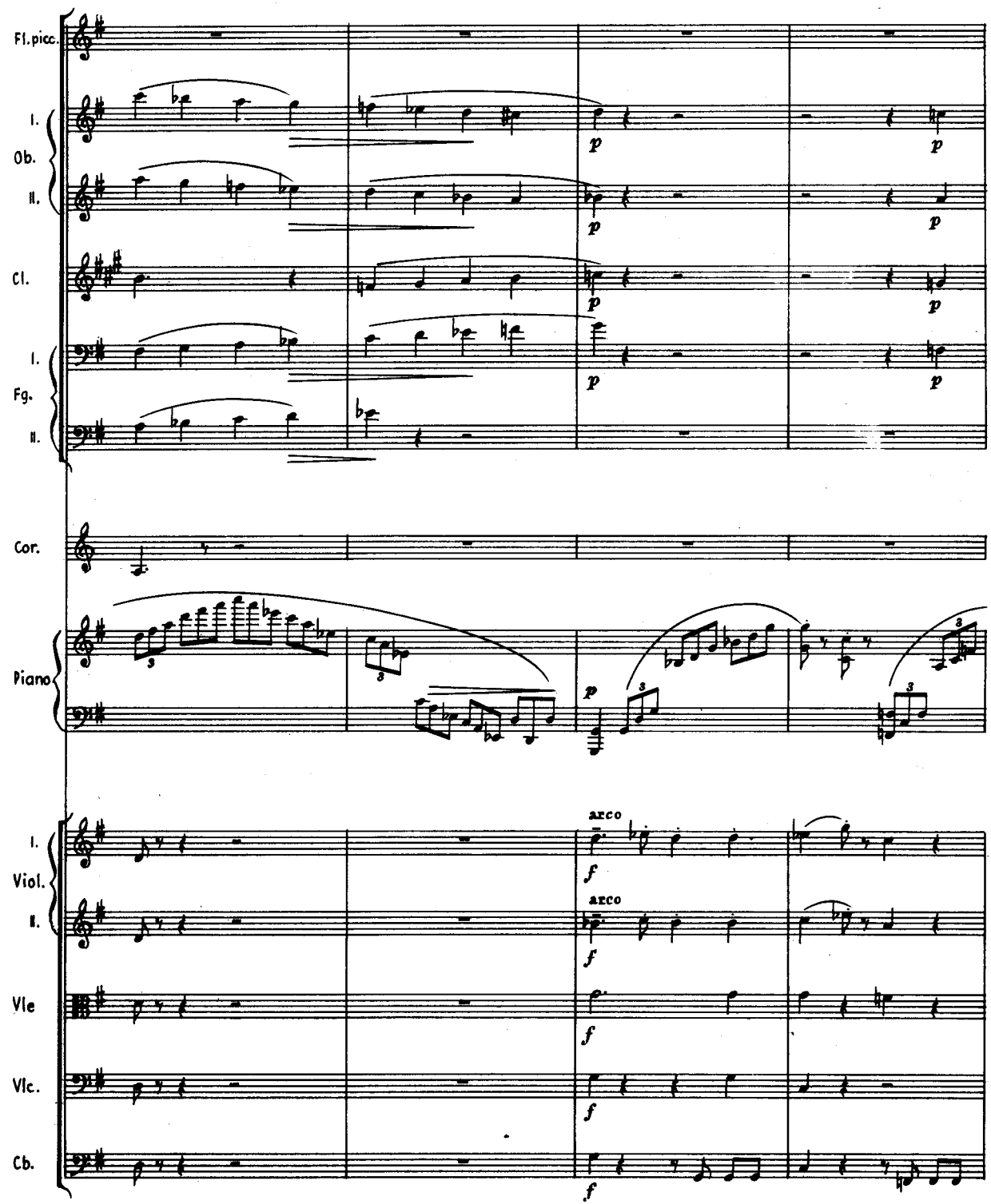
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
p
arco
f

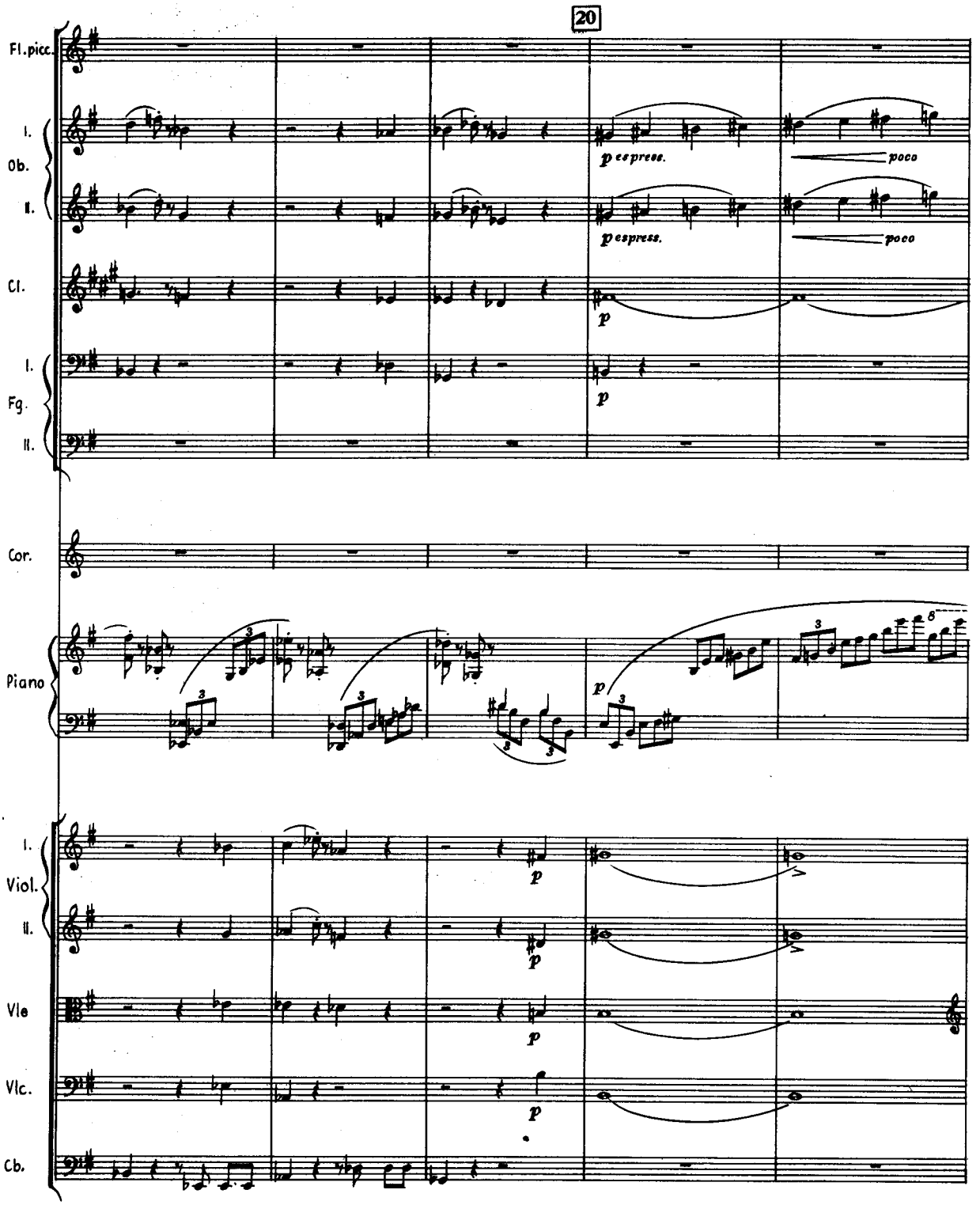
20
Fl.picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
p espress.
poco
p espress.
poco
p
p
p
p
p
p
p

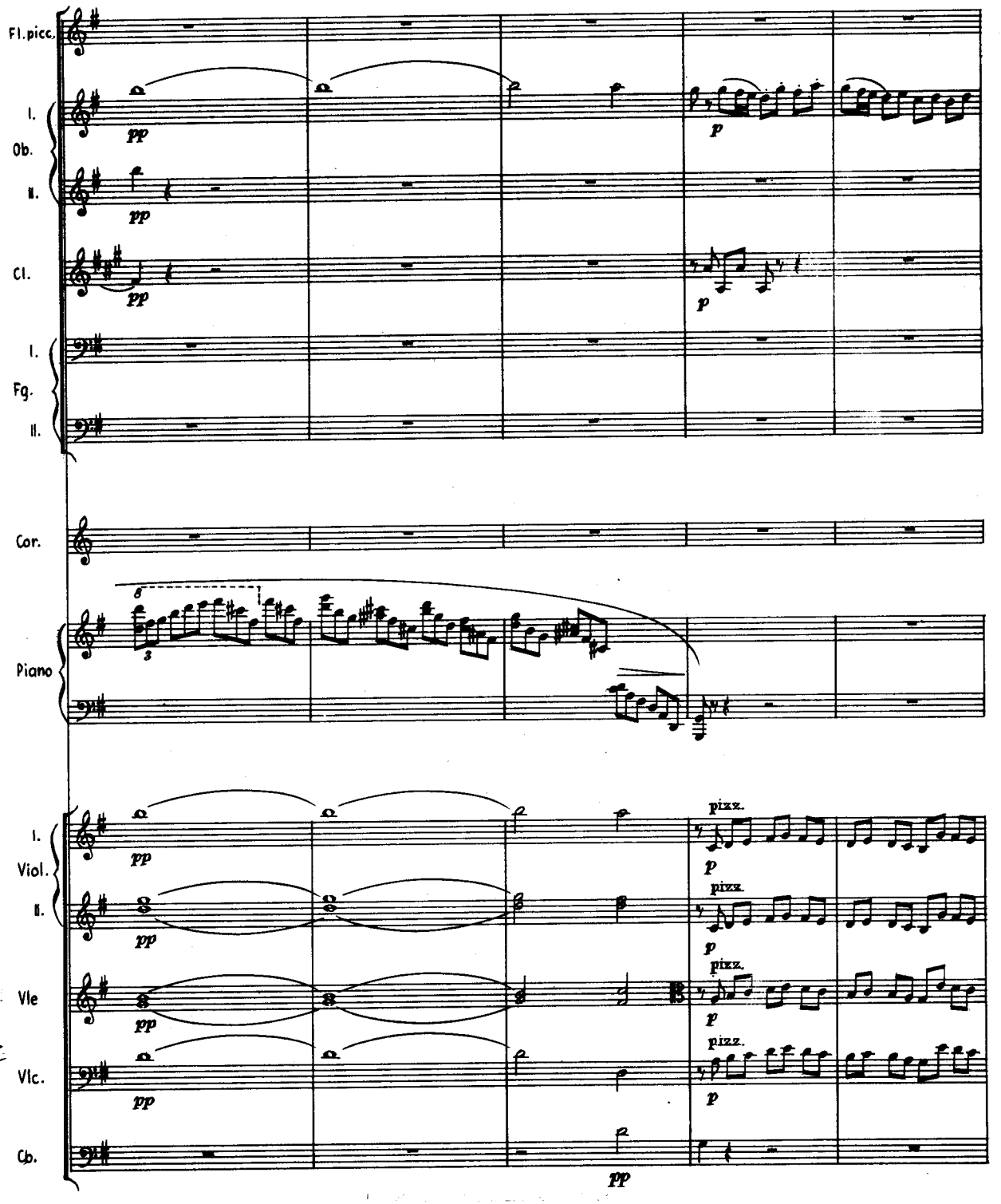
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
pp
p
pizz.

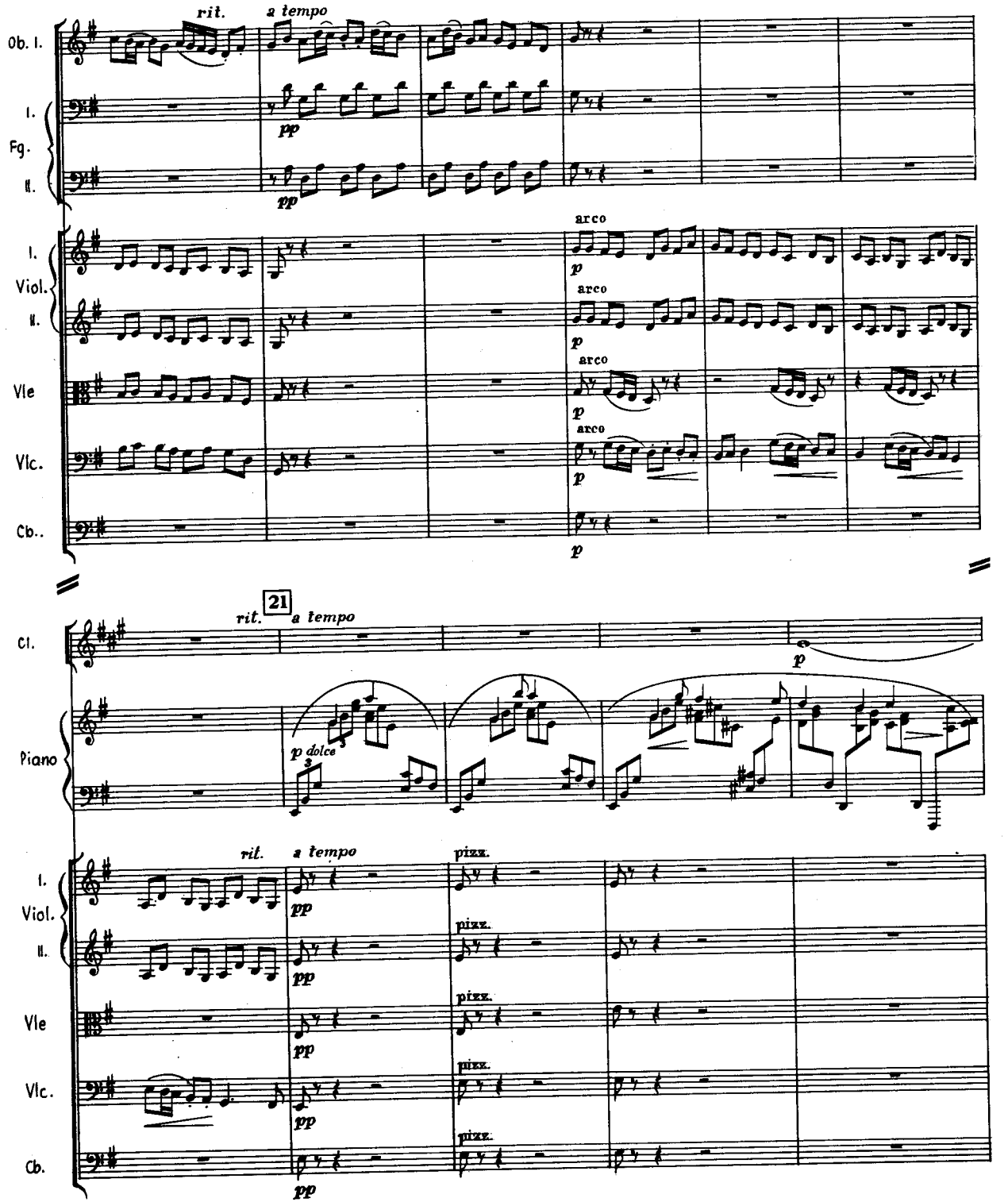
Ob. I.
I.
Fg.
II.
rit.
a tempo
pp
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb..
arco
p
21
Cl.
Piano
p dolce
pizz.

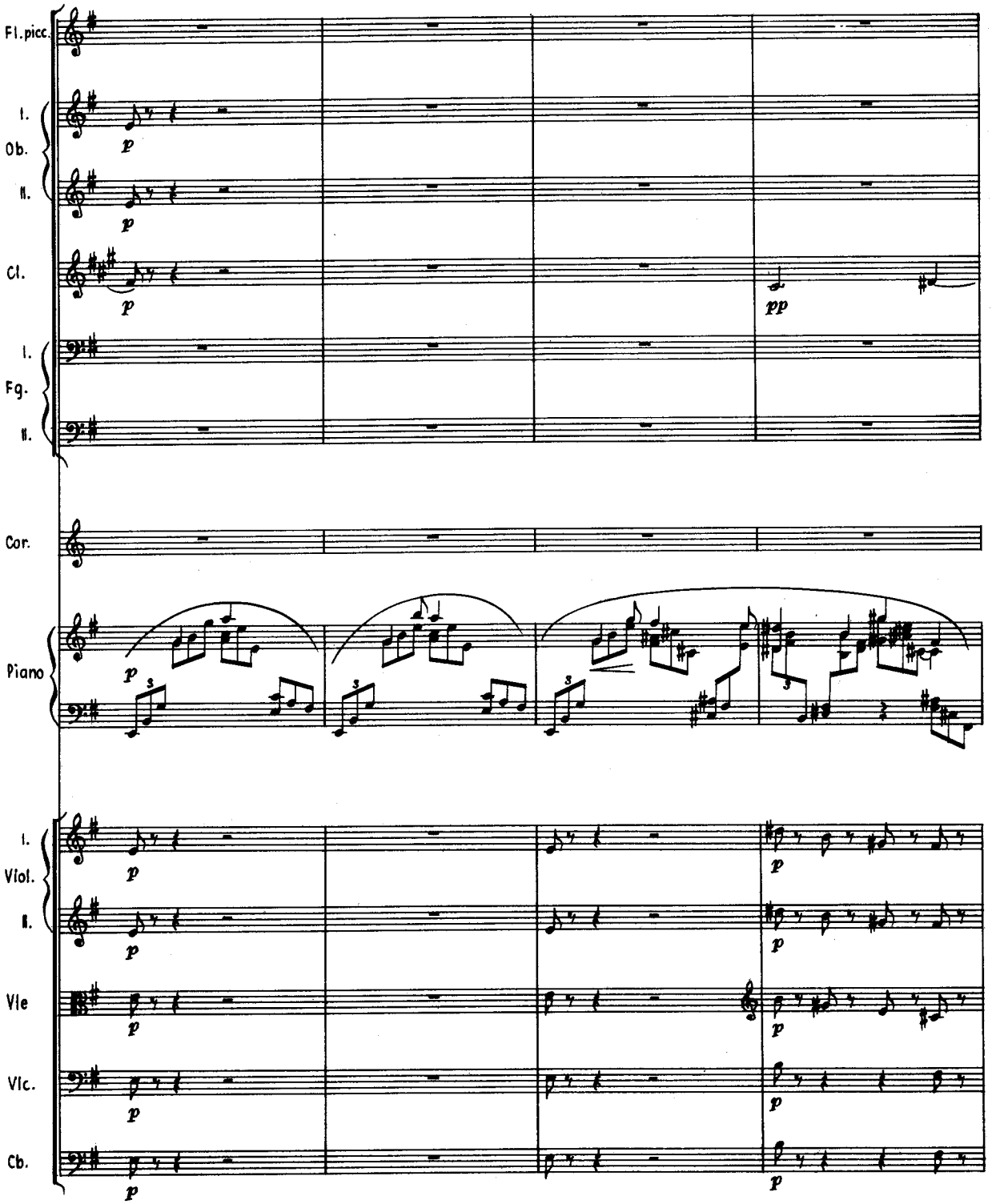
Fl.picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
p
pp

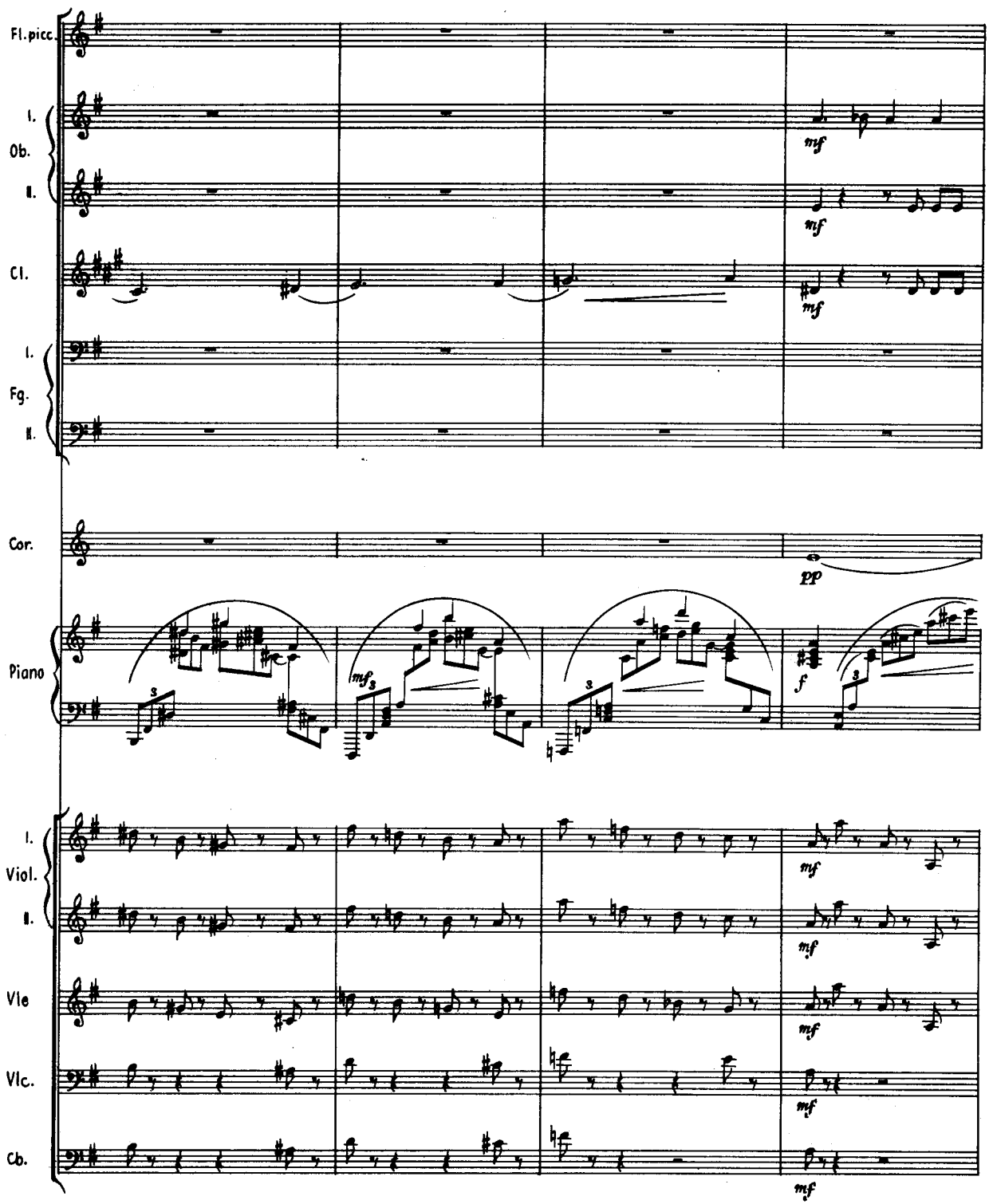
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
mf
pp
f

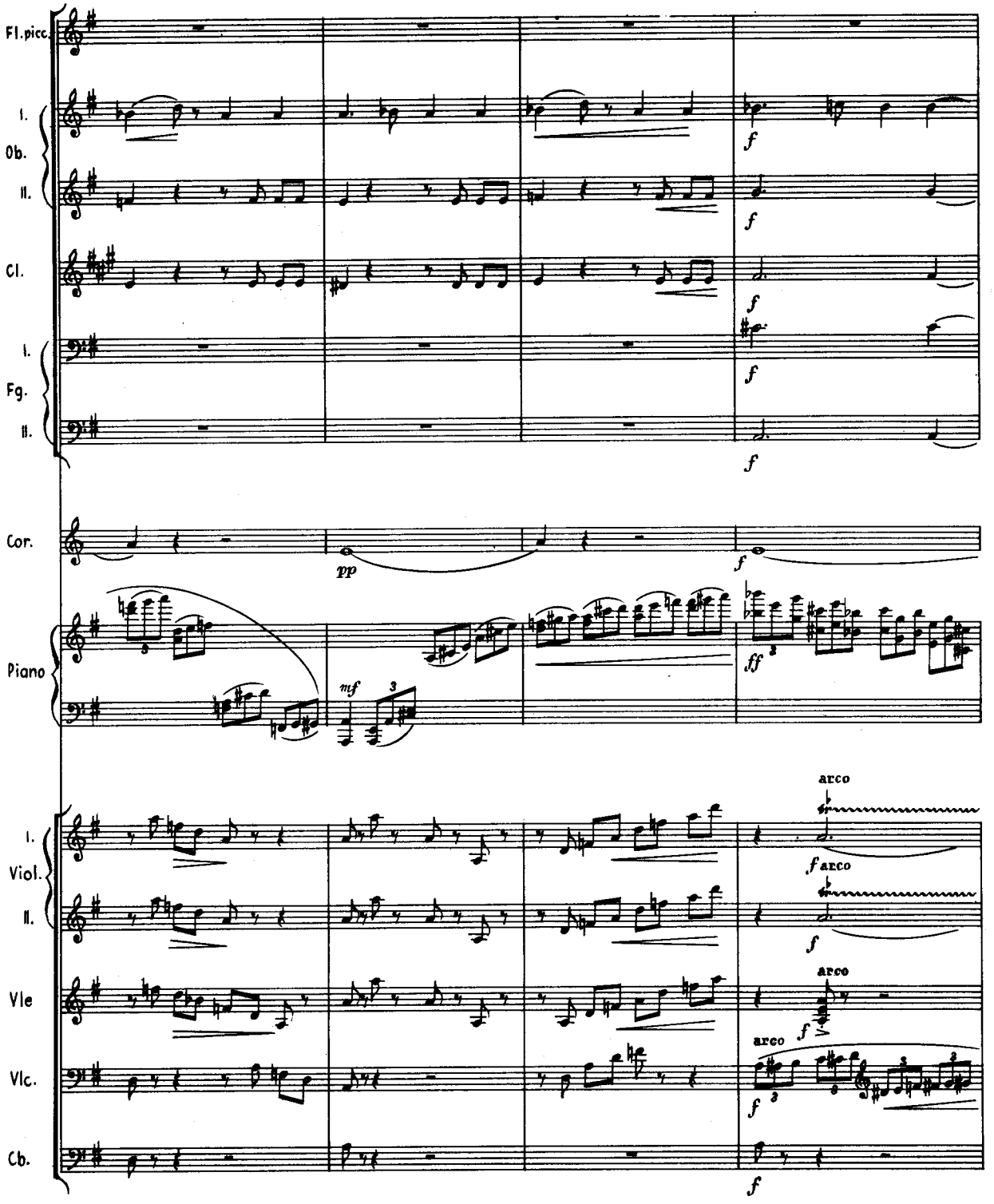
Fl.picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
pp
f
mf
ff
arco

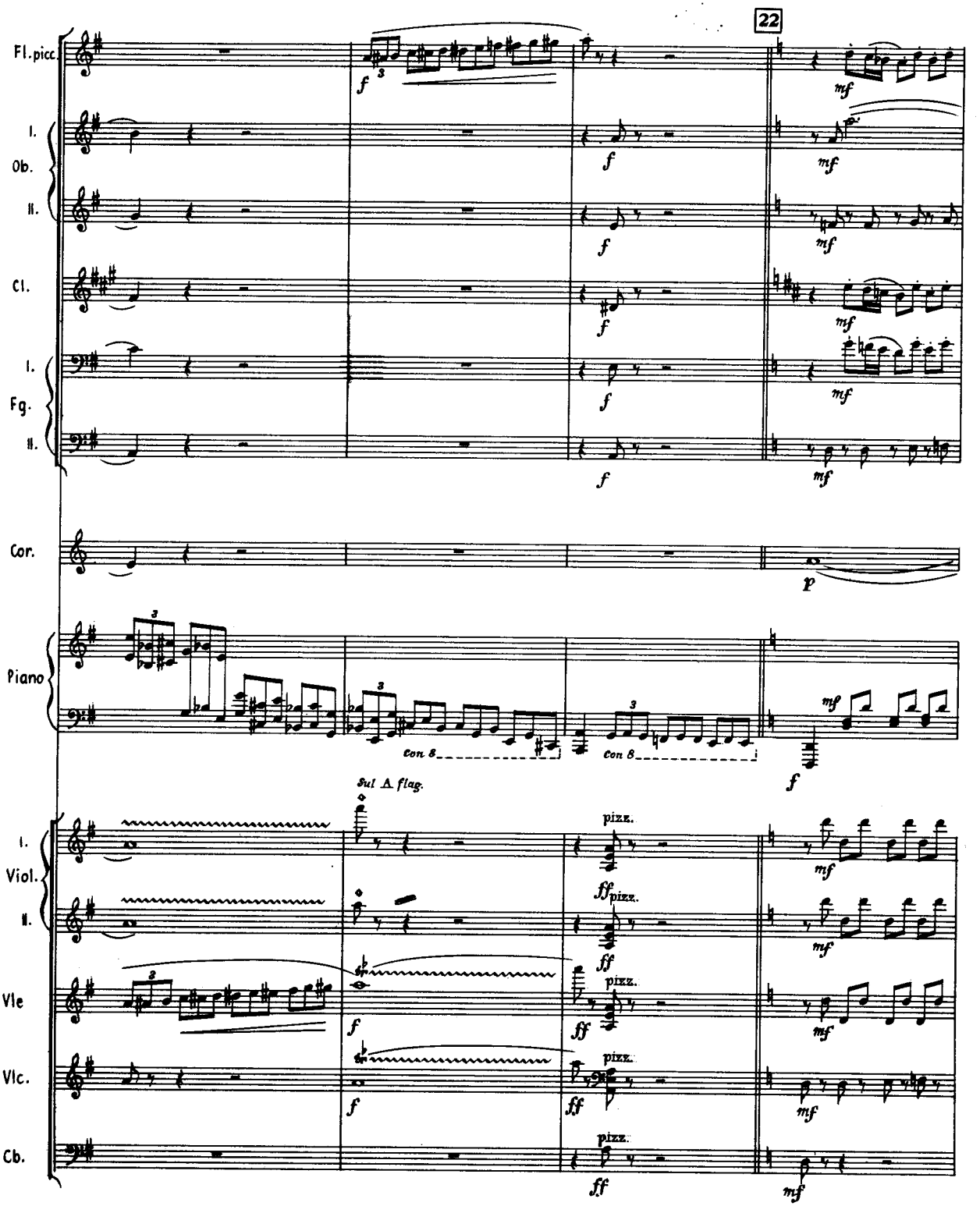
22
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
con 8
con 8
Sul A flag.
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
pizz.
pizz.
pizz.
pizz.
pizz.

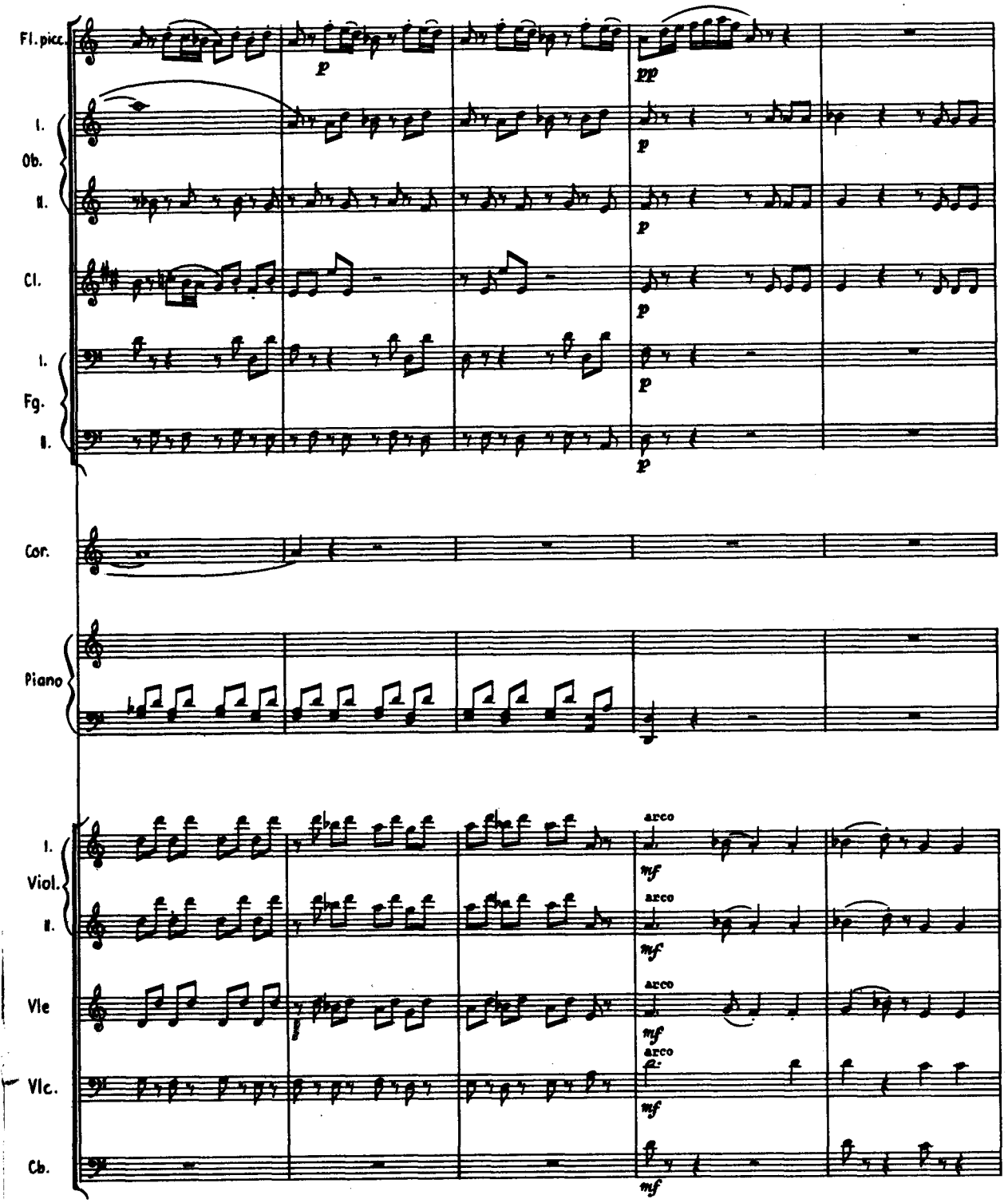
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
p
pp
arco
mf

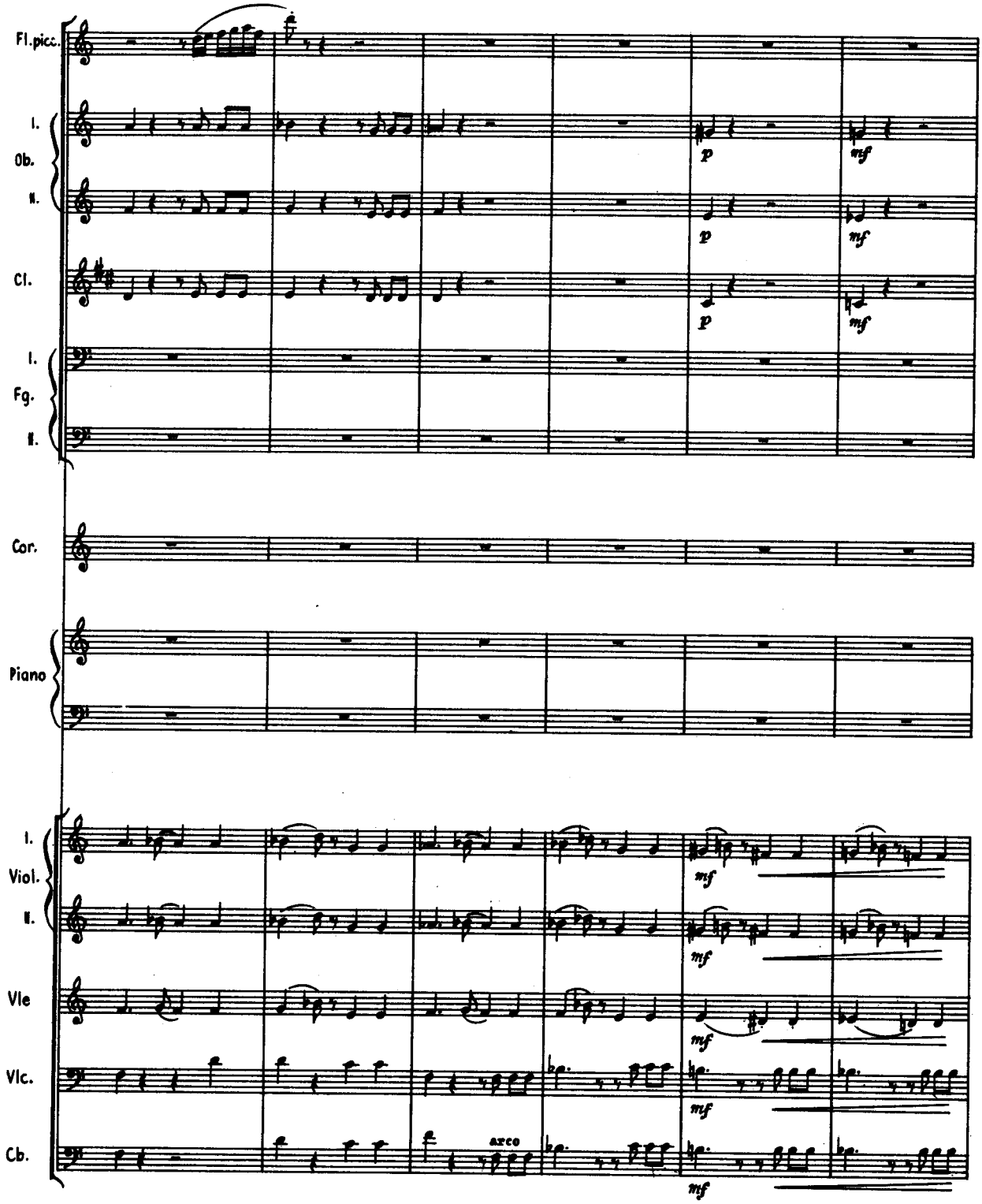
Fl.picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
p
mf
arco

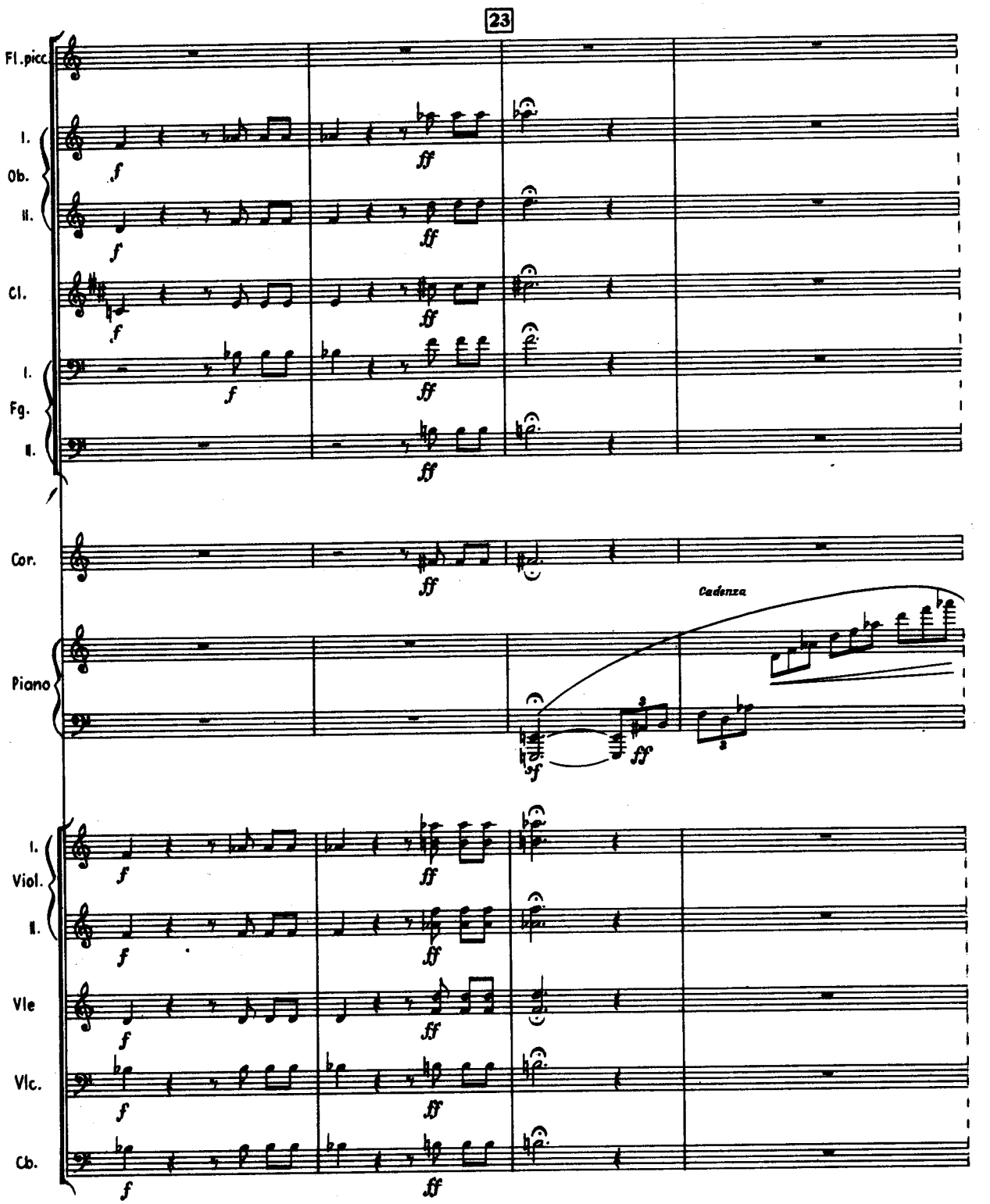
23
Fl.picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
Cadenza
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

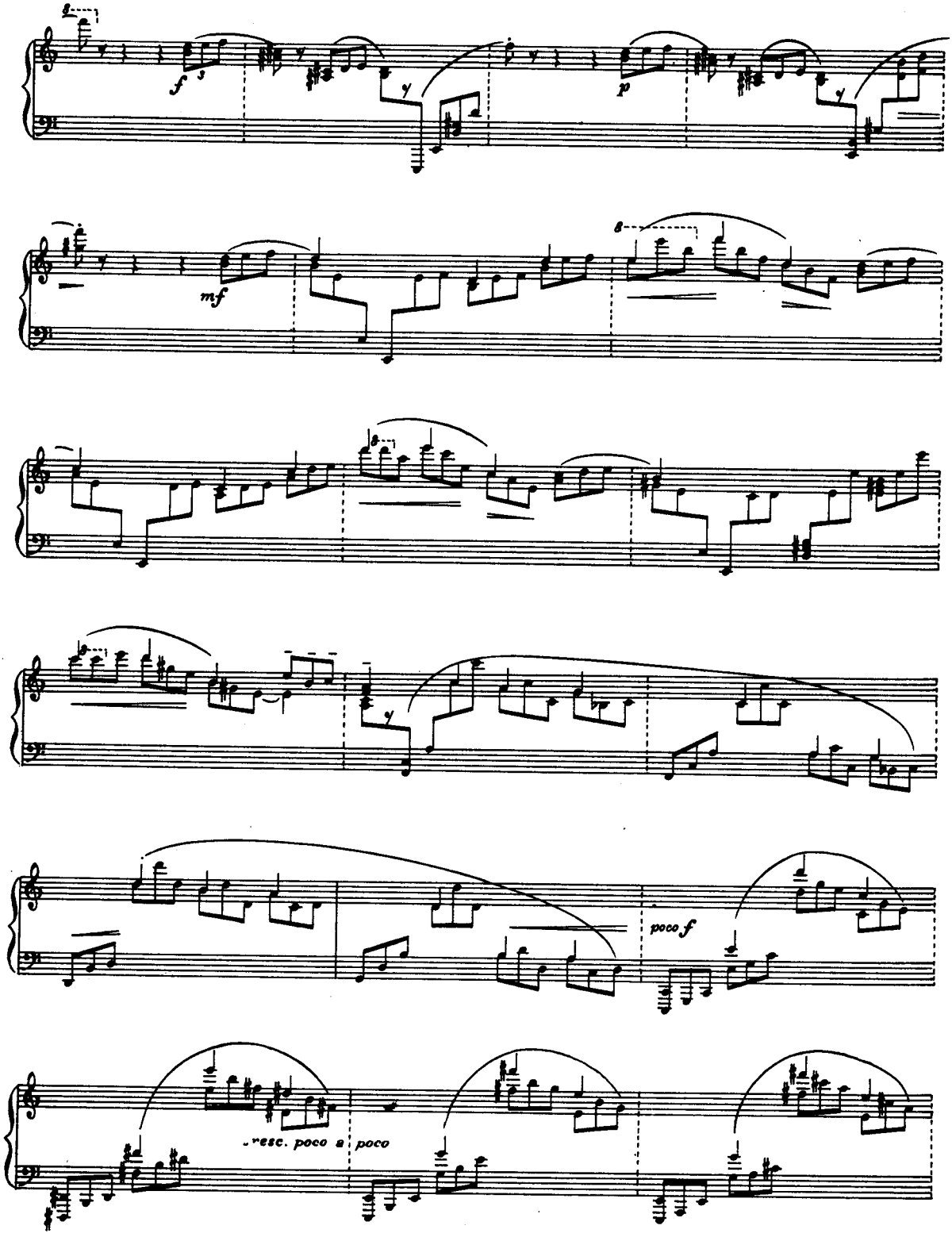
f
p
mf
poco f
cresc. poco a poco

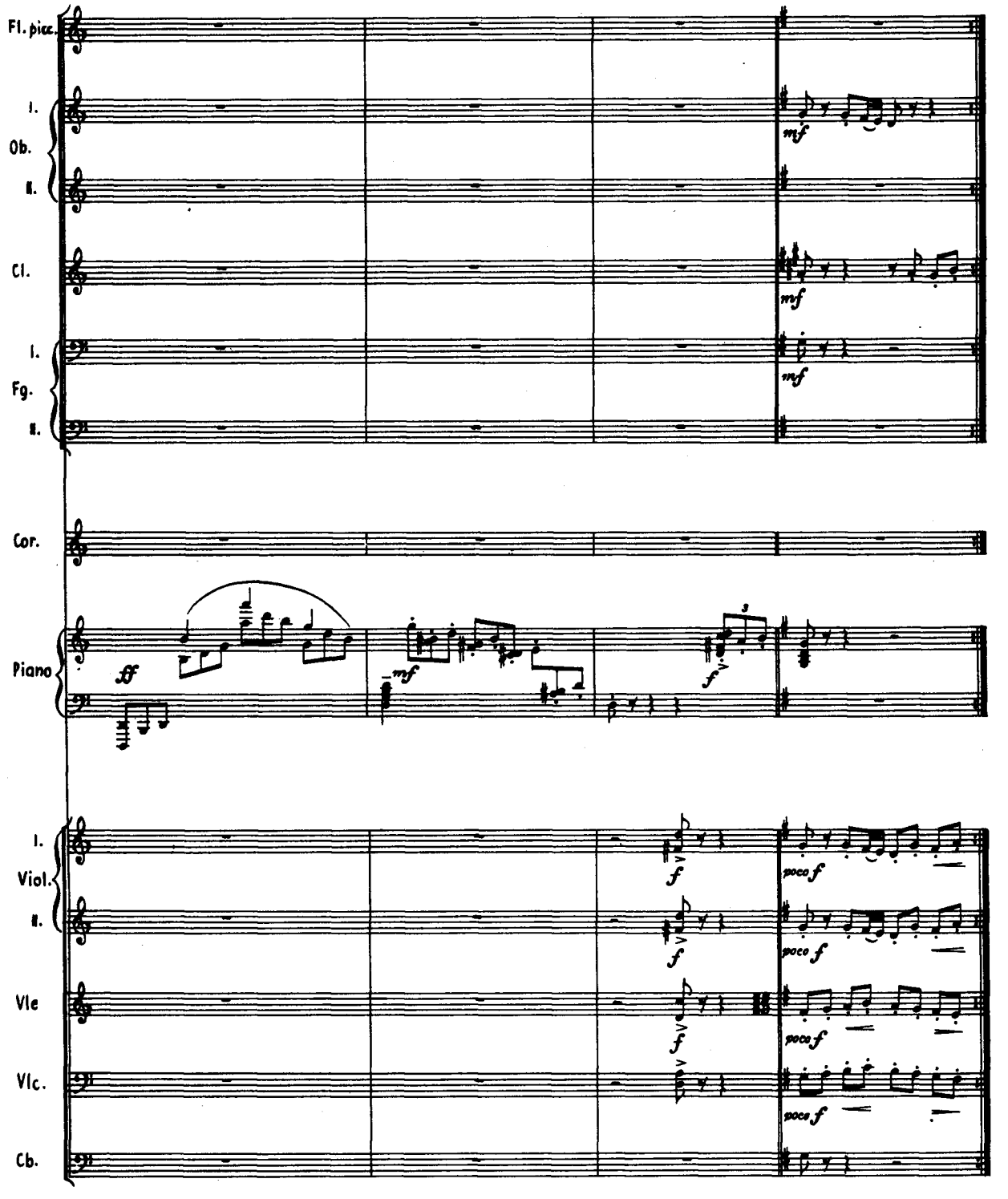
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
Viol.
Vle
Vlc.
Cb.
mf
ff
f
poco f

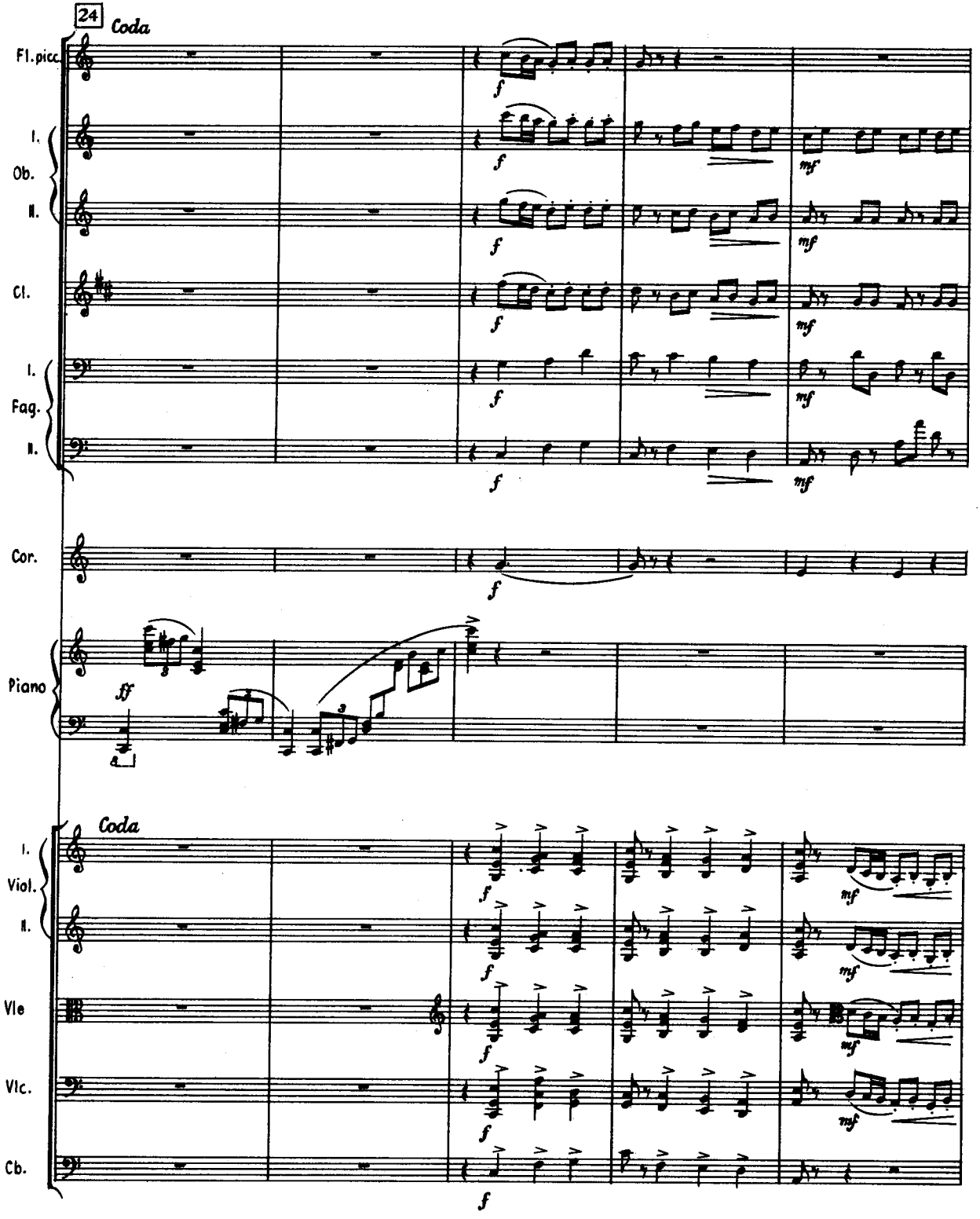
24
Coda
Fl.picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fag.
II.
Cor.
Piano
Coda
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

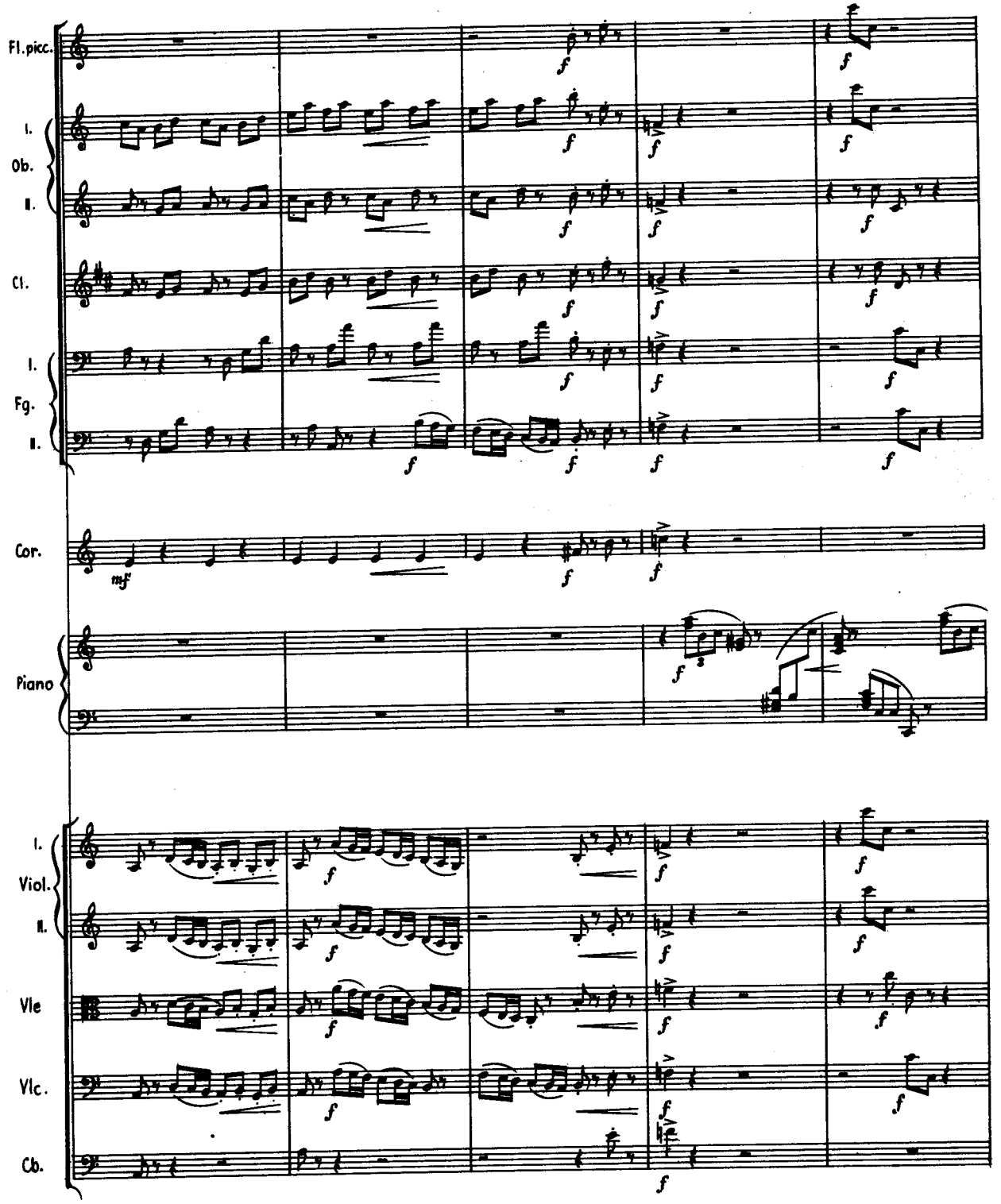
Fl.picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

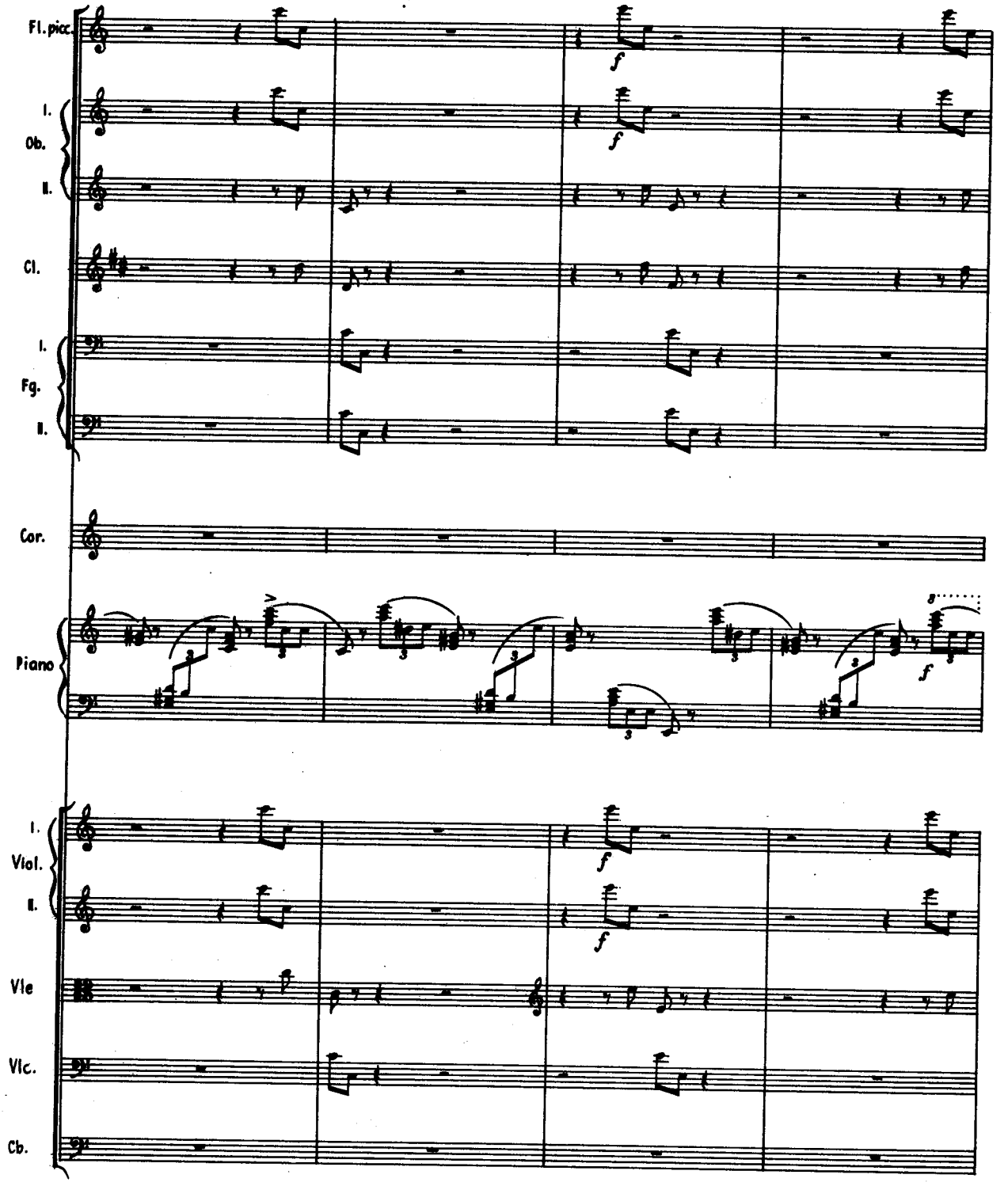
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
f

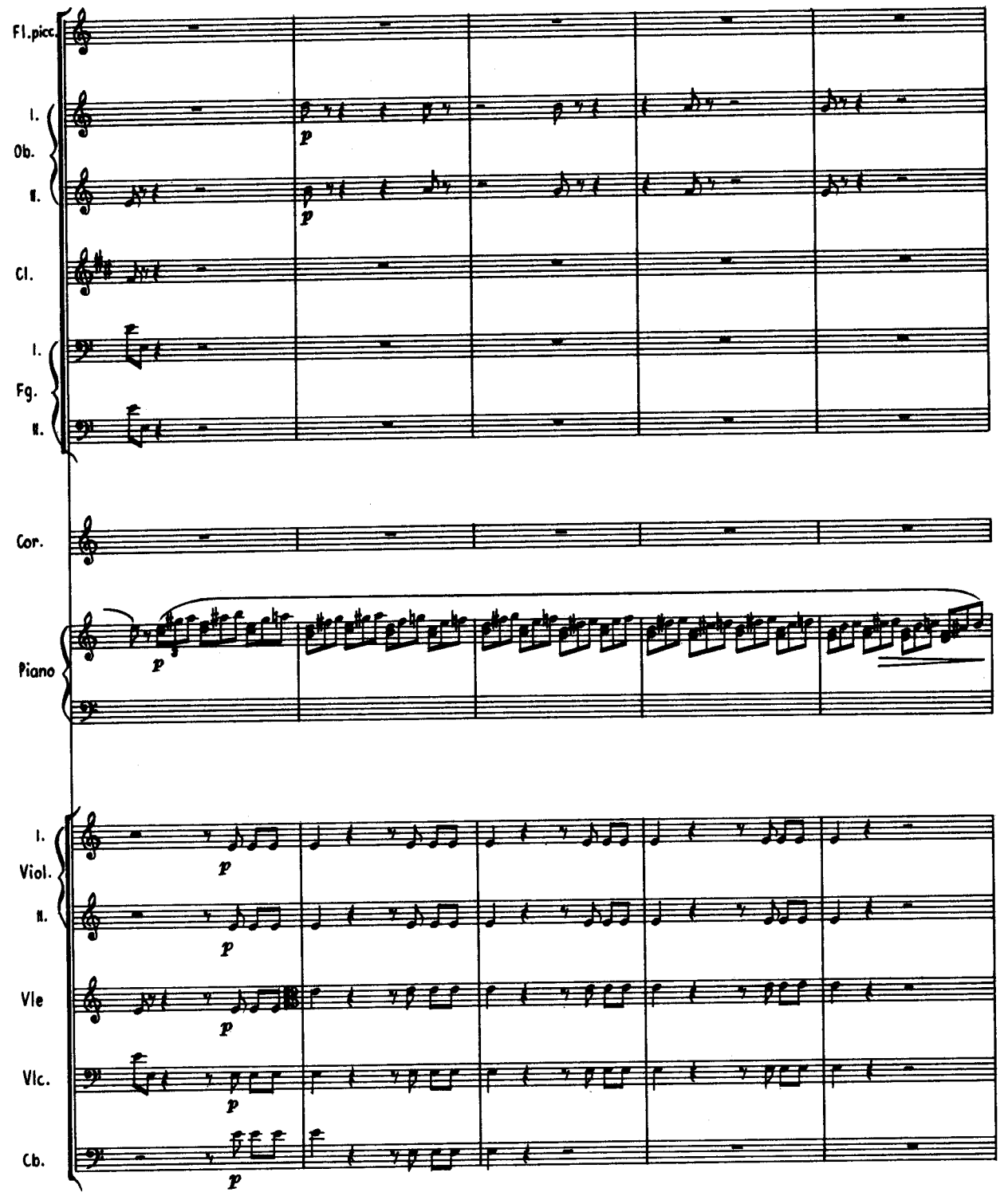
Fl.picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
p

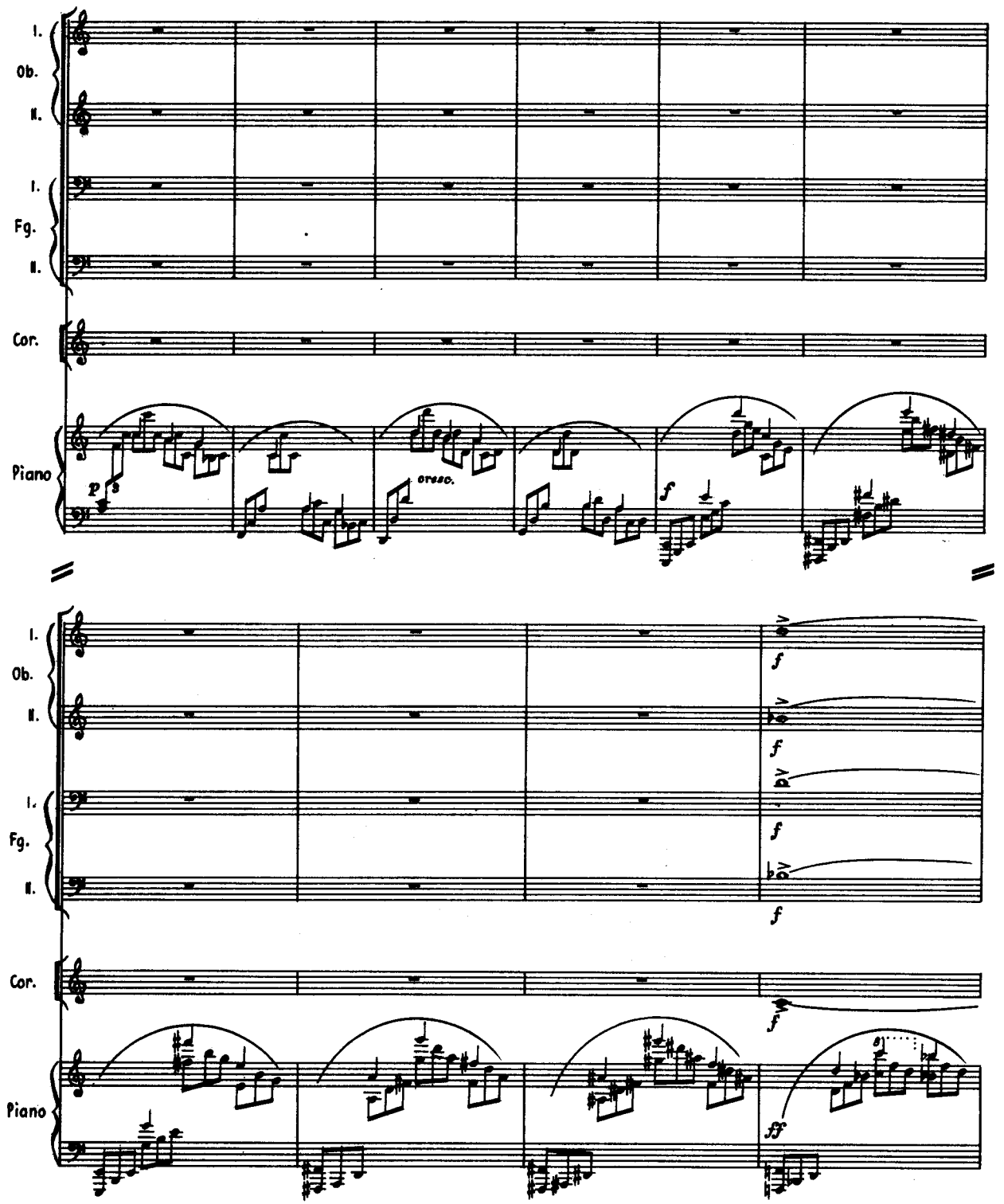
I.
Ob.
II.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
p
cresc.
f
I.
Ob.
II.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
f
ff

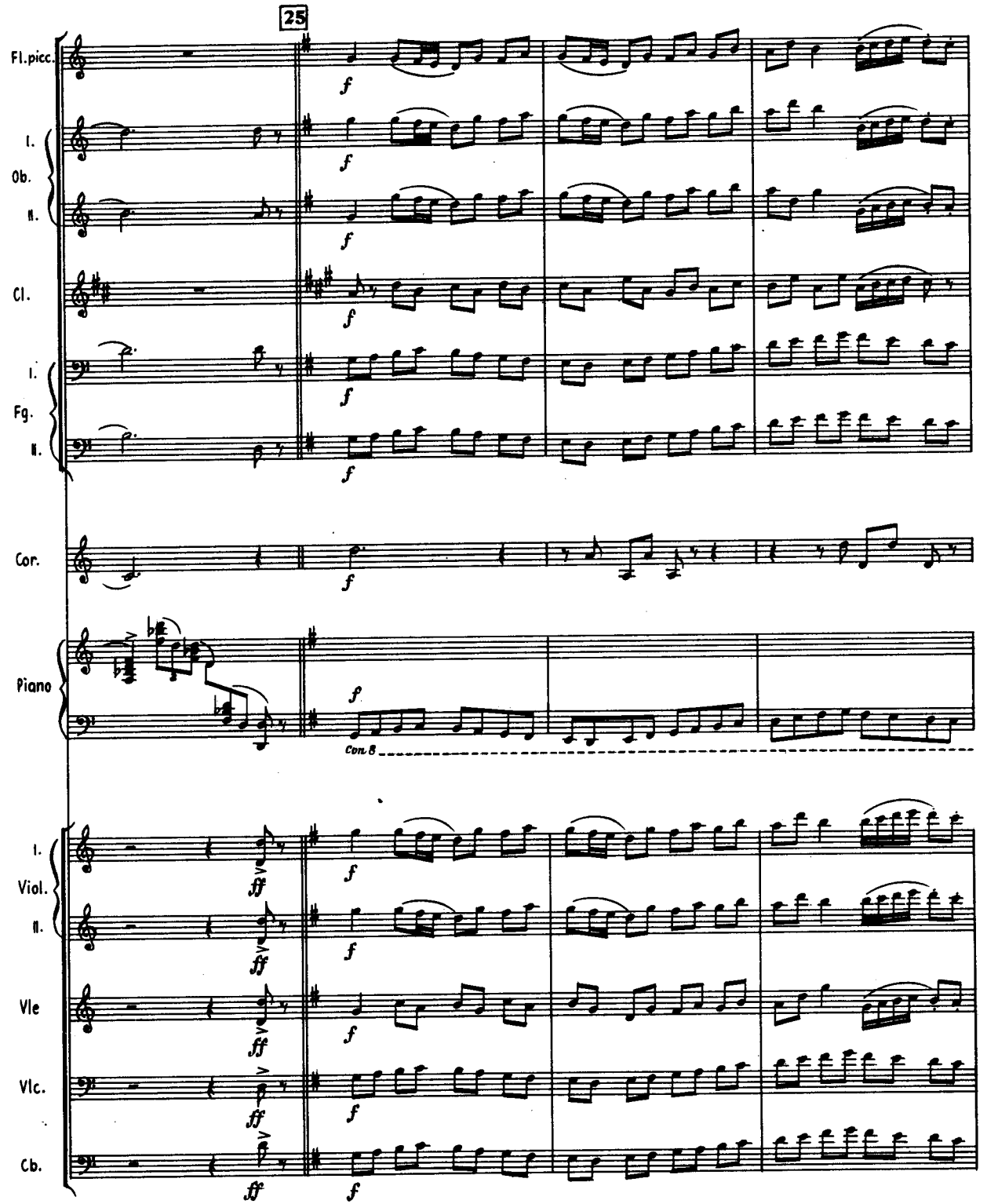
25
Fl.picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
Con.8
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.

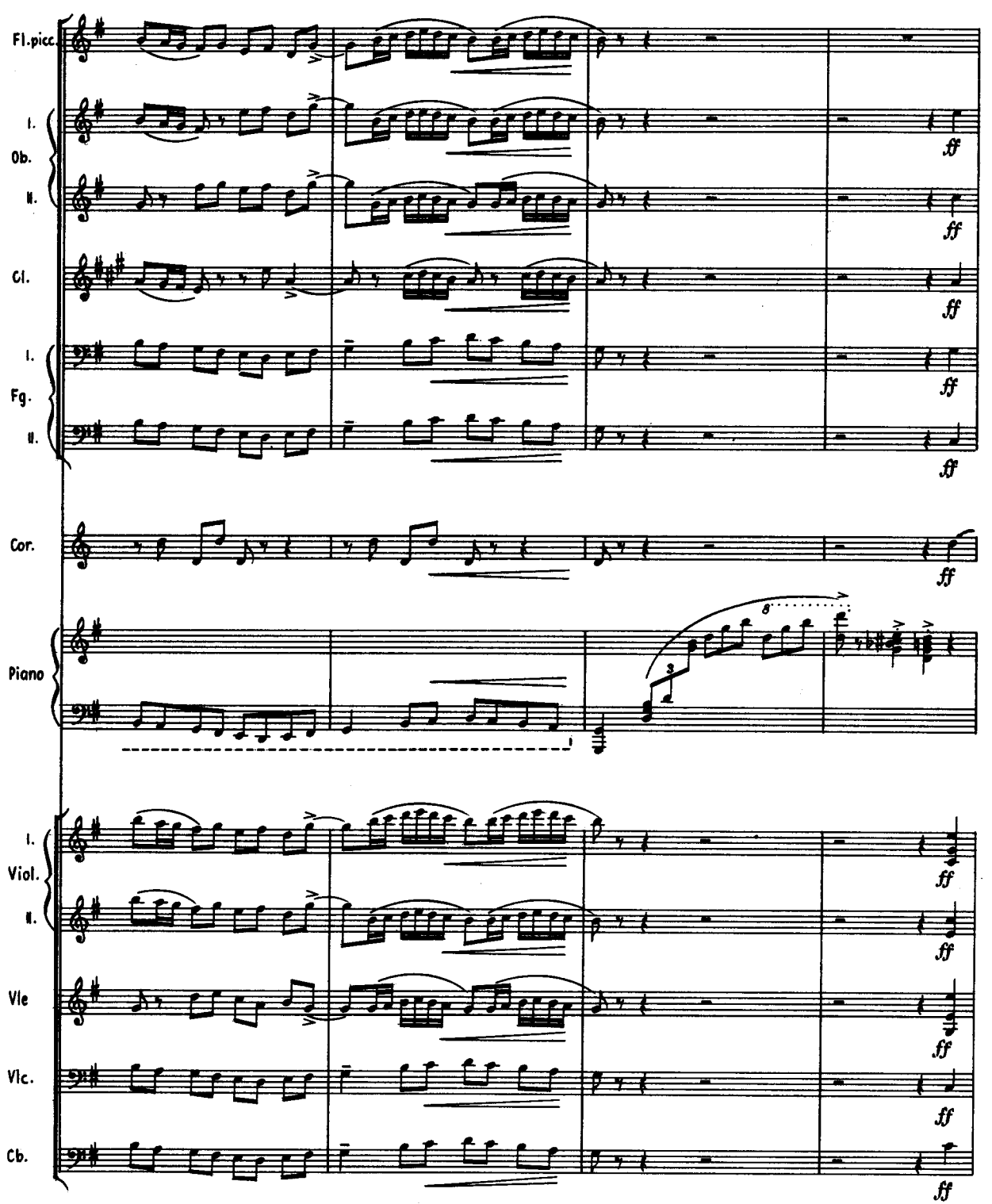
Fl.picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
ff

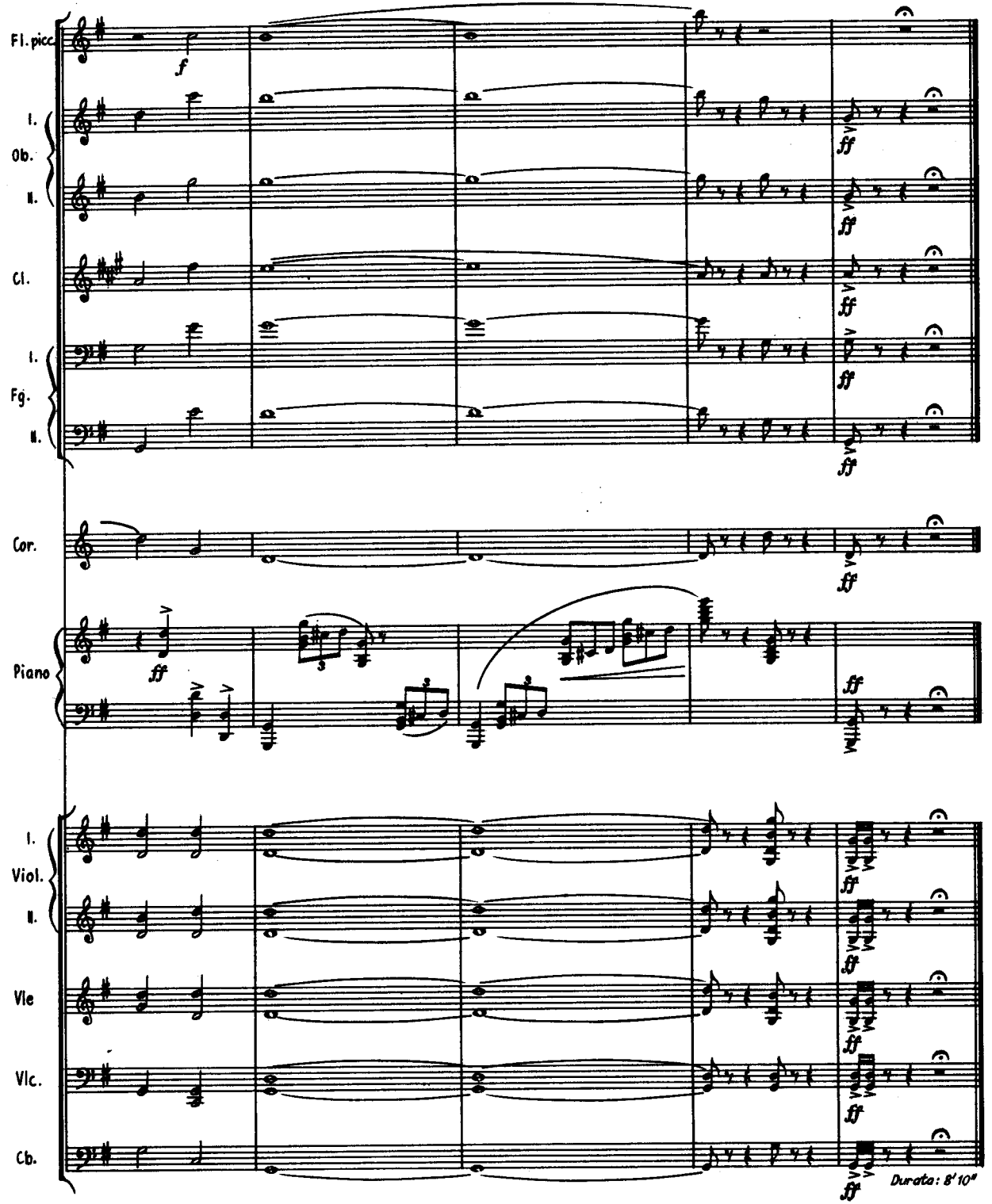
Fl. picc.
I.
Ob.
II.
Cl.
I.
Fg.
II.
Cor.
Piano
I.
Viol.
II.
Vle
Vlc.
Cb.
f
ff
Durata: 8'10"